

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

šentjurski lokalni časopis

letnik VII, št. 2

29. februar 2000

cena 250 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

Cvet šentjurskega športa '99

OPTIKA PETRA

Petra VOGA-KUMER s.p.
Drofenikova 16, 3230 Šentjur
tel. & fax: 063/ 740-152 gsm: 041/ 733-268

ZA VAS POSLUJEMO VSAK DELOVNI DAN
OD 9-12 IN 12³⁰-17, SOBOTA 9-12

- okulistične preglede
- pestra izbira okvirjev in stekel za korekcijo
- pribor za čiščenje in shranjevanje očal
- tekočina za kontaktne leče
- velika izbira sončnih očal kolekcije 2000
- hitra izdelava očal

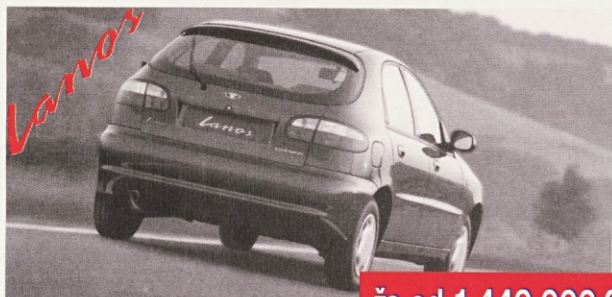
NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO-NOVO

- VELIKA PONUDBA DALJNOGLED OV
- SODELOVANJE PRI NAGRADNEM ŽREBANJU - POLET Z BALONOM

Razvoz kurilnega olja

OMV ISTRABENZ

Bencinski servis Šentjur
Tel.: 063/743-801, 743-802

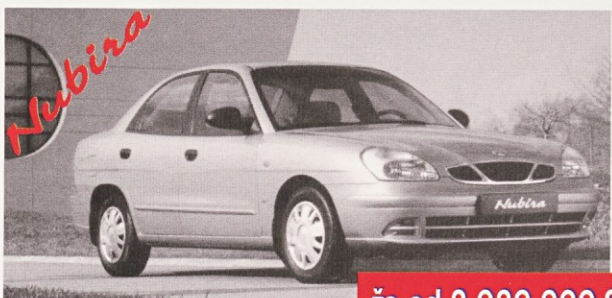

že od 1.449.000 SIT

2.999.000 SIT

[EL. KLIMA, ABS, 2X AIRBAG...]

že od 2.039.000 SIT

**Za pridobitev kredita na položnice
potrebujete samo osebni dokument!**

• NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO •

50% DANES – 50% ČEZ 1 LETO

• NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO • NOVO •

Kidričeva 36, Celje, tel.: (063) 40 54 450, fax: (063) 40 54 452
TERENSKA IN RABLJENA VOZILA: Mariborska 23, Celje, tel.: (063) 44 16 09
PE SLOVENSKE KONJICE: poslovna stavba KONUS, tel.: (063) 75 62 75
PE ROGAŠKA SLATINA: PG GIC Nagonje, tel.: (063) 81 81 536
SERVIS: Trnoveljska c. 2, tel.: (063) 41 22 99, 41 78 75

info

Ugodni gotovinski krediti

Varčevalcem Banke Celje nudimo **ugodne gotovinske kredite** z odplačilno dobo do 5 let po obrestnih merah od T+3,75 % do T+7,75 %.

Vabimo Vas, da nas obiščete v eni izmed naših enot, kjer odobravamo kredite.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

ŽGAJNER

• prodaja vozil • servis • avtoelektrika •
• rezervni deli • kleparstvo • ličarstvo •
• ročno pranje • montaža gum •

• prodaja vozil: 063 818-22-52 • rezervni deli: 063 818-22-62 • servis vozil: 063 818-22-72 • fax: 063 818-22-70 • avtokleparstvo: 063 818-22-72

- Rogaška Slatina - na obvoznici -

**PRI NAKUPU NOVEGA VOZILA RENAULT
VAM V MARCU RABLJENO VOZILO,
STAREJŠE OD 10 LET, ODKUPIMO ZA
200.000 SIT**

kredit na položnice ...
kredit T + 4,25% ...
leasing ...

INFORMACIJE: 063/818-22-52

• ŽIS d.o.o. • Sp. Sečovo • Rog. Slatina •

RENAULT
AVTO
ŽIVLJENJA

ŠE EN UVODNIK O UVODNIKU

Matej Frece

Urednik Novic je res zvita zver. Že nekaj mesecev je pri rednih mesečnih srečanjih potarnal, da ne ve več, kaj naj piše v uvodnikih. Ker smo vsi prisotni vedeli kam pes taco moli, smo njegovo jamranje zavestno preslišali. No, urednik je kmalu ugotovil, da stokanje ne bo dovolj, zato je počasi prešel na konkretnejše ideje, ki so se materializirale v trenutnih prebliskih, recimo kar naenkrat je poskočil na svojem sedežu in vprašal: »Hej, hoi, kaj če bi uvodnik napisal kdo od vas?« in pri tem deloval, kot da se je tega ravnokar spomnil. In zopet smo vsi ostali pogledali v nebo in si začeli žvižgati, nato pa se posvetili drugim zadevam.

Tako je minilo nekaj uvodnikov, nato pa je urednik ob zadnjem srečanju poskrbel, da nas je za sekundo ujel s pogledom in ko je to dosegel, nas je z njim tudi tako pribil za stole, da nismo mogli nikamor, potem pa ta trenutek slabosti izkoristil, da nas je povprašal, če bi kdo od nas napisal uvodnik za februarško številko. Ker nismo bili več v položaju, da bi ga ignorirali, nam ni preostalo drugega, kot da smo mu podali prvo povratno informacijo na to pereče vprašanje, ki ga je mučilo tako dolgo: družno kot eden smo odkimali.

Pričakujoč nekaj takšnega nas je potem tako dolgo masiral (iz nekega neznanega vzroka pa najbolj mojo malenkost), dokler se nismo strinjali v tem, da mu bomo pri pisanju naslednjega uvodnika »pomagali«. Nekako sem imel občutek, da gre tu šele za prvi korak in ta temačna slutnja se je izkazala za pravilno, ko se je ta ohlapen dogovor brez moje vednosti naenkrat spremenil v dejstvo, da bom sam napisal pol uvodnika. Ker je bilo do izzida te številke še dobra dva tedna, štorije seveda še ni bilo konec. Teden dni pred izzidom me pokliče in povpraša, če je uvodnik že napisan in na moje »presenečeno« vprašanje, a nismo bili dogovorjeni samo za polovico uvodnika, se začudi in pove, da ne ve nič o tem. Ti hudič, ti! Sicer pa mi je čisto prav, uporabil je pač enak trik kot kolegij amaterskih novinarjev takrat na začetku, ko smo bili gluhi na njegove prošnje.

In pisanje uvodnikov je težka zadeva. Vedno moraš razmišljati sociološko in izpostaviti stvari, ki so sicer vsakdanje, vendar jih nihče ne vidi, in iz njih izpeljevati pametne misli in zaključke. Pisanje takšnih zadev je težko, še posebej na mesečni bazi. Moja malenkost jih je prisiljena pisati samo dvakrat na leto za študentski časopis, pa še takrat sem vedno v težavah: o čem za vrağa pisati??

No, tokrat se mi je le utrnila ideja: pomanjkanje osnovnega bontona v političnem in poslovnem življenju v Šentjurju.

Začnimo kar s konkretnimi primeri: vsakdo, ki ima internet, konec meseca benti do nebes, ko dobi račun. Telekom je monopolist, ki ima cene navite preko vsake razumne meje, to ve vsakdo in glede na dobre zveze v vladi, temu še doooooooooooooooooolgo ne bo konec. A vendar... pojavila se je nova tehnologija, ki omogoča dostop do interneta preko kablanske televizije. Prednosti s klasičnim dostopom so velike: prijava na internet v sekundi (brez klicanja, čakanja na prijavo in uskladitev protokolov med računalniki), ne zasede telefonske linije, prenos podatkov je veliko hitrejši, hkrati pa je dostop neomejen (ni cene na minuto ali količino prenosa). Seveda, iznajdljivi upravitelji kablinskih televizij po Sloveniji so že naredili biznis – za 7000 SIT na mesec ste lahko prijavljeni na internet tudi po 24 ur na dan. 7000 SIT se morda sprva zdi veliko, toda vsakdo, ki ima internet, ve, da vas bo Telekom za ta znesek oskubil v trenutku – dovolj je že dobre pol ure interneta na dan. In vsi vemo, da se za pol ure niti ne splača prijavljati. Tako imajo Jesenice že 4 štiri leta kablanski internet, Velenje prav tako že nekaj let. In kar je najlepše, Telekom pri tem ne more nič. Ko se je moja malenkost zavedla tega raja, je takoj poskočila v zrak, že naslednji trenutek pa me je zalil tisti val podopustniške otožnosti, ko sem se zavedel, kje živim: v Šentjurju. Tu, kot vemo, ne veljajo pravila kot drugje. Tu je vse drugače. Tu je zona somraka. Tu je vodilna

partija SKD, ki nikoli ni bila znana kot tehnološko napredna, prej nasprotno. Recimo, v lanskoletnem proračunu je bil namenjen milijon tolarjev za internet strežnik. Pa ga še živa duša ni videla. 5 milijonov za orgle pa sploh ni problem (dodatnih 5 milijonov za orgle pa nas menda še čaka v enem izmed naslednjih proračunov). To pove vse.

Naslednji primer je župan, ki zaradi nepozornega branja pride navskriž z Novicami, neuradno najavi povabilo na pijačo in zakop bojne sekire, potem pa se svoje obljube ne drži. Ko mu ponudimo roko in povabimo na letni zbor sodelavcev Novic, odkloni. Mimogrede, na prvotno povabilo še vedno čakamo.

Prav tako človeka zazebe, ko pomisli na našo kablensko TV. Operater je ena najbolj iskanih oseb v Šentjurju. Očitno so jo ugrabili vesoljci in je pogrešana, saj sploh ne sprejema pošte z občine, a glej ga zlomka, položnice za naročnino pa redno prihajajo. Fenomen, ni kaj. Šentjurska kablenska TV po vseh teh letih nima urejenega niti pravnega statusa in vse kaže, da ga še dolgo ne bo imela, kaj šele, da bi vpeljala kablenski internet. Morda v četrtem tisočletju. Kar je presenetljivo glede na dober posel, ki bi ga lahko ustvarila s kablenskim internetom. Možnosti finančnega zaslužka so namreč bajne in sigurne. Ampak ne. Raje že nekaj let obljubljajo lastno TV produkcijo, raje že nekaj let predvajajo iste reklame, zastarele vozne rede in podobno. In tudi to še ni vse – zgodi se tudi, da crkne operacijski sistem računalnika, ki predvaja »spored« in potem lahko buljimo v moder ekran, ki opozarja, da je prišlo do prepovedane sistemske napake. Wow. Ob tem pa poslušamo hreščanje radijskega signala in če pozorno poslušamo, lahko ujamemo nek nemško govoreči radijski program. Bomba! Ponavadi so lokalne kablenske televizije še zadnje postaje, ki predvajajo porniče, ki imajo vedno zvesto občinstvo. In Šentjur? Pozabite. Ob petkih okoli polnoči resda preklopijo na nek porno kanal, a nima smisla, ker je signal... zakodiran. Čestitke.

Da ne omenjamo prejšnjega najemnika trgovine Kruhek, ki je enostavno izginil z obličja Zemlje, za sabo pa menda pustil 140.000 mark dolgov. Ali pa dvakratnega občinskega nagrajenca, ki se mu ne zdi vredno svojih dolžnosti prikrojiti tako, da bi lahko vsaj enkrat prejel nagrado na prireditvi.

To je le nekaj primerov, ki lepo prikažejo, kako je Šentjur na psu, saj ne premore nekega osnovnega bontona v politiki in v poslovanju. Da bi se človek najraje takoj kriče pognal na najbližje drevo, tisti poštenjaki pa, ki bi radi kaj počeli, ob takšnih balkanskih pravilih kmalu obupajo. Da Šentjur pada v vedno večjo depresijo, še posebej ekonomsko, lepo prikaže vrvež v soboto dopoldan pred trgovino Resevna – sploh ga ni več.

Novice, ki na vse to s svojim pisanjem opozarjajo že leta, pa so tako ali tako v nemilosti vseh. Zato se mi zdijo županovi govori, v katerih velikokrat skuša narisati Šentjur kot zgodbo o uspehu, kratko malo smešni. Saj ne rečem, nekaj se le dogaja, se upira vedno večjemu mrtvilu, ampak še zdaleč ne v takšnem obsegu, kot bi se moralo.

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Dušana Kvedra 11. E-pošta: sentjurske.novice@siol.net. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Postavitev in oblikovanje: Samo Gazvoda. Tisk: Grafika Gracer, Celje. 8% DDV je vračunan v ceno.
Naslova uredništva: D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 063 741-500, 041 759-816. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

naslednja številka:
[torek] **28. marec 2000**

S seje Občinskega sveta

Ko je beseda o razvojnih projektih in kreditih, občinskim svetnikom pade tema na oči

Januarska seja občinskega sveta se je vlekla v sedmo uro, ko sem na začetku predzadnje točke dnevnega reda Pobude in vprašanja svetnikov obupal in spakiral svoje stvari. K besedi so se namreč malo po 21. uri javili k besedi Osetova, Erjavec in Artnak, tradicionalni avtorji serijskih pobud in vprašanj, kar me je dotolklo. Upam, da direktorica občinske uprave Škobernetova tega ni opazila in me ne bo kaznovala z odvzemom sejnine.

Lokalni podjetniški center Kozjansko in statistična savinjska regija

To, kar je OS na »silvestrski« seji z gnevom zavrnil, je zdaj šlo brez težav skozi: soglasje k statutu več ni bilo vprašanje, pa čeprav je le-ta še vedno enak lansnemu in bolj podoben sračjemu gnezdu kot ureditvenemu aktu občinskega zavoda, ki naj bi krojil naš razvoj. Še zdaj mi ni jasno ali gre za pospeševalni ali podjetniški center (občinski uradniki celo v uradnih dokumentih uporabljajo zdaj en zdaj drug izraz), nikjer na primer niso opredeljene pravice in vložki polnopravnih članov, ni jasno, ali bo ta občinska institucija trgovina, turistična agencija, založnik, tiskar, računovodski servis, foto atelje... ali javni zavod za pospeševanje poslovne dejavnosti? Naj bi bil vsekakor to slednje, kako si pa njegovo resnično dejavnost predstavljajo občinski možje, je dobro varovana skrivnost. Občina bo vanj vložila okroglih 5 milijončkov, resda to ni prav nič več, kot je dala na primer za župnijske orgle, vprašanje je le, ali mislijo resno, ali pa pripravljajo le delovno mesto za še enega »svojega«. Kljub vsem tem pomislekom pa je svetnikom, tako kot vedno, kadar jim občinska uprava pred nosom pomaha s pospeševalnim projektom in kupom več ali manj zastojnih evrov, ki čakajo na naše projekte, tudi tokrat padla tema na oči in so »Kozjansko« ustanovili v hipu. V zavodu bodo imeli komando (Upravni odbor): po en predstavnik Zavoda za zaposlovanje in celjske enote gospodarske zbornice, sekretarka šentjurske Obrtne zbornice, zainteresirano javnost bo zastopal Ludvik Mastnak, občinsko politiko Amon Martin in še po en predstavnik šentjurske in dobovske občine, ki pa poimensko nista bila navedena. In to je vse. Bog z njimi! Kdor riskira, profitira - ali pa izgubi, so včasih rekli. Počakajmo, pa bomo videli.

Dogajanje s statistično savinjsko regijo, le to naj bi zastopala gospodarska družba RRA d.o.o. Celje, je le potrditev reka, da izjema potrjuje pravilo. Župan nas je hotel prepričati, da bi tej firmi za začetek »na lepe oči« primaknili okrogel milijonček, kasneje pa še kaj več, ona pa bi nas podobno kot naš LPC Kozjansko razvijala in pospeševala, a so mu sledili le več ali manj njegovi nekritični oboževalci in 11 glasov je bilo premalo. Predvidevam, da bi ta odločitev utegnila biti lep za lase privlečen razlog za naše prihodnje razvojne težave.

Nove - stare cene za odvoz odpadkov

Odvoz odpadkov je hvaležna in nedokončana tema vseh dosedanjih občinskih garnitur, ki vse po vrsti rade besedujejo o varstvu okolja, zlasti takrat, ko nam celjski smetiščarji, ki uradno skrbijo za naše okolje, dvignejo ceno za svoje usluge. In to radi počnejo in bodo še naprej počeli, dokler bomo nemočno odvisni od njih. Tokrat so predlagali nove cene odvoza, ki bodo odvisne v prvi vrsti od prostornine smetiščne kante. Tudi tokrat seveda le za tiste, ki kante sploh imajo. Cena za gospodinjstva se sicer ne bo bistveno zvišala (nekaj pa vendarle), le da smo doslej del cene za odvoz smeti »združevali« za investicije, odslej pa bo to kar enotna cena, kot je opozoril Simon Zdolšek. Ko bodo celjski smetiščarji gradili, jim bomo pa spet kaj primaknili.

V zvezi s smetmi je bolj zanimivo, da je dovolj znamenj, da predlanski občinski odlok o odvozu odpadkov še vedno ni dal zadovoljivih rezultatov, saj na nekaterih območjih občine tudi dve tretjini gospodinjstev nima urejenega odvoza. Svetniki so sprejeli sklep, da naj uradniki pogledajo, kako je s to zadevo in predlagajo takšne rešitve, ki bodo tudi packe prisilile, da bodo pospravili za seboj svojo svinjarijo.

Bo hruševska Zapata še naprej kalila nočni mir?

Na to vprašanje naj bi odgovoril osnutek Pravilnika o merilih in pogojih za odločanje o podaljšanjem obratovalnem času. Čeprav gre v bistvu le za tri lokale, ki so kradniški problemi, poleg Zapate menda še Pub v bivši Boštevčevi gostilni in Bistro Senica v Ponkvi, je prišlo do žolčne debate, ki sta jo vodila Erjavec in Maruša; kot se je na koncu pokazalo, brez pravega razloga. Edi Peperko, ki je odlok pripravil, je zagotovil, da je vse (no, skoraj vse) čisto OK in odslej naj bi imela KS in Občina dovolj inštrumentov, da ugasneta pretirano razgrajanje v gostiščih, nočnih lokalih in okrog njih. Odlok bo sprejet na naslednji seji, kdaj pa bo prišel do pijanih gostov slavne Zapate, se pač še ne ve.

Nacionalizacija Zgornjega trga in prazna varovana stanovanja

Čudne stvari se dogajajo: pred leti smo po tretjinski ceni razprodajali občinski stanovanjski fond, zdaj pa župan v Zgornjem trgu kupuje nazaj drage in neuporabne stare

bajte, v katere namerava naseliti socialne podpirance. Lepo in prav, toda ko skupaj z občinskim stanovanjskim skladom vlaga v obnovo Ipavčeve 19a reci in piši 28 milijonov SIT, se človeku postavi vprašanje, ali ne bi bilo bolje s to čedno vsotico začeti graditi nov ličen blokec in si pridobiti lepo število novih kvadratnih metrov, kot pa vlagati v »nasilni« občinski projekt oživljanja Zgornjega trga. Kot da v Šentjurju znamo zavrteti kolo zgodovine nazaj. Ampak večina ima prav in »revitalizirali« bomo Ipavčevo 19a. Cena ekonomske najemnine v tudi potem še vedno stari bajti občinskih ekonomistov ne vznemirja. Vsaj za zdaj še ne. Jih pa že rahlo skrbi, ker so praktično še vsa tako imenovana varovana stanovanja na podstrešju Doma upokoencev, v katera je občina vložila skoraj 60 milijonov SIT, še vedno prazna. So menda oh in ah krasna, a še vedno prazna. Ugotovili so, da nimamo tako bogatih občanov, ki bi si jih lahko privoščili.

Kdo osira Dom starejših občanov?

Naš DSO, naša dika in naš ponos, ima v svetu upokoencev slab imidž. Njegov direktor Gorečan in predstavnik uporabnikov profesor Sirk sta svetnike sicer prepričevala, da je dom super, hrana bogovska, osebje dvakrat super in tako naprej do nezvesti, toda penzionisti ne prihajajo. Oziroma prihajajo v večjem delu le tisti, ki jih pripeljejo, od teh pa so jih do sedaj 35 tudi že odpeljali za vedno. Od domačih varovancev, po različnih domovih jih je menda kar okrog 150, sta se le dva preselila domov. Kdo je kriv? Jasno, varovanci, ki se ne znajo privaditi na takšno udobje (in cene) in pa - novinarji! Erjavec, Korže, Zupanc in Mastnak so skupaj z direktorjem Gorečanom toliko leporečili v tem stilu, da se bo verjetno v kratkem začel nezadržan naval na naš »Predjamski grad«.

Odlok tisočerih možnosti

Naš odlok o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč je nekaj posebnega. Pred dvema letoma smo ga podobno kot večino občinskih predpisov sprejemali v časovni stiski; moral bi že skoraj veljati, občina je denarce potrebovala, pa smo rekli horuk in smo ga imeli. Sam sem mu nasprotoval z vsemi štirimi, a županov glasovalni stroj ne pozna usmiljenja. Sprejeli smo odlok, ki je uzakonjal kakšnih 12 400 različnih načinov izračunavanja tega nadomestila, zato ni bilo nič čudnega, da ga celo občinska uprava ni

znala uporabljati, kaj šele, da bi si občan lahko sam izračunal svojo obveznost. Ker so potem nekateri občani dobili milijonske račune za nadomestilo za uporabo stavbnih zemljišč, je ob tej drugi nacionalizaciji, kot je zadevo slikovito poimenoval Robert Maruša, nastal vsesplošen upor. Isti občinski svet je zato spet po najhitrejšem možnem postopku in pri polni zavesti sprejel očitno nezakonito dopolnilo odloka. Predlagatelj, če se ne motim, in najojnjevitejši zagovornik te nezakonite bližnjice je bil sedanji podžupan Čokl. Županov glasovalni stroj je spet mlel.

In sedaj smo spet na tem, da odlok popravimo. Toda ker je odlok hudo kompliciran, g. Ograjenšek pa je tudi povedal, da je že izdelana računalniška podpora preveč draga, da bi ga kazalo

bistveno spremeniti, kot vse kaže, bo nastalo novo skropucalo. V odlok bomo sicer spet vstavili zakonito besedico, da velja tudi za nezazidana stavbna zemljišča, da pa spet ne bo prišlo do revolucije, naj bi občinarji vsako leto povedali, kdo so izjeme, ki jim nadomestila za nezazidana stavbna zemljišča ne bo treba plačati. Torej se bo tistim 12 400 variantam pridružilo še nekaj variant, ki ne bodo imune na virus VIP (veze in poznanstva). No, morda se bo županov glasovalni stroj le usmilil predloga Odbora za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, ki predlaga, da bi se izjeme v skladu s prostorskimi plani določale le na vsakih nekaj let. Čudna so pota demokracije šentjurske.

Fakulteta tudi v Šentjurju?

»Runklfaks«, že dolgo znan slabšalni sinonim za Kmetijsko šolo, prihaja na prvi tir: potegujemo se za višješolski izobraževalni program. Zamisel in želja sta že stari, možnosti pa naj bi sedaj bile realne. Občinski svet je seveda dal soglasno podporo tem simpatičnim prizadevanjem šole, pa čeprav je obrazložitev tega stališča bolj na majavih nogah; višješolski programi naj bi omogočali večjo možnost izobraževanja za gospodarje perspektivnih kmetij in tudi večje možnosti zaposlovanja. Z ozirom le na nekaj desetini perspektivnih kmetij v vsej Kozjansko - Obsotelni regiji, kateri naj bi bili ti kadri namenjeni, je bolj verjetna tista druga predpostavka o zaposlovanju, za študente za čas študija, za profesorje pa malo dalje.

F.K.

Župan – douze points

Nekateri bi dejali, da med Eurosongom in dogodki na sejah šentjurskega občinskega sveta na videz ni nikakršne zveze. Vendar določene povezave obstajajo. Lanskoletna zmagovalka, pevka iz Švedske, je razburjala z bujnim oprsem št. 85 D. Na zadnji seji pa nas je župan razburil z najetjem bujnega kredita, vrednega med brati 28.335.721,00 SIT (280.000 DM). Ves ta denar bi namenili za obnovo hiše v Zgornjem trgu Šentjurja, Ipavčeva 19 a. Rekonstrukcija, s katero bi uredili pet stanovanj, predvideva:

- preureditev podstrešja
- preureditev dosedanjih stanovanj
- zamenjava ostrešja in kritine
- ureditev ogrevanja in kopalnic
- izdelava fasade.

Zanimivo je, da nam je župan lansko leto v maju predložil občinski stanovanjski program 99, kjer je glavna usmeritev izgradnja 10 – 15 neprofitnih stanovanj v coni C4R in spodbujanje građenj profitnih oziroma neprofitnih stanovanj v Dramljah in Hruševcu. Vendar pa je za nas nesramno zanimiva 5 točka tega programa: rekonstrukcija objekta Ipavčeva 19 a. Projekt rekonstrukcije je naredila SZ Atrij, ZE Rifnik:

prenova strehe	1.800.000,00 SIT
prenova pritličja	1.760.000,00 SIT
izdelava projekta	380.000,00 SIT
prenova stanovanj v nadstropju	6.400.000,00 SIT
ureditev podstrešnih stanovanj	5.200.000,00 SIT
ureditev kanalizacije	870.000,00 SIT
SKUPAJ	16.210.000,00 SIT

Med prvim in drugim projektom je razlike za okroglih 12 milijonov SIT (120.000 DM). Težko verjamem, da so se keramične ploščice za WC, jupol, podometni splahovalnik, bramac opeka itd., v sedmih mesecih za toliko podražili. Da so nas za izdelavo prvega projekta osmodili za 360.000,00 SIT, lahko vidimo, zelo rad bi pa videl, koliko je stal drugi – letošnji projekt in tudi, kdo je njegov idejni oče.

Pesem, s katero je zmagała prsata švedska pevka, se je imenovala Popelji me v nebesa.

L. Žafran

Občina Dobje - 83 milijonov SIT

Čeprav proračun občine Dobje še ni dokončno sprejet, so njegove glavne usmeritve že znane. V občinski mošnjiček naj bi se nateklo za 83 milijonov SIT denarja, to pomeni povečanje za 8%. Večji del te vsote (okrog 50 M) bo prišel iz Ljubljane iz naslova zagotovljene porabe oziroma izravnave.

Velik porabnik občinskega denarja bodo družbene dejavnosti, ki bodo dobile 29 milijonov SIT. Kot je povedal tajnik Leskovšek, je ta postavka precej večja od lanske zaradi DDV, velikih porastov cen kurjave, pa tudi zaradi priprav šole na devetletko.

Za komunalno, vzdrževanje cest, odvoz odpadkov, javno razsvetljavo... so namenili skupaj 34 milijonov SIT. V načrtu imajo tudi izgradnje naslednjih cest: Trate - Dobje (fina asfaltna prevleka) 10 milijonov, Presečno - Jazbine 2,5 M, Dobje - Zakošek 1,5M, drugi krajši odseki 1,5M.

Za kmetijstvo bodo dali 2,8 milijona SIT in sicer 1 milijon za minimelioracije, 0,5M za regresiranje umetnega osemenjevanja krav (po 1000 SIT), drugo pa za urejanje pašnikov, regresiranje semenske koruze...

Za kulturno dejavnost so namenili 450 000 SIT, za šport 410 000 SIT in za gasilce 1,5 M SIT.

In koliko stane Dobjane njihova občinska uprava? Okrog 11 milijonov SIT.

Za polni delovni čas sta zaposlena tajnik Leskovšek in strokovna administrativna delavka v okviru javnih del. Tajniku pripada plača po količniku 3 (koliko je to v tolarjih, g. Leskovšek ni povedal), županu pa po količniku 3,5, a se je župan odpovedal polovici nagrade, ki mu po zakonu pripada. Tudi županove konkretne številke nismo zvedeli. Županu smo na oko izračunali okrog 60 000 SIT mesečne nagrade. Kolikšne so sejnine dobjanskih občinskih mož, smo pa pozabili vprašati.

F.K.

Nižje stanarine v varovanih stanovanjih

Stanovanjski sklad občine Šentjur je znižal najemnine varovanih stanovanj v domu starejših občanov. Cena za največje stanovanje (57 m2) znaša zdaj 40 800 SIT (prej 56 500 SIT), za stanovanje s 45 m2 32 200 SIT (prej 44 600 SIT), za 38 m2 27 000 SIT (prej 38 000 SIT) in za 18,8m2 13 600 SIT (prej 18 600 SIT).

Cene oskrbnine zaenkrat ostajajo nespremenjene, pričakujejo pa, da se bodo tudi znižale.

Z občnega zbora absolventov Kmetijske šole

Državni sekretar mag. But: Kmetije ne bodo propadle zaradi EU temveč zaradi drugačnih časov

Absolventi šentjurske kmetijske šole imajo svoje društvo, ki ima vsako leto zadnjo nedeljo v januarju svoj letni občni zbor, letos so ga imeli 29. januarja v hotelu Žonta, udeležilo pa se ga je okrog 80 bivših absolventov iz vse Slovenije. Med njimi sicer ni bilo videti veliko domačih obrazov, nekaj pa sem jih vendarle prepoznal: Martino iz Marija Dobja, Jančiča s Proseniškega, Kolarja iz Pletovarja. Samo delovanje društva sicer ni nekaj posebnega, njihovi občni zbori pa so vedno zanimivi, predvsem po zaslugi uglednih gostov iz sveta naše kmetijske politike in njihovega dialoga z mladimi kmetovalci. Seveda so njihovi redni gostje tudi ekipa sedanjih dijakov, ki pripravi kulturni program, pa župan Malovrh, ravnatelj šole Šket, nekaj bivših, tu in tam kakšen sedanji učitelj in še kdo, ki pa so bolj za okras kot za vsebinsko popestritev srečanja. Zvezda letošnjega srečanja je bil državni sekretar na Ministrstvu za kmetijstvo mag. But.

O kulturnem programu le nekaj stavkov. Dijaki so pripravili nekaj glasbenih točk, pevka in pevec - kitarist sta imela zelo soliden nastop, ki pa se je, žal, skorajda povsem izgubil v neciviliziranem glasnem klepetanju občinstva. Ta žaljiva ignoranca do nastopajočih se je potem nadaljevala kar skozi ves program, tudi med zelo zanimivim izvajanjem mag. Buta. Razumljivo je sicer, da so si nekdanji sošolci imeli veliko povedati, lepo pa ni bilo. Dijaški trio (klarinet, trobenta in frajtonerica), imen nam niso zaupali, je všečno zaigral nekaj domačih komadov, gledališka skupina pa je sicer lepo odigrala svoj skeč o iskanju skodelice kave, ki pa je bil po svoji zamisli hudo predpotopen, ravnatelj Šket nas je po službeni dolžnosti lahko moral s programom šentjurske šole, Malovrh pa s svojo tradicionalno prijazno »pridigo«.

Nastop državnega sekretarja Buta je bil osvežujoče samozavesten, tema » Slovensko kmetijstvo v EU«, mu je kot našemu pogajalcu v Bruslju bila pisana na kožo, je pa tudi sama po sebi aktualna in zanimiva. Zdi se mi, da je naredil vtis, da se na zadevo spozna in da so mu mladi kmetje več ali manj pritrdili, da je EU tudi za naše kmetijstvo ne le politična prisila, temveč tudi ekonomska nuja. Po Butovih besedah Slovenija kot neto uvoznica hrane in pa s cenami kmetijskih pridelkov, ki bistveno ne odstopajo od evropskih, z EU ne bi smela imeti večjih težav, bo pa s prevzemom evropske zakonodaje pridobila stabilno tržno - cenovno politiko, hkrati pa bo lahko z veliko žlico zajemala iz naslova strukturnih skladov in skladov urejanja podeželja. Zelo pomembno je tudi, da Slovenija postane polnopravna članica EU že v prvi skupini, to je leta 2003, kajti po zahtevah EU bomo že ob koncu leta 2000 prisiljeni skleniti z njimi predporazum na ničelni ravni, to pomeni na ravni popolnoma odprtega trga, toda brez pravice do raznih plačil in kompenzacij, ki jih imajo polnopravne članice, zato je vsako odlaganje prilagajanja evropskim normam nesmiselno. But je tudi poudaril, da evropska intervencijska cena za govedino in ciljna cena za mleko za nas ne pomenita večje težave, saj sta ti dve ceni že sedaj več ali manj na evropski ravni, po odprtju mej pa se bo za te naše viške odprl trg v EU, brez

katerega ne moremo zdržati. Znano je namreč, da so naši južni trgi nestabilni in da se zapirajo pred nami. Zanimivo je tudi Butovo prepričanje, da bo država Slovenija brez večjih pretresov zagotovila vključevanja našega kmetijstva v Evropo, saj bo z raznimi plačili in subvencijami zagotovila, da kmetije dohodkovno ne bodo prizadete, kar pa še ne pomeni, da bo v kmetijstvu ostalo vse pri starem. Strinjal se je z enim od poslušalcev, da bo slej ko prej propadlo okrog 50% naših kmetij, toda propadle ne bodo zaradi EU, temveč zaradi drugačnih časov, zaradi večjih zahtev sodobnega življenja, ki jim s sedanjo

proizvodnjo, ki temelji na kmetstvu kot načinu življenja in ne na kmetstvu kot proizvodnji, ne bodo hotele ali zmogle slediti.

Na vprašanje enega od poslušalcev, kako bo z zadrugami, smo slišali zanimiv odgovor, da se bodo le te razvijale po naravni poti. Splošne zadruge bodo več ali manj trgovine, specializirane zadruge, na primer mlečna zadruga, pa bodo mlekarne, ali pa spretni lobisti, ki bodo preživeli, če bodo dovolj uspešni. (Očitno za zadruge kombiniranega šentjurskega Pušnikovega kova ni videti prave perspektive).

F.K.

Koalicija Slovenija po šentjursko

Šentjurska SDS spet v težavah?

Koalicija Slovenija, ki predstavlja na državni ravni spodbudno in zanimivo politično dogajanje, ima prve odmeve tudi v šentjurskem prostoru, zlasti so na udaru Janševi socialdemokrati. Znano je, da udarnejši del šentjurske SDS sestavljajo člani bivše SDZ, torej izvorni demosa, ki so pred leti našli v SDS zatočišče pred »nasilnim« zduževanjem s krščanskimi demokrati. Nato se jim je predlani po lokalnih volitvah zgodila še puckistična afera, ko sta jih SKD in Malovrh brutalno izigrali in si prisvojili vso občinsko oblast, zdaj pa so pred tem, da si z njimi spet padejo v objem. V politiki je sicer ves možno, toda ali je tudi možno, da šentjurski socialdemokrati, ki so doslej veljali prej za načelne kot pragmatične, brez davljenja pogoltnjejo še to pilulo? V SDS je sicer po izredni konferenci res prevladala Malovrhova struja, toda predvsem le v vodstvu, v katerem je neodločeni rezultat prevesil v Malovrhovo korist pragmatični novi predsednik Zoran Justin, precejšnji del članstva pa je ob teh igricah stal ob strani. Vprašanje je le, če se bodo »odpadniki« organizirali, ali pa bodo enostavno tiho zapustili stranko, kot se že dogaja, še preden se bo ta znašla na občinskem političnem obrobju. Predsednik Justin, ki se skuša na vsak način zadržati na površju, je s takšnim »samoočiščevanjem« stranke ne le zadovoljen,

temveč ga tudi spodbuja, da bi se iz stranke znebil neugodnih članov, ki javno izražajo svoje nesoglasje z njegovim načinom dela. Justin namreč ni še kaj dosti naredil za uvrstitev in afirmacijo stranke, vso pozornost pa posveča svoji vlogi v strankarski in občinski hierarhiji, očitno v upanju, da se mu bo servilni odnos do občinske oblasti slej ko prej splačal. Kot vse kaže, je že dokončno opustil ambicije, da SDS postane samostojen dejavnik v šentjurski politiki in skuša najti zase mesto pod soncem v Malovrhovi senci. Zlahka je izračunal, da bo župan Malovrh kot edini kandidat na jesenskih državnoborskih volitvah na listi Koalicije Slovenija velik favorit in je nadvse pametno takoj stopil s celo nogo na njegovo stran. Računica je sicer logična, toda vprašanje je, kaj pomeni za zdravje šentjurske SDS in sploh šentjurske politike, kajti volivci nenačelnega udinjanja ne marajo, niti pri »gospodarju« in še manj pri »hlapcu«. Kljub temu pa se nam vseeno obetajo zanimivi zasuki, saj naj bi se Justin v zadnjem času družil tudi s predsednikom Združene liste Erjavcem. Toda bolj verjetno, kot da kujeta protimalovrhovsko koalicijo, je, da pazita drug na drugega pri tekmovanju za županovo naklonjenost.

br

KAKO GOSPODARIJO?

Alpos

Domneva, da sta le Zadruga in njen direktor tista »grešnika«, ki ne marata, da jima javnost pokuka pod prste, se je izkazala za napačno. Tudi naša »naj« šentjurska firma Alpos ni nič boljša. Že novembra smo jih prvič prosili za informacije, pa so rekli, da direktor nima časa. Da naj pošljemo pisna vprašanja, pa bodo odgovorili. Ko tudi na pisna vprašanja skoraj dva meseca ni bilo odgovora, smo poskušali pri predsedniku sindikata KNSS - Oprema Jožetu Radišku in pri predsedniku Sveta delavcev d.d. Alpos Marjanu Rastočniku. Za razliko od upravljalških šefov sta bila prijazna in zgovorna, žal pa brez nekaterih ključnih podatkov.

Jože Radišek: »V Alposu je zaposlenih okrog 600 delavcev, 400 v Opremi, 200 pa v hčerinskih družbah Mizarski obrat, Meding, Invalidska delavnica in Ekološka peč. Okrog 40 delavcev je zaposlenih za določen čas dveh mesecev. Alpos d.d. je stoodstotni lastnik hčerinskih d.o.o. vključno z Alpos Celovcem, ki pa posluje po avstrijskih predpisih kot GMBH. Povprečna neto plača znaša v Alposu 90 000 SIT, delavske plače pa se gibljejo od 50 000 do 70 000 SIT. Moram reči, da plače prihajajo redno in da so odnosi reprezentativnih sindikatov z upravo dokaj dobri. Kakšen je naš lanski poslovni uspeh, se še ne ve, tudi glede lastniške strukture ne bi vedel kaj povedati.«

Marjan Rastočnik: »Svet delavcev nima ravno velikih pristoynosti, še največ besede imamo pri predstavitev delavcev in pri odpustih, zato vam kaj veliko ne bom vedel povedati. Lastniška struktura Alposa je znana: 38% ima Nova Hut iz Češke, 22% je v lasti notranjih lastnikov, preostanek pa imajo razni skladi. Naše delnice še ne kotirajo na borzi, kakšna bosta bilanca in morebitna delitev dobička, dividende, seveda še ne vem. Pričakujem, da izgube ne bo.

Glede plač lahko rečem, da smo približno za 5% nad kolektivno pogodbo. S 1. decembrom smo šli na reorganizacijo na stroškovne in na profitne centre, kar bo privedlo tudi do večjih razlik v plačah. Dela imamo trenutno dovolj.

Glede dolgov občini mi ni nič znanega. Tudi ne vem nič reči o tem, kako posluje Alpos Celovec in še manj o tem, da bi preko te firme odličali dohodek čez mejo. Vem, da je bivša SDK opravila nekakšne preglede, pa ni bilo nobenih problemov ali sankcij. Alpos Celovec je samostojna firma v lasti Alposa d.d., o odnosih z njo vam bi verjetno podatke lahko dal le Nadzorni svet, ki mu predseduje Franc Ban iz Konjic.

Da, verjetno se bo Alpos počasi selil iz središča Šentjurja k novemu obratu pod Rifnikom. Tudi smo se že odpovedali rezerviranemu prostoru v smeri Akvonija, kjer bo menda gradil Mercator. Da pa bi Mercatorju ponudili tudi nekaj našega prostora oziroma naših hal, o tem nič ne vem.«

Ne bom rekel, da sem zvedel vse, kar me je zanimalo, nekaj pa je le bilo. Hvala. **F.K.**

Da ne pozabimo

Poljestroj - Alpos

(nadaljevanje iz septembrske številke ŠN)

Po letu 1956 se je proizvodnja selila v nove prostore, asortiman pa se je razširil na izdelovanje oken, vrst, prtljažnikov za mopede... Leta 1959 (40 let) se je zgodila delovna nesreča, žrtev pa je bil obratovodja Jože Jančič - Pepi. Odlomil se je del stružnice, ki ga je zadel v glavo in mu povzročil smrtne poškodbe.

V prostorih bivšega Poljestroja so ostali mizarska delavnica, del montaže in skladišča. Uprava, razen računovodstva, ki je ostalo v bivši Brežnikovi hiši, se je preselila v nove prostore. Ti so sedaj vključeni v novo upravno zgradbo, zgrajeno leta 1991. Zaradi spremenjene proizvodnje je (aluminij, poljestroj) podjetje tudi dobilo novo ime Alpos. Nadalje so bili pridobljeni novi prostori, Šedove hale, katerih izgradnja pa je zaradi presekanih gravitacijskih poti od Kincla do železniške postaje povzročila precej negotovanja. Nova proizvodnja se je dobro uveljavila in širom po Jugoslaviji so se gostinski lokali opremljali z Alposovimi izdelki.

Nastopil je problem ogrevanja. Nabavili so ogromen ladijski kotel, ki bi zmogel ogrevanje objektov tudi izven tovarniškega dvorišča. Pred vhomom v tovarno je dolgo »krasil« Šentjur, vgrajen pa ni bil nikoli.

V sedemdesetih letih je bil montiran prvi stroj za vlečenje tankostenskih kovinskih cevi. Z njim v povezavi je bilo več zapletov, od težav z varilno napravo do ohlajevalne vode, ker je Šentjur v tistem času živel ob nenehnem pomanjkanju pitne vode. Improvizirano črpanje vode iz Pešnice in Voglajne je kvarilo strojno opremo.

leta 1970 je bila zgrajena mizarska delavnica v površini preko 1000 m². Dotedanjo delavnico Poljestroj, na prostoru sedanje blagovnice Resevna, sta dobila komunala in Tolo. Proizvodnja trgovinske opreme, v začetku temelječa na uvoženih elementih, se je počasi osamosvajala in dobro uveljavljala na območju vse Jugoslavije. Še posebej dober kupec in plačnik je bila firma Robne kuče, Beograd. Dobro so se prodajale tudi aluminijaste lestve. Prvotno ročna poliranja in uslužnostno barvanje je nadomestila sodobna barvarna v podaljšku Šedovih hal, zgrajena pa je tudi bila manjša galvanika.

Cevarna je bila zgrajena leta 1975, nastala pa je po zaslugi idejnega osnutka ing. Ladislava Grdine in pa tudi njegove prisotnosti v organih upravljanja Ljubljanske banke. Tudi iz naslova manj razvite občine je bilo pridobljenih veliko sredstev. Na proizvodni površini 10 000 m² so bili montirani uvoženi stroji firme Voest. Za železniško povezavo, kateri je nasprotoval Bohor, je zaslužen tudi takratni šef železniške postaje Bogo Šporn. Proizvodnja cevi je zahtevala uvoz trakov iz Vzhodne Evrope in tudi plasma cevi. Takrat so verjetno tudi nastale povezave s Češko. Danes je izvoz usmerjen v zahodno Evropo.

Alpos danes zaposluje 560 ljudi (največ jih je bilo 780) in je največje podjetje v Šentjurju. Motel Šentjur, ki ga je prej kupil od Merxa, je leta 1998 prodal zasebniku Žonti in nato kupil Emov obrat za proizvodnjo kotlov. Še vedno ima tudi prostore v OŠ Ponikva, ki jih je prevzel leta 1976, kjer dela še nekaj delavcev. Za skladišča še vedno uporablja tudi gospodarsko poslopje Franca Kincla - Podgajski v središču Šentjurja.

Alpos so vodili: Edi Plavštajner (Poljestroj) iz Šentjurja, Franc Zore iz Rogaške Slatine, Ivan Jakob iz Celja, Stane Peganc iz Celja, Vlado Grdina iz Šentjurja (več mandatov), Viktor Hrastnik iz Celja (več mandatov), Marjan Krempuš iz Celja in sedaj Mirjan Bevc iz Šentjurja - Celovca. **Vinko Jagodič**

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

Delovni čas:
delavnik: 7:30 - 18:00
sobota: 7:30 - 12:30

**DAJEMO VAM MOŽNOST PLAČILA NA VEČ ČEKOV, ODLOG
PLAČILA TER PLAČILA S KARTICO ACTIVA ALI MAGNA.**

NUDIMO VAM PESTRO IZBIRO OBLAČIL ZA SPOMLADANSKE DNI

Ženske mikice že za 1.500,00 SIT	Otroške mikice - dekliske od 1.499,00 SIT	Otroške trenerke od 1.520,00 SIT dalje
Ženske in moške pižame od 3.100,00 SIT dalje	BRISAČE od 600,00 SIT dalje	ŠPORTNI COPATI od 36 - 45 že od 1.700,00 SIT

**VELIKA IZBIRA OBLAČIL
ZA VAŠE MALČKE:**

- Katja in Alen -
- Jutranjka -
- Beti -

**NAJCENEJŠE
SPODNJE
PERILO!**

Na proslavi ob kulturnem prazniku

Zgodila se je seveda v Kulturnem domu, ki je bil dvestoletnim dimenzijam proslave primerno nabito poln. Smuknem na enega izmed zadnjih prostih sedežev v zadnji vrsti in proslava se začne. Hiter pogled naokoli razkrije, da je Kulturni dom res zelo čist (čestitke občini in upravitelju) in da so prisotni prav vsi, ki v Šentjurju kaj pomenijo, od nadžupana navzdol.

Za začetek seveda – Zdravljica. Kot pravi domoljubi, ki bi takoj nastavili svoje junaški prsi pred strelskim vodom, če bi to pomagalo Sloveniji, cela dvorana vstane in zamaknjeno posluša to sveto pesem. Ko se kot med mašo v cerkvi zopet tiho posedemo, se na odru pojavi ga. Koleša v svetleči enodelni obleki, v kateri se svetloba reflektorjev prav seksi drobi in kot svetleč dež pada v oči občinstva. Njena obleka je prav gotovo nekaj posebnega in v Šentjurju redko (oziroma že kar nikoli) videnega. Jasno, mojega mnenja ženske okoli mene niso delile, saj so zavijale z očmi, pihale v strop in si bile skupne v tem, da je to enostavno preveč. Je pa bila njena obleka lepo opozorilo, da tokratna proslava ob kulturnem prazniku ne bo zgolj še ena dolgočasna komemoracija s primesmi zadušnice. No, vsaj ne v celoti.

Po uvodnem nagovoru je mikrofon prevzel sam presvitli župan in najprej opravičil izostanek dr. Grdine, ker je bil »zavzet drugje« (njegovo poslanstvo, sestaj naj bi se pri večerji s pomembnim Avstrijcem, je bilo bojda izjemnega nacionalnega pomena - za kar bo verjetno dobil še tretjo nagrado (ampak samo pod pogojem, da bo izvolil priti na podelitev)), potem pa začel v svojem stilu – torej daljno zgodovino, tokrat konkretno s starimi Grki, od katerih je našel pot do 8. februarja 2000 v Šentjurju. Kakopak pri tem ni šlo brez obvezne gradnje patriotizma, še

posebej osredotočenega na Šentjur. Ob tem se nisem mogel znebiti občutka, da z županom verjetno živiva v dveh različnih krajih, ki pa imata po neki božji nedoumljivosti isto ime. Njegov sladek in tekoč pritok besed, ki bi rad na moč ugajal

Artisti iz KD Trta iz Dolge gore

prav vsem, je vsake toliko prekinil nesrečnik z gripo, ko je kašljal in kašljaj, da se je zdelo, da bo izbljuval celotna pljuča, za nameček pa še žolč in kakšno žlezo. Šele jezen in karajoč pogled 6-letne obiskovalke je nesrečnika utišal, da ni upal več niti migniti z mezincem. Na koncu županovega govora je priletela še prošnja za aplavz, ki je bila seveda takoj uslišana.

Sledil je nastop otroškega pevskega zbora, nato pa kratka gledališka predstava osnovnošolcev, ki je bila svojevrstno presenečenje. Kratek dialog med dvema

paroma, ki se pecata, ogledujeta, vohata in krožita drug okoli drugega, je bil zaradi amaterske igre in večno aktualne tematike najstniških spogledovanj izjemno zanimiv in priljuden. Sledi navdušujoč aplavz.

No, potem je le sledil klasičen del tovrstnih

proslav, ki so za mlade generacije nemalokrat težko prebavljive – pevski zbor v zatemnjeni dvorani, ki poje visoko umetniške pesmi (sledil je suh aplavz), vmes pa govor v treh delih, ki je obsojal kulturne praznike, ker da getoizirajo kulturo na en dan v letu, da lahko imamo potem celo leto mir (aplavz, aplavz, aplavz). Po tem govoru godba na pihala zopet zaigra Zdravljico, a začuda nihče več na vstane.

Čeprav so nekateri že nervozno gledali na ure, kajti proslava se je vlekla že debelo čez eno uro, konca še ni bilo videti. Kot zadnji so nastopili člani folklorne skupine, ki so ob zvokih harmonike zaplesali (nekdo iz občinstva je prepoznal pesem in jo začel na glas peti, toda bil je pravi kvariton) in s svojimi akrobacijami, ki so že mejile na cirkuško predstavo, navdušili občinstvo, da jim je namenilo gromek in zelo dolg aplavz.

Letošnja proslava ob kulturnem prazniku tako ni bilo le še eno bedenje ob mrtvem, ampak zelo posrečen (in tudi uspešen) poskus premoščanja ne samo generacijskih ampak tudi razlik v dojemanju kulture. Upajmo, da bo tako še v bodoče.

mf

Kovač izključen iz SDS?

Moram priznati, da me je zelo presenetil sklep iz zapisnika s seje Izvršnega odbora SDS, da me izključijo iz stranke, ker naj bi v članku o letni konferenci SDS v decembrski številki ŠN hudo škodil integriteti predsednika Justina in splošnemu ugledu stranke. Trikrat sem ponovno prebral sporni članek in moram reči, da nisem v njem našel ničesar, kar bi ne bilo res. Čeprav je bila na seji vodstva stranke navzoča le tista polovica IO, s katero sem imel v preteklosti spor zaradi njihovih nenačelnih političnih kupčij in si je tokrat očitno privoščila revanšo, sem bil vendarle presenečen, kajti tako brutalne negacije strankarske demokracije tudi od »majskih hroščev«, ki trenutno vodijo šentjursko SDS, nisem pričakoval. Celo proslula partija se je že nekaj desetletij pred svojim koncem odpovedala tako grobim metodam zatiranja svobode mišljenja in govora svojih članov.

Seveda se bodo gospodje (zaradi »zgodovine« jih bom kar naštel: Zoran Justin, Milan Koželj, Friderik Leskovšek, Vladimir Bogolin in Martin Amon) morali še pošteno spotiti, preden bodo uzakonili svoje mračnjaštvo, kajti prepričan sem, da si SDS na državni ravni pač ne bo privoščila takšne blamaže, kot si jo kuhajo šentjurski socialdemokratski veljaki.

Če se mi po zaključenem postopku ne bodo primerno opravičili, bom z veseljem sam izstopil iz njihove družbe.

Franc Kovač

Zakaj so v Dramljah prodali mrliški voz?

Čisto slučajno sem videl, ko so ga odpeljali, pa mi je novopečeni predsednik sveta KS Matej Laubič, ki je hkrati tudi šef pogrebne podjetja Žalujka, rekel, da me nič ne briga. Vem, da smo občani pred leti zbrali kar precej denarja za ta voz in tudi vem, da se vsi krajani ne navdušujejo nad prevozom, ki nam ga prodaja Laubičevo podjetje, zato sprašujem, kdo je odločil, da se ta voz proda? Sprašujem zlasti še zato, ker so voz, ki je, če nič drugega, del naše kulturne dediščine, menda bolj podarili kot prodali. Enako se je zgodilo tudi z garažo.

Ali si naši novi oblastniki vendarle ne jemljejo preveč pravic?

B. Ulbing, Dramlje

Še enkrat: Kje je stanovanjski denar?

Potem, ko smo to retorično vprašanje, za katerim tiči okrog 800 milijonov tolarjev, ali prevedeno v stanovanjske površine okrog 5000 m² stanovanj, ki jih seveda ni nikjer, več ali manj neuspešno zastavljali županu Malovrhu, predsedniku Upravnega odbora Stanovanjskega sklada Šentjur Janezu Škobernetu in direktorju stanovanjske zadruga Rifnik Zlatku Zevniku, smo končno dobili nekoga, ki je bil pripravljen po svoje razmišljati o tej uganki. Gospod Pavle Isoski iz Šentjurja je bil po telefonu najprej kar hud, češ da smo ta nadvse resen problem v zadnji številki ŠN obravnavali zelo površno, skorajda povsem neresno, in ker je trdil, da ima sam več podatkov o tej problematiki, se skorajda ni mogel izogniti povabilu v uredništvo.

Gospod Pavle, kako ste Vi prišli do informacij, za katerimi sam že nekaj mesecev neuspešno moledujem na občini in sploh vsepovsod?

»Ne gre za neke posebne velike informacije, temveč samo za moja opazanja. V Šentjurju sem šele četrto leto, na podstrešju enega od blokov sem kupil stanovanje in od takrat se srečujem s sicer bolj obrobni problemom stanovanjskega zakona, z upravljanjem stanovanj. Že pri tej postavitvi se mi je pojavilo veliko zanimivih spoznanj, ki lepo kažejo na poti in stranpoti naše stanovanjske politike. O tem, kaj delajo na Občini s stanovanjskim denarjem, jaz seveda ne vem tako rekoč nič, lahko pa na marsikaj sklepam, zlasti sodeč po dogajanjih v sferi upravljanja stanovanj. Moj vtis ni ravno najbolj rahločuten.

Torej začelo se je tako, da sem ugotovil, da je cena ogrevanja stanovanj v Šentjurju med najdražjimi v Sloveniji. Na Gorenjskem, kjer sem prej stanoval, me je ogrevanje stalo 80 SIT/m², v Šentjurju pa kar 140 SIT/m². Zahteval sem pojasnilo od direktorja Rifnika Zevnika. Prišlo je do sestanka na Občini in tam sem dobil kalkulacijo, zakaj takšna cena. Zvedel sem, da naj bi Rifnik imel v kurilni sezoni 95/96 kar 4,5 milijona izgube in je zato poleg zaračunavanja izgube za nazaj ustrezno dvignil ceno ogrevanja. Zanimivo je, da je le eno kurilno sezono prej bilo pri bistveno nižji ceni pri kurjavi celo nekaj ostanka denarja. Med tem sem postal tudi predsednik kurilnega odbora za našo sosesko in sem zadevo še bolj preučil. Zlahka sem ugotovil, da nam je SZ Rifnik za upravljanje poleg 0,3% od vrednosti stanovanj še posebej neupravičeno zaračunal 1,3 milijona SIT za upravljanje kurilnice, kar je seveda dvignilo stroške ogrevanja za tretjino. To smo potem uredili tako, da nam je Rifnik odpisal polovico stroška upravljanja kurilnice - še zdaj ne vem zakaj samo polovico - in tudi ceno je spustil na 100 SIT/m².

Potem, ko sem izgubil zaupanje, sem seveda pogledal še na druga področja v zvezi s stanovanji in opazil še več zanimivih stvari. Ugotovil sem, da je bilo nekaj računov za premog knjiženih kar dvakrat (v dveh letih), in nas je Rifnik tako kar dvakrat obremenil za en račun. Po dobavninah sodeč, bi morali na primer septembra 1996 imeti 100 ton premoga, ki ga pa seveda ni bilo nikjer. Zanimivo je tudi, da se stroški prevoza in tonaža na dobavninah skoraj nikoli niso ujemale, kar bi lahko pomenilo, da se je razsipavalo pri stroških

prevoza, ali pa je premog šel na druge naslove. Zanimivo je, da je okrog 5% dobavnic za premog namesto predstavnika kurilnega odbora podpisal direktor Zevnik sam. Da je Rifnik po svoje gospodaril z našim denarjem, je tudi dokazljivo. Na primer: Rifnik je pokasiral mesečno, tudi poleti, okrog 450 000 SIT od stanovalcev. Kurilna sezona se je pričela 15. oktobra, prvi račun za plin je prišel 15. novembra, Rifnik pa ga je plačal 15. januarja. Obračal je okrog 3,5 milijona SIT našega denarja za svoj račun, zamudne obresti pa je mirne vesti posebej zaračunal kurilnemu odboru. In še dodatno, če stanovalci takoj ne poravnajo svojega računa, mu seveda takoj zaračuna zamudne obresti, ki pa spet ne gredo v kurilno vsoto, temveč v blagajno Rifnika.

Pri vseh teh mučnih razčiščevanjih se je jasno pokazalo, da Občina ni na strani stanovalcev, temveč je na Zevnikovi strani. Marjana Mastnak, ki na Občini gospodari z občinskimi stanovanji, je Zevnika vedno vztrajno zagovarjala takorekoč za vsako ceno. Vprašajte jo, zakaj še ni podpisala pogodbe z Zevniku konkurenčnim Domplanom? Ali pa zakaj v nasprotju z zakonom, ki določa, da večina lastnikov stanovanj izbira upravljalca stanovanj, ona striktno vztraja, da za občinska stanovanja pobira stanarino Rifnik? Namesto, da bi bila vesela konkurence in posledično nižjih cen in boljših storitev, neprikrito paktira z Zevnikom. Pri takšni navezi se samo po sebi postavlja vprašanje korektnosti poslovanja z občinskim stanovanjskim skladom. Samo po sebi se tudi postavlja vprašanje, kaj se dogaja s stanovanjskim denarjem, ki ga občina nameni za vzdrževanje stanovanj in za razne investicije. Res je, kot je povedal g. Zevnik, da stanovanjski odbori sodelujejo pri izbiri izvajalcev, toda iz lastnih izkušenj vam lahko zagotovim, da izvajalci tudi več kot 10% od vrednosti pridobljenih del porabijo za podkupnine, ki jih kajpada plačamo posredno mi stanovalci. Ob delu kakršnega sem opisal, si ni težko predstavljati, kam se vse prelivajo ti denarji.

Ja, kar lepa zgodba je tole, pa vendarle, ali ne gre le za Vaše ugibanje? Pa četudi je vse res, to še vedno ni zadosten odgovor, kam je tako rekoč izpuhtelo 800 milijonov šentjurskega stanovanjskega sklada?

»Poglejte, saj nisem rekel, da vem, kje je glavnina tega denarja. Veliko ga je res šlo v Ljubljano in za razne odpravnine, preostanek pa se je zagotovo porazgubil tu, na občini. O tem, kaj z njim dela župan, nimam pojma in ne

bom nič rekel, govorim le o področju, ki ga vsaj delno poznam. Tu pa nič ne govorim na pamet, vse to, kar sem povedal, imam dokumentirano. Da zadeve na relaciji Rifnik - Občina ne zagotavljajo čistih in poštenih računov, pa samo sklepam. In ne boste mi menda trdili, d la župan ali predsednik Stanovanjskega sklada nimata pojma, kaj se dogaja? Ko damo lisiči čuvati kokoši, če rečem v prisposobi, je normalno, da je kokošnjak prazen.«

Ta vaša domneva o delovanju naveze »Rifnik - Občina« oziroma bolj konkretno »Zevnik - Mastnakova«, bi vsekakor morali imeti tudi kakšen materialni dokaz, da bi res lahko trdili, da je tako. Imate kaj v rokavu?

»Ne, nimam, zato tudi nič ne trdim, ampak samo ugibam. Obstaja pa kar nekaj znamenj, ki kažejo na to. Že prej sem omenil neprikrito favoriziranje Rifnika s strani Mastnakove. Če hočete zvedeti kaj več o odnosih med Občino in Rifnikom, vprašajte nekatere druge upravljalce stanovanj, na primer Domplan ali Stanservis, ali pa najemnike občinskih stanovanj, ki jih Rifnik celo meče iz stanovanj, če takoj ne poravnajo stroškov za kurjavo. Vprašujem vas, s kakšno pravico to počne? Da sploh ne govorim o tem, da gre v teh primerih celo za nezakonite zneske, ki pa jih stanovalci iz takšnega ali drugačnega vzroka iz strahu plačujejo. Ali pa vprašajte no Občini, če je res, da je Rifnik menda peljal nekatere njihove uslužbence na brezplačni večdnevni izlet?

Tudi primer mojega stanovanja bi utegnil biti zanimiv. Gre za štiri stanovanja, zgrajena na podstrešju našega bloka, od katerih sem eno stanovanje odkupil jaz, bila pa so prvotno last Ingrad. Zanimivo bi bilo vedeti, kako je podstrešje, ki je skupna last in je služilo za sušenje perila, prešlo v last Ingrada?

Kakor vidite, je kar precej neodgovorjenih vprašanj, na katere niti Vi niti jaz ne moremo dati ustreznih odgovorov, na Občini pa, če sem prav prebral v novembrski številki ŠN, o teh zadevah nič ne vedo, ali pa nečejo nič vedeti. V tem primeru je res težko karkoli narediti. Poskusite Vi, s pomočjo javnosti!«

Prav, pa poskusimo! Prepričan sem, da bodo odgovorni v Rifniku in na Občini vendarle morali odgovoriti na Pavletova namigovanja, na njegove ugotovitve, in bo iztočnica tu. Toda ne glede na to, pozivam vse, ki imate kaj povedati v povezavi s šentjursko stanovanjsko politiko, da se oglašate v uredništvu ŠN, ali pokličete po telefonu 741 500 in 041 75 98 16.

F.K.

Njej in zanjo

Koncert pomladi - Šentjur 2000

*Njej, ker njen nasmeh zbudi moj nasmeh,
o njej, ker njen pogled toplo poboža mojo ranjeno dušo,
z njo, ker vedno najde pravo besedo, ki odtehta veselje,
zanjo, ker je njena pesem tudi moja, tvoja, njegova...,
ker preprosto pripada vsem otrokom tega sveta.*

Šentjur - športna dvorana Hruševce
nedelja, 12. marec 2000, ob 17.00 uri

NASTOPAJO:

Helena Blagne
Nace Junkar
Tereza Kesovija
Oto Pestner
Karmen Stavec
Alfi Nipič in njegovi
muzikantje

POVEZUJE:

Greta Kokot

Generalni pokrovitelj:

Gostilšče in prenočišča
★★★

"Bohorč"

Dučana Kvedra 44, Šentjur, Tel.: 063/ 746 14 30

Franc Krampl, ravnatelj OŠ Dobje:

»Šola ni ogrožena, je pa odprta za vse«

Že vse življenje ste eden vidnejših prosvetnih delavcev na šentjurskem območju. Znanja in izkušenj vam ne manjka. Kje vse ste ju nabirali?

Takoj po končanem učiteljsku leta 1962 sem z dekretom občine Šentjur prišel na svoje prvo delovno mesto v Dobje. Bil sem mlad in poln entuziazma. Učil sem geografijo in zgodovino, v šoli pa je bilo takrat tudi precej drugače. Dvesto otrok je v tedanji skromni dobovski šoli obiskovalo dvoizmenski pouk tedaj še osemletke. Spominjam se, da sem imel v petem razredu kar 45 učencev, pa še ob sobotah smo imeli pouk.

Potem pa je prišlo do združevanja šol, Planina je postala izobraževalni center in Dobje je izgubilo osemletko. Potem sem učil v Slivnici, ob delu pa študiral na mariborski pedagoški fakulteti geografijo in zgodovino ter sociologijo v Ljubljani. Potem sem postal ravnatelj šentjurske osnovne šole in priznati moram, da je bilo to kar naporno obdobje, saj so bile takrat tako matična šola kot obe podružnici v precej slabem stanju. Sredi osemdesetih sem bil na mestu direktorja vzgojno izobraževalnih zavodov, ki so združevali šole in vrtce. Od leta 91 pa sem ravnatelj novozgrajene šole v Dobju.

V Dobju sta vaši prva in zadnja zaposlitev, pa tudi drugače ste vedno živeli s krajem?

Res je, predvsem s kulturo sem se vedno rad ukvarjal. Prenekatero igro smo igrali doma in po okoliških vaseh. Na to temo obstaja kar nekaj zanimivih anekdot.

Kako bi predstavili dobjsansko šolo?

Zrasla je na tradiciji dvajsetletnega boja domačinov, ki si je niso pustili vzeti in 91. leta je ves ta trud obrodil sadove, leto kasneje smo zgradili še telovadnico. Šola je enooddelčna osemletka, čeprav se je eno generacijo zgodilo, da smo imeli celo dva oddelka. Trenutno je na šoli 139 otrok v osmih razredih. Z uvedbo devetletke pa se bo število povečalo še vsaj za dvajset otrok. Zaposlenih imamo 19 delavcev, od tega 14 učiteljev, nekaj učne obveznosti pa dopolnjujejo tudi kolegi s Planine.

Kako pa se na vaši šoli ubadate z uvedbo devetletke in problematiko verouka v šolah?

Z ministrstva smo dobili pozitivno mnenje glede uvedbe devetletke in naslednje šolsko leto bo glede tega prelomno. Vsi starši so se z vpisom otrok strinjali in tudi strokovno smo na projekt dobro pripravljeni. Osebnost se mi vsa stvar ne zdi sporna. Povsod po svetu vpisujejo otroke v šolo že s šestim leti in ne vem zakaj bi bili mi izjema. Poleg tega je realno gledano prvi razred devetletke zgolj

zamenjava male šole. Predvsem za podeželska območja je to več kot koristno, saj je bila mala šola precej okrnjena in otroci so bili nemalokrat prikrajšani. Drugače je glede tretje triade, kjer je še veliko stvari nedorečenih. Pri nas se kaže veliko zanimanje glede nekaterih izbirnih predmetov kot so računalništvo in tuji jeziki in zelo malo za predmete, ki bi jih obvezno morali ponuditi, kot so verstva in etika ter retorika.

Konkretno glede verouka pa mislim, da z gospodom Zdolškom korektno sodelujemo, čeprav je šola še vedno na prvem mestu. Da bi verouk učil v šoli se sicer ni izšlo in tako ostaja vsak na svojem terenu.

Kakšen vpliv ima politika na šolo?

Iz lastnih izkušenj vem, da velikega. Konec koncev šola ne more funkcionirati brez denarja, ta pa se hočeš nočeš obrača v politiki.

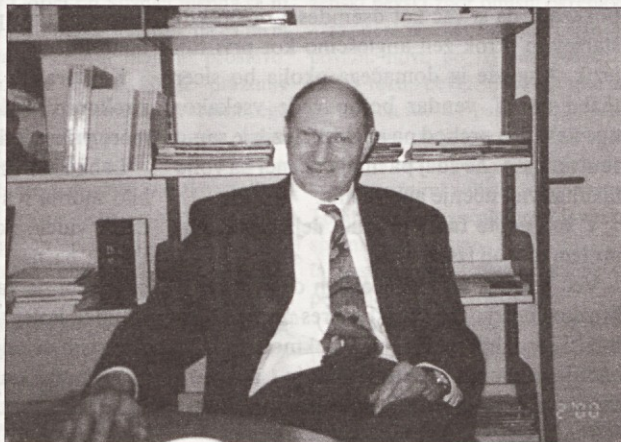
Kaj pa konkretno odnosi z lokalnimi politikami?

Tudi niso brez pomena, čeprav je financiranje in odločanje po večini centrirano na ministrstvo v Ljubljani. Osebnost še vedno mislim, da je bil zaplet s kalobško podružnico prvi povračilni ukrep zardi osamosvojitve naše občine.

Zaradi tega spora je vaša šola izgubila nekaj učencev, še bolj pomembna pa je verjetno izguba podružnice?

Naše sodelovanje je bilo ves čas zelo dobro in vse novitete, ki smo jih uvajali na matični šoli, smo poskušali vsaj v manjši meri vnesti tudi na podružnico. Otroci so imeli vedno na razpolago šolski prevoz in vključevali smo jih v vse naše dejavnosti. Ne, res mi ni vseeno, da se je tako končalo. Slovenski šolski sistem je zasnovan na principu, da je šola otrokom čim bližje, ti otroci pa se zdaj vozijo mimo dveh bližnjih šol v Hruševce. Čista neumnost! Najtežje je seveda otrokom, Kalobje pa ni s tem ničesar pridobilo. Tiste družine, ki nikoli niso vpisovale otrok na Kalobje, jih tudi zdaj ne bodo in to ne glede na šolski okoliš. Zamerim predvsem svetnikom, ki so mimo otrok in staršev, mimo učiteljev z malo znanja in predvsem veliko vehemence ukrepali nekorektno in naredili več škode kot koristi predvsem sebi.

Pomanjkanje otrok pa ni samo problem malih šol kot je Kalobje. Tudi vaša šola naj bi spadala med rizične.

Šola je bila grajena za okoliš kakršen je bil pred odcepom občine Dobje in izguba podružnice nas je res prizadela, ni pa šole ogrozila. Glede na vpis se nam za obstoj šole ni treba bati.

Tudi kakšnih kombinacij v prihodnje ne bo. Nikogar ne bomo silili k nam, odprta vrata pa imamo za vse.

Z odcepom ste padli tudi pod novo občinsko oblast. Kako shajate drug z drugim oz. z odmerjenim denarjem?

Na srečo ni več občina tista, ki bi morala zagotoviti denar za učiteljske plače, še vedno pa mora skrbeti za vzdrževanje same stavbe. Glede na to, da so se ljudje dvajset let hudo borili za ponovno osemletko, pričakujem, da bodo svetniki imeli tudi razumevanje za njeno preživetje. Sicer pa glede tega nimamo težav. Ogromno denarja gre predvsem za ogrevanje kompleksa, saj cene nenehno rastejo in na občini to razumejo. Sam odcepitev še vedno podpiram in ne razumem veliko večjih krajevnih skupnosti, ki si tega niso upale in še zdaj čakajo na drobtinice, ki padejo s šentjurske mize.

Če se vrneva nazaj k šoli. Bili ste ravnatelj največje šole v občini in zdaj ene manjših. Kakšna je primerjava ravnateljskega dela? Je vzdušje tudi v zbornici tako družinsko kot včasih deluje na hodnikih?

Šola v okolju kot je naše ima vsekakor neverjetne prednosti. Večina strokovnih sodelavcev, ki pride iz večjih središč, bi najraje kar ostalo tu. Z alkoholom in mamili nimamo problemov, pa tudi s petardami za praznike ne. Zato še zdaj ne razumem ljudi, ki si tako želijo poslati otroke v trušč mesta in velike šole. To jim v življenju zagotovo ne bo ušlo. Naš kolektiv je zelo uigran, v zadnjih letih se je zelo pomladil in trudim se, da bi zaposlili čimveč mladih iz kraja samega. Da, razumemo se tudi v zbornici, ne samo na hodnikih. To pa je dandanes že redkost.

Vaša šola je ena tistih, ki se vedno primarno poučuje nemški jezik. Gre tudi pri vas za ohranjanje delovnih mest nemčistov?

Kljub temu, da se ministrstvo zavzema za ohranjanje nemščine v šolah, pa so ankete pokazale, da si več kot osemdeset odstotkov staršev in otrok želi angleščino kot prvi tuji jezik. Angliste iz domačega okolja bo sicer težko dobiti, vendar bomo želje vsekakor upoštevali in prehod na angleški jezik je samo še stvar časa. Že zdaj pa imajo učenci na voljo fakultativno učenje angleščine.

V šoli gojite tudi ogromno dejavnosti. Kaj pri tem najbolj izstopa?

Več kot dvajset izvenšolskih dejavnosti in krožkov potrjuje, da je izbira res pestra. Naši otroci sodelujejo na vseh tekmovanjih iz znanj različnih predmetov in športnih

tekmovanj. Čeprav je šola majhna in zato tudi ni take selekcije, pa so naše odbojkarice v samem vrhu. Imamo celo čebelarški krožek in vsako leto pridelamo od 100 do 150 litrov medu. V vsakem šolskem letu pa si zadamo tudi globalno projektno delo, ki je letos na temo Ptice.

Kaj pravite na očitke, da je vaša šola strokovno šibka in se npr. s Hruševcem ne more primerjati?

Lahko jih mirne duše zavrnem. Nekoč je bilo morda res nekaj na tem, da se je že na daleč videlo, kdo prihaja s hribovske šole. Danes pa naši otroci niti po videzu niti po izobrazbi ne zaostajajo za svojimi mestnimi vrstniki. Poleg tega so dejstva taka, da ima kar pol naših učiteljev visokošolsko izobrazbo in profesorski naziv, kar je za tako majhen

kolektiv presenetljivo in nekaj s čimer se OŠ Hruševac, če smo jo že ravno omenili, ne more primerjati.

Kakšna je vaša vizija dobjsanske šole čez deset let?

Brez mene (smeh). Čez dve leti se moje ravnateljsko, službeno in delovno obdobje izteče in takrat bom imel več časa zase in svoje hobije. Morda se bom bolj posvetil muharjenju, šole imam počasi dovolj, za razliko od kolegov, ki po tem koraku tako ali drugače ostajajo v prosveti. Za šolo pa si želim, da bi bila kot druge običajne devetletke z dobrimi učitelji in uspešnimi učenci.

Hvala za pogovor in uspešno delo še naprej.
Saška Teržan

15 let ženskega petja v Dramljah

Mira Zvonar, sedaj predsednica zbora, je bila pobudnik organiziranega ženskega petja v Dramljah: »Že iz šolskih let sem rada pela, ves čas pa sem tudi imela željo, da bi sodelovala v zboru. V Šentjur je bilo daleč, pa tudi težave s službo, s prevozi, so me pripeljale do zamisli, da nekaj naredimo v Dramljah. S Hermino Novakovo sva vzeli stvar v roke in mislim, da je bilo decembra leta 1984, ko se je 18 drameljskih deklet in žena prvič zbralo v prostorih KS, v bloku, na prvih pevskih vajah. Roman Sekolec, dolgoletni organist, je bil naš prvi učitelj. Iz tiste prve ekipe smo le še štiri aktivne: Marinka Kolar, Jelka Bobnar, Irena Štarjaha in jaz. Potem smo se kmalu preselili v šolo, zbor, ki je narastel na 30 pevk, sta nato dve leti vodila Matevž in Alenka Goršič in eno leto Jelka Iskra. Vsako leto smo izgubile 2 do 3 pevke, nekatere so se odselile, druge poročile, in jih nadomestile z mlajšimi. Mislim, da smo jih največ pridobile kar iz šole. Tako se je zbor pomlajal in je ves čas štel okrog 30 pevk. Letos nas je 29, od tega jih je kar veliko študentk in dijakinj. Ko je leta 1991 zbor prevzel Simon Kolar, se je začelo bolj zares. Več smo vadile, hodile smo na intenzivne vaje, bile smo v Cerknem, Fiesi, Ptujskih toplicah..., nanje so nam ostali čudoviti spomini. Potem je prišla Blanka Pasarič, ki je v zbor prinesla novo energijo. Vedno nasmejana, vedno sproščena, polna zaupanja, veselja do petja in spoštovanja do zbora. Tudi v najslabših trenutkih je znala najti spodbudno besedo, nas zbuditi, motivirati, skratka nas držati pokonci. Vaje imamo enkrat tedensko, v nedeljo ob 8. uri po jutranji maši in ona je vedno tu.«

Kaj pa denar, brez njega menda tudi petje ne gre?

»Vedno se ga je še nekaj našlo. Zborovodkinjo nam plačuje Občina, tudi za intenzivne vaje dobimo nekaj denarja, nekaj pa prispevamo tudi same. Koliko dobi zborovodkinja, ne vem, vem pa, da smo me letos za jubilejni koncert dobile od Občine 300 000 SIT za nove obleke, 50 000 SIT nam je dala KS, po nekaj desetstisoč tolarjev pa še drugi sponzorji. Drugih dohodkov zbor nima. Da, pojemo tudi po naročilu na pogrebih in ob drugih priložnostih, toda tu ne gre za zbor, temveč le za mešano skupino pevcov v okviru cerkvenega pevskega zbora.«

Pred leti je bilo nekaj slišati o sporih med drameljskimi pevci. Zakaj je šlo?

»Ne, mi nismo imeli nobenih sporov. Mirno vam zagotavljam, da se v ženskem zboru zelo razumemo, pa ne le me, vsi drameljski pevci smo skoraj kot ena družina. Zelo dobro sodelujemo z moškim pevskim zborom, dve tretjini članic ŽPZ nas sodeluje tudi v mešanem cerkvenem pevskem zboru, ki ga še vedno vodi zagnani Simon Kolar. Lahko se pohvalim, da imamo gotovo

najmočnejši cerkveni pevski zbor v občini, kar okrog 50 pevcov prepeva na pretesnem koru. Da, bil pa je spor cerkvenih pevcov s prejšnjim župnikom, ampak to je sedaj preteklost.«

Kako ocenjujeta svoj zbor? Katero od pevk bi posebej izpostavili?

»Mislim, da smo dober zbor, kar tudi potrjujejo ocene g. Gobca na zadnjih Jurjevih revijah. Gotovo velja posebej pohvaliti naše solistke: sopranistki Jelko Bobnar in Mojco Močnik in altistki Katko Korenjak in Magdo Kačičnik. Pa še katero.«

Kako je bilo na jubilejnem koncertu?

»Čudovito. Do zadnjega kotička napolnjena dvorana, navdušeni aplavzi, zadovoljni obrazi v publiku... to so izjemni občutki, ki ti poplačajo ves pretekli trud. In kako so nas presenetili naši moški! Najprej so nam zapeli v pozdrav, potem so prišli z rožami, pa s torto po sredini dvorane. Še prej pa so nam pripravili dvorano in potem stregli na pogostitvi. Res nepozabno. Meni je kar sapo pobralo, ko sem vse to videla, in se jim še zahvaliti nisem utegnila. Naj jim tokrat iz srca izrečem zahvalo za vso njihovo pozornost.

In še o načrtih?

»Nobenih posebnih načrtov nimamo. Rade pojemo in bomo zagotovo zdržale skupaj. Imamo voljo in bomo še in še delale in vadile in vadile. Hodile bomo na revije, v Konjice, Stično, Šentjur, na izmenjalne koncerte, v kratkem gremo v Zidani most, pa v Cerkno. Rade bi seveda še več, a je vse odvisno od denarja.«

»Čestitam vam ob vašem jubileju in želim še več uspehov.«

F.K.

Tanja Ribič navdušila

Kljub temu, da je bila zaradi bolezni glavne igralka predstava (predvidena za petek 31. januarja) zadnji hip odpovedana in prestavljena na sredo 3. februarja, se je domača publika pojavila v skoraj polni zasedbi.

Nekateri so sicer ugibali, če se bodo ob tej priložnosti domače dame morda pojavile v dragocenih toaletah, njihovi spremljevalci pa takisto ne bi smeli zaostajati. Na koncu bi se tisti, ki bi stivali na kaj takega, ob videnem lahko le obrisali pod nosom.

Kot v pravih gledališčih je obiskovalce pričakala garderoba (sicer improvizirana), kamor so lahko odložili svoja oblačila. Naši soobčani imajo kot kaže tudi ure dokaj natančno naravnane, saj so pet minut čez pol osmo še zadnji zamudniki sedli na Alposove štirinožnike.

Primadona Mestnega gledališča ljubljanskega (sicer takorekoč naša rojakinja, saj je njena mati doma s Ponikve) je zbrano smetano očarala in pridobila na svojo stran z izražanjem v oglatem narečju, ki je na moč spominjalo na kozjanščino. Seveda je zato na koncu požela tudi najbolj prisrčen aplavz.

Šentjurčani pa še nismo povsem vajeni gledališkega bontona, saj je med četrt ure dolgim premorom med dejanjema le malo obiskovalcev šlo v predverje malce pretegnit noge in reči kakšno besedo o predstavi in opoju tobačnega dima. Morda pa bi naslednjič kazalo improvizirati tudi kakšen šank?

V bran sedeče množice pa gre, da atmosfere ni razparal niti en sam samcat predirljivi zvok moderne tele-tehnologije.

br

Uspešen začetek abonmaja!

S tekočim letom je kulturno življenje v Šentjurju napravilo pomemben korak v ponudbi prireditvev. Prvič doslej imajo občani možnost obiskovati prireditve pod blagovno znamko "Prireditveni abonma Šentjur 2000". Njegova "mati" ga. Anita Koleča, sicer vodja Sklada Republike Slovenije za ljubiteljske kulturne dejavnosti (SLKD), Območne izpostave Šentjur, ki deluje približno leto dni, nam je postregla z nekaterimi podatki v zvezi s tem.

Najbolj razveseljiv je gotovo odziv občanov na novost, saj je v dvorani šentjurskega kulturnega doma izmed 242 razpoložljivih sedežev preostalo le 12 mest za neabonente, kar je precej več od prvih pričakovanj. Zanimiv je tudi podatek, da je le peščica abonentov iz drugih občin.

V sklopu Prireditvenega abonmaja bo v petek, 10. marca ob 19:30, gostoval Big band Glasbenega društva "NOVA" Nova Gorica. Solista bosta Damjana Godnič in Ivo Špacapan.

Abonma zajema šest tako gledaliških kot koncertnih dogodkov za borih pet tisočakov. Študentje in upokojenci, slednji predstavljajo kar tretjino abonentov, pa so za svoj sedež odšteli še tisočaka manj.

Ves projekt Prireditvenega abonmaja je letos vreden okoli 3 milijone SIT, pri katerih pa država

ni neposredno soudeležena. Na republiški ravni SLKD pomaga le v strokovnem smislu (npr. selektor/svetovalec za gledališko dejavnost in za glasbo). Kljub skoraj razprodani dvorani vrednost abonmajeve predstavlja le slabo tretjino potrebnih denarnih sredstev. Ostalo so pokrili sponzorji, ki so se zelo dobro odzvali in Občina Šentjur kot glavni sponzor.

Na žalost pa pri izboru in tudi izvedbi predstav ter koncertov v šentjurskem kulturnem domu ostaja velik problem tehnična (problematična je predvsem školjka) in akustična neustreznost dvorane, ki pa z nekaterimi kozmetičnimi popravki ni rešljiva. Rešitev je v večji rekonstrukciji, za kar že obstajajo načrti ali pa v novogradnji, ki bi šentjurski kulturi

na vseh ravneh omogočila boljše razvojne možnosti.

Kar se tiče nadgradnje repertoarja, razmišljanja potekajo v smeri otroškega oz. mladinskega abonmaja, v sklopu "odraslega" abonmaja pa so razmišljanja usmerjena v žanrsko razširitev z opero. **rb**

Ob kulturnem prazniku v Gorici pri Slivnici

V Gorici pri Slivnici menda še ni bilo kulturnega praznika, da ga ne bi počastili z vsaj majhno proslavo. Letos pa sploh, ko se praznuje dvestota obletnica Prešernovega rojstva. Breme, ki ob takih priložnostih pade na ramena kulturnega društva, je težko v toliko, ker vsako leto zahteva izvirni, drugačen program. Vsi, ki kaj poznajo kulturno življenje v Gorici pri Slivnici, pa vedo, da bi leto tenko piskalo, če ne bi zadnja tri leta v kraju deloval ženski pevski zbor kulturnega društva. Po odzivu iz dvorane sodeč je navdušil tudi letos.

Prireditve se je, tako kot se ob takih priložnostih spodobi, začela s slovensko himno - že tu se nekateri niso mogli zdržati aplavza. Program je povezovala Saša Jagodič, ki je med vsako točko povedala nekaj zanimivosti iz Prešernovega življenja. Nastopili so otroci iz slivniške osnovne šole, s Prešernovo pesmijo, njegovim pismom; nekaj pesmi je zapel tudi šolski mladinski pevski zbor, prava popestritev kulturnega programa pa je bil kitarski orkester šentjurske glasbene šole, ki je pod vodstvom Romana Ocvirka zaigral 4 skladbe: od za neko preprosto uho malce drugačnih skladb do skladb, ki so z ritmi kar silile h gibanju. Osnovnošolki Lucija Filič in Katja Artnak sta zaigrali dve skladbi, prva na kitaro in druga na klavir.

Luna sije iz grl ženskega pevskega zbora je že stalnica ob kulturnem prazniku, za letošnji praznik pa si je

ženski pevski zbor omislil okrepitve - za pesem Od železne ceste je povabil novi, po izgledu sodeč bi težko rekli, pevki. Sašo Drame in Jure Jelen sta se v pesmi Od železne ceste na prijeten in že čisto profesionalen način "pomenkovala" s posameznimi solistkami iz zbora. To jima je omogočala tudi klavirska spremljava Damjane Rosenstein. Za ta nastop so se pevke naučile še pesem Zagorski zvonovi.

Po prireditvi je kulturno društvo pripravilo še občni zbor. Izkazalo se je, da bi ob odsotnosti pevk ŽePZ-ja predsednica Brigita Fidler govorila bolj sama sebi. Kljub povabilu predsednice na sami prireditvi, sta se občnega zbora udeležila le še blagajničarka in Janko Cerkvenik. Kaj klavirna postava, a je vsaj omogočala sklepčnost in hitro sprejemanje predlogov. Med zanimivejšimi je bil ta, da bi poleti v Gorico pri Slivnici v goste povabili kakšno amatersko igralsko skupino, pevke pa je najbolj navdušilo to, da si bodo tudi one lahko privoščile intenzivne pevske vaje, četudi le za en dan.

Po uradnem delu je sledila pogostitev. Pogostile smo se same, pri čemer ni šlo brez grenkega priokusa, da smo ob kulturnem prazniku me bile tiste, ki smo vse pripravile, tiste, ki smo nastopile in tudi nazadnje - to pa smo si tudi zaslužile - tiste, ki so vse pripravljeno pospravile. No, nam vsaj nihče ni mogel očitati, da se pustimo streči. **N.G.**

Občni zbor Društva za razvoj šentjurske občine

Zadovoljivo prvo leto delovanja

Šentjursko društvo za razvoj občine, ki deluje od predlanskega oktobra, je drugi petek letošnjega februarja izvedlo občni zbor. Redki člani, ki so se odzvali, so pregledali in ocenili minulo delo. Upravni odbor društva se je razširil na šest članov, predstavili pa so tudi načrte za vnaprej. Jurij Malovrh in Oto Pungartnik sta postala prva častna člana.

Občni zbor je potekal v dvorani šentjurskega gasilskega društva. Nekaj čez sedmo uro zvečer se nas je za omizjem zbralo natanko enajst oseb plus predsedujoči trio. Po pozdravem nagovoru predsednika Marka Diaccia, je bila beseda takoj predana najeminentnejšemu gostu zbora, županu Juriju Malovrhu. Ta si je vzel čas in nam podrobno razložil šentjursko gospodarsko problematiko. Med drugim smo izvedeli, da klavnica nujno potrebuje čistilno napravo, da se zaradi izgube kooperantov obetajo težave v Tolu in E-športu ter da tudi pri uvajanju devetletke ne bo šlo brez problemov, saj se bo pojavila praznina v vrtcih in tako višek vzgojiteljic. Vse povedano je na koncu spretno navezal na Društvo, ki je pomembno in primerno za aktivizacijo v tovrstnih problemih.

(nadaljevanje na 27. strani)

Miting prespane zgodovinske lekcije

V soboto, 5. februarja zvečer, so imeli pohodniki tradicionalnega pohoda Po poteh 14. divizije svoj miting v prevorski novi šoli. Nič posebnega ni bilo, lahko bi rekel, da je bilo še premalo partizanske scenografije, tudi harmoniko s Hej brigade sem pogrešal, a je vzdušje bilo vseeno prijetno sproščeno. Z veseljem sem pomagal zapeti Na oknu glej obrazek blede, na koncu tudi Zdravico. Tudi tradicionalni partizanski golaž ni manjkal.

Do tu je vse lepo in prav, ustavilo pa se mi je, ko sem poslušal slavnostne govorce. Rahlo okajen vodja pohoda, ali pač eden od njih, je v svojem demagoškem nastopu pomešal jabolka in hruške in si namesto trezne zgodovinske presoje znamenitega dogodka privoščil patetično frazarjenje v stilu leta 1948, pa čeprav takrat verjetno še rojen ni bil. Mar res ne ve, ali se tako le dela, da je pohod 14. divizije bil namenjen predvsem revolucionarnim strateškim ciljem in le »mimogrede« osvobajanju slovenskega naroda. Prvenstveno je bil namenjen družbeni ureditvi, ki ji po prelitu krvi menda ni para v zadnjih stoletjih človeške zgodovine, tudi slovenske. Gospodje vodje pohoda, ali ste kdaj vprašali starejše prevorsko generacijo, ali pa svoje starše, kaj so »po osvoboditvi« preživljali v obdobjih različnih kolektivizacij, nacionalizacij, v taboriščih, zaporih...? Na tej poti, od Sedlarjevega do Graške grape je padlo preko 600 borcev, ali vsaj vi veste zakaj?

In ko je k temu dodal svoje pocukrane pritrdilne besede župan Malovrh, tisti župan, ki je pred meseci enako prepričljivo kot je sedaj sodeloval na »mitingu resnice«, skupaj z vernimi Prevorjani stal pred obhajilno mizo, sem se globoko zamislil o njegovih sposobnostih prilagajanja - pa tudi o krivici, ki se dogaja deklamirajočim pionirčkom in alkoholno podprtim mladim pohodnikom, ki ob zamolčani zgodovinski lekciji »nadaljujejo tradicije NOB«.

F.K.

Noč, ko je posijalo sonce

V ponedeljek, 7. februarja, so na OŠ Hruševce spet zasvetile luči reflektorjev. Dramski krožek je skupaj z mentorico Heleno Esih pripravil fantastično komedijo Noč, ko je posijalo sonce. Sproščeno smo odigrali svoje vloge in s hudomušnostjo razveselili učence razredne in predmetne stopnje in njihove učitelje.

Vsebinska igra je bila pa se je v nekoliko drugačni obliki dotikala Prešernove vesoljsko obarvana, hkrati

obliki dotikala Prešernove poezije. Sara Zupanc, 6.a

Konjerejci so zborovali

Zbrali so se na svojem drugem rednem letnem občnem zboru. Okrog 70 članov je ob navzočnosti gostov, dobovskega župana Salobirja, šentjurskega podžupana Čokla, direktorja zadruge Pušnika in drugih pregledalo svoje preteklo delo in se dogovorilo, kako naprej. Blagoslov konj je bila v lanskem letu njihova najodmevnejša akcija. Čeprav po Sloveniji praviloma konje blagoslovljajo na Štefanovo, 25. decembra, so se šentjurski konjerejci raje odločili za avgustovskega Štefana in so svoje praznovanje pripravili prvo nedeljo v avgustu. Takrat so z vse občine pripeljali v Slivnico okrog 70 konj, slovesnost pa je spremljalo preko 400 gledalcev, mnoge od njih so konjerejci nahranili z golažem, konjskim kajpada. Sodelovali so tudi na jurjevanju, na praznovanju kresne noči na Slivniškem jezeru, šli so na izlet, pa tudi izobraževali so se. Za letos so svoj program sklenili dopolniti še z galopsko dirko, če bo organizacija možna. Članarina znaša 2000 SIT, sto tisoč tolarjev pa jim je lani primaknila še Občina. Občnemu zboru, uspešno ga je

vedil Franc Ogrizek, je sledilo družabno srečanje, ki je trajalo tja do polnoči.

Predsednik Konjerejskega društva Šentjur Franc Žurej iz Ječovega je povedal: »V šentjurski občini je okrog 200 konj, ki se večinoma uporabljajo za ljubiteljske in športne namene, mislim, da pravih delovnih konj sploh nimamo več. Prava večja konjereja sta le dva, Lesjakov Stanč in Zdolšek iz Šentjurja. Seveda pa vsi tudi redimo žrebete, ki pa gredo večinoma za meso v Italijo. Prav odkup je naša največja težava, zadruge konji ne zanimajo, Jurmes jih sicer kolje, toda samo uslužnostno, in tako smo povsem odvisni od posrednikov. Poleg tega, da so odkupne cene nizke, odrasel konj da okrog 100 tisočakov, približno toliko pa tudi polletno žrebe, je veliko težav, kako kupca sploh najti. Zdaj imamo dogovorjeno tako, da odkup po potrebi poskuša organizirati Lesjakov Stanč. Doma pa konjsko meso še ne gre. Jaz sem ga sicer dvakrat že kupil in moram reči, da so bili zrezki odlični, toda ko smo na lanske blagoslovitvi zastoj ponujali konjski golaž, ga mnogi niti poskusiti niso hoteli. Dokler bomo konje redili le za zabavo, bo pač tako.« F.K.

Adriatic

zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Šentjur, GSM: 041/745-601,
doma 063/482-842

Ob sklenitvi KASKO
zavarovanja vam podarjamo

35%

komercialni popust!

Brezplačno vam bomo izračunali premijo za
vaš avto in vam jo po pošti poslali domov.
Pokličite 041/745-601 (Agencija Šentjur)

radio

ŠMARJE PRI JELŠAH

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>

e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Podsreda

87,6 MHz

Boč

93,7 MHz

Studio

Tel.: 063 817 10 30

063 817 10 40

Centrala

Tel.: 063 817 10 11

Fax: 063 817 10 37

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

Anketa: Kako smo preživeli Valentinovo?

Valentinovo. Praznik, ki nam ga je prinesla osamosvojitve, bi lahko rekli. V zadnjih letih so za 14. februarjem obnoredi takorekoč vsi po vrsti. Mediji pritiskajo na nas, da enostavno brez darilc, rož ne gre, sicer bo... Kako je z Valentinom na Šentjurskem? Ankete smo se lotili v tednu po samem prazniku, da bi naše »žrtve« povprašali, kakšen je bil njihov izkupiček. Zanimalo nas je, kaj si mislijo o celotnem cirkusu in če bi kaj spremenili. Pogovarjali smo se predvsem z mlajšo generacijo.

SLAVICA ZDOVC, Dobje

Za Valentinovo ni bilo nič posebnega - dobila sem vrtnico od kolega. Sicer pa se mi zdi, da trgovci preveč služijo na račun tega praznika, nekatera darila, ki jih prodajajo, so prav nemogoča. Po drugi strani pa je res, da se nekateri le ob tem prazniku spomnijo, da bi svojo ljubljeno osebo sploh obdarili.

JANI ROŽANC, Ponikva

Za Valentinovo sem seveda dal darilo, dobil pa nisem nič. Punci sem podaril eno vrtnico, plišasto igračko in ji pripravil romantično večerjo v soju sveč. No, ni res, da

nisem nič dobil, saj sem potem "dobil". Glede praznika mislim, da je v redu in da mora biti, le reklame se mi zdijo malce odveč. Zdi se mi, da je bilo najboljše tako, kot je bilo v prvih nekaj letih tega praznika, danes pa je že preveč skomercializiran.

SUZANA ROŽANC, Ponikva

Tako kot moj brat, sem tudi jaz podarila vrtnico, poleg nje pa še zavitek čokoladic Merci in leseno igračko. Valentinovo imam rada, ker vedno pričakujem, da bom dobila kakšno darilce - vendar sem vedno razočarana. Mislim pa, da je ta praznik namenjen

vsem osebam, ki jih imaš rad. Pri tem ne mislim na romantično ljubezen, ampak ljubezen na splošno, recimo do članov družine. Mislim, da ta praznik ni namenjen izkazovanju ljubezni zgolj eni osebi.

FRENK BLATNIK, Kalobje

Ker imam pravico do svojega mnenja, lahko povem, da mi enostavno ni všeč. Zdi se mi strašno pocukrano. Tako je sladko, da se kar lepi. Da se razumemo prav; nič nimam proti ljubezni. Rad imam rože, ne maram pa kičastih srčkov. So prava nočna mora! Če bi bilo v

moji moči, bi valentinovo ukinil - poskusno vsaj za tri leta. Potem bi pa presodil, če se brez njega res ne da.

Katja Mravlak, Šentjur

Meni se ta dan ne zdi nič posebnega. Poslala in dobila sem nekaj čestitk po elektronski pošti in SMS. Praznik so si izmislili podjetneži, ki ga v skladu s tem tudi izkoriščajo. Verjetno so si za februar, ko se drugače nič ne dogaja, morali nekaj domisliti. Torej, to je izključna stvar "komerciale" in nima večjega duhovnega pomena.

mf, st, br, lh

Valentinovi pohodniki preplavili Žusem

Pred gasilskim domom v Dobrini je ob šesti uri zvečer kar vršalo pohodnikov; eni so se prijavljali, drugi so si ogledovali v knjigi in spominku predstavljene turistične zanimivosti Dobrine, spet tretji so se še iskali, eni pa so s kratkimi potegljaji iz majhne stekleničke že dobivali moč in pogum za "vzpon" na Žusem. Po pozdravu Slavka Kolarja, predsednice turističnega društva Danice Recko, po že standardnih frazah, češ lepo, da ste se v tako velikem številu zbrali, ter kratkih napotkih, kje se bomo "vzpenjali", in kaj ima Valentin na Žusmu za nas pripravljeno, je kolona več kot 700 pohodnikov krenila proti Hrstju.

Praviljično je bilo videti z baklami in drugimi svetili osvetljeno množico dobro razporejenih pohodnikov, ki je sledila na palici pritrjenemu srcu. Prva postaja je bila pri Artnakovi kmetiji. Tam so pohodniki dobili topli napitek. Naprej jih je pot vodila po vsaj zame najkрасnejših predelih Žusma, mimo lično urejene stare kmetije, kjer si pohodnik, sploh podnevi, lahko napase oči. Na Žusmu je bila uradna postaja v Krajici - na samem vrhu Žusma pred hišo vsem znane Žusemčanke Micke Penič, a eni so si odmor vzeli že v gostilni pri Fridi. Kdor je plačal štartnino in pri tem dobil dva kupona za hrano in pijačo, je na "osvojenem vrhu" dobil Valentinov kruh v obliki srca in seveda tudi pijačo. Mlada dekleta iz Dobrine pa so ponujala tudi pecivo. Zaradi kar konkretne pijače je bilo nekaj pohodnikov že dobro razgretih in glasnih, za glasbo sta se trudila domača saksofonist in frajtonerist, ni pa manjkalo tudi kakšnega posebneža ali kar maskote tega in podobnih pohodov - Albin Kaša se je z raznovrstnimi prijemi (njegovi prodajni artikli kot pedagoški

pripomoček...) zopet trudil prodati kakšno planinsko palico.

Ker se ta pohod imenuje po žusemski cerkvi svetega Valentina, je bilo samoumevno, da pohodniki stopijo tudi v cerkev. Napolnili so celo cerkev - razen predoltarnega prostora, ki je že tako večni problem. Prisluhnilo so besedam slivniškega župnika Marka Šramla, ki je povedal nekaj besed o samem svetniku (Žusemčani so v tem smislu nekaj posebnega, imajo namreč cerkev, katere zavetnik ni tisti sveti Valentin iz 3. stoletja, kot ga poznajo druge cerkve po Sloveniji, ampak je to mlajši Valentin, škof iz Passaua, ki ni bil mučenec in ki ima god pravzaprav 7. januarja), poudaril pa, da je namen tega pohoda predvsem druženje in dobro počutje v veseli družbi. Kako to gre, je po končanem obredu, ki so ga z ljudskimi cerkvenimi pesmimi zaključili žusemski pevci s pomočjo slivniških, pokazal kar sam. S kitaristom Sašom sta s popularnimi pesmimi ogrela marsikatero grlo. Imela pa sta pri tem močno konkurenco - žusemski pevci so jo

potegnili po svoje ter se lotili bolj domačih pesmi. Morda je bil kriv mraz in tudi drobne snežinke, ki so se vsake toliko časa spustile z neba, da so pohodniki kljub razigranemu ozračju zapuščali prizorišče pri cerkvi in se podali proti dolini - v dvorano gasilskega doma, kjer pa sta prste na nogah in celo telo ogrela ples in domača kapljica. Baje je trajalo dolgo v noč.

Turistično društvo in vsi domačini so v pripravo tega pohoda vnesli veliko truda, to se je tudi videlo - ni zmanjkalo pijače, hrane, ki so jo dobivali tudi tisti, ki štartnine niso plačali - pa saj tako je prav. Po drugi strani pa smo nekateri pohodniki pogrešali malo več organizacije na samem Žusmu, mogoče kakšen kulturni program, pozdrav koga, prodornejša "muzika", kar bi pritegnilo pozornost vseh pohodnikov. Tako pa je bilo vprašanje imeti se dobro v lastni režiji posameznih skupin prijateljev, za katere sicer ne dvomim, da jim je to uspelo. Navsezadnje se imaš lepo tako, kakor si sam narediš.

Nina Gradič

S pevskega praznika v Dramljah

Nabito polna dvorana, tisti bolj pozni smo stali kar v preddverju, je bila prijazna kulisa drameljskega pevskega praznika ob 15. letnici njihovega ženskega pevskega zbora. Zadovoljne pevke, zadovoljni poslušalci, obilo lepih želja, zahval in rožic vsake vrste so le zunanji odraz njihove vraččenosti v kraj in njihove priljubljenosti. Slavje je doseglo vrhunec, ko so na koncu predstavile vse svoje zborovodje, od Romana Sekolca, sestre in brata Goršič, Simona Kolarja, Iskrove, do Blanke Pasarič, odpele venček prirejenih domačih pesmi in so jih presenetili njihovi moški kolegi iz MPZ, vsako s svojim šopkom in še z veliko torto. Zaključek je izzvenel v nekakšen občni zbor, saj so pred številnimi poslušalci svojo dosedanjo predsednico Miro Zvonarjevo zavezale še za en mandat, podobno obvezo pa je sprejela tudi zborovodkinja Blanka.

O njihovem petju ne bom veliko govoril, čeprav bi si pohvalo zaslužile, saj menim, da so v šentjurski špici. Ampak odkar mi je šentjurski podžupan in pevski ekspert Janez Čokl povedal, da nimam pojma, kaj je lepo petje, in mi je skorajda prepovedal ocenjevati pevske nastope, se v strahu božjem izogibam slehernih ocen in čakam, da bo on napisal kaj za šentjurske novice. Žal na koncert v Dramlje očitno ni utegnil. **F.K.**

Od "Griča" odmeva

Pride februar in vse je po starem. Pride osmi februar in naenkrat moramo nujno vsi na proslavo. Pa ni važno, če zraven umiramo od dolgega časa, samo da smo umetniško potešili dušo do naslednjega februarja – osmega, se razume.

Pa ni treba, da je čisto tako. Petega februarja je Kulturno društvo Grič organiziralo koncert v kulturnem domu v Dobju. Bil je to koncert istoimenskega mešanega noneta. Še lani sicer oktet, ki ga v glavnem sestavlja družina Rajh, se je kot vedno pokazal v najboljši luči. Obvezna Prešernova Zdravljica, nekaj narodnih in nekaj čisto zabavnih. Raznolik program kot je raznolika sestava noneta. Za vsakogar nekaj, tudi med občinstvom. Program je uglajeno kot vedno povezoval Matej Gračner, pohvaliti pa velja še recital gospoda Rajha. Tudi če smo Železno cesto že "nekajkrat" slišali, lahko iz nje vsakič izvabimo kaj novega in njemu ponavadi uspe. Videti bo, kot da sem pozabila, saj so koncert popestrili še gostje iz moškega pevskega zbora Planina in tercet Domima. Pa nisem - bili so dobri kot vedno, pa vendar je večer pripadal Griču. Ko so odpeli zadnjo pesem, je bila dvorana navdušena in prišlo me je, da bi na glas poprosila še za kakšno pesem, če bi si upala seveda. Sploh pa je bilo videti, da nisem edina. Če mene vprašate, bi bilo krasno, če bi jih lahko človek večkrat kje slišal. **S.T.**

Največ krvodajalcev je na Kalobju

V gostišču Erjavec na Kalobju je bilo 13. februarja srečanje krvodajalcev.

Srečanje je organizirala krajevna organizacija Rdečega križa, ki jo vodita zakonca Hribnik.

Med gosti so bili predsednik območne organizacije RK dr. Štefan Tisel in sekretar Slavko Slejko ter župan Malovrh. Ostal pa je grenak priokus zaradi nezanimanja lokalnih veljakov, saj krajevna skupnost tudi tokrat ni imela na srečanju nobenega predstavnika. Srečanje je pomembno predvsem zaradi tega, ker ima Kalobje glede na majhno populacijo prebivalstva več kot sedemdeset krvodajalcev, kar je v povprečju zelo veliko. Pri tem pa niso všteti mnogi, ki to počnejo samoiniciativno direktno v Celju ali preko delovnih organizacij.

Življenjska tekočina je še vedno nezamenljiva in kadar krvodajalstvo upade, je alarm za preplah utemeljen. Za to ni odveč pomisliti, da lahko kri vsak od nas potrebuje že naslednji trenutek. Če vas je strah, naj vam povem, da zadeva sploh ni grozna, če si ne vzamete časa, naredite iz tega družabni dogodek in če o tem preprosto ne razmišljate – je morda čas, da se zamislite. **S.T.**

Večer domače glasbe in humorja v Slivnici

Ne le župnik Šramel, tudi Martin Cmok napolni slivniško dvorano

Slivnica doživlja pravi kulturno - prireditveni bum. Izkazali so se za novo leto, v nedeljo 29. januarja pa je bilo v slivniškem kulturno - gasilskem domu spet podobno živahno in enako polno kot pred enim mesecem. Razmeroma velika dvorana je bila premajhna za številne obiskovalce tretje, Slivničani pravijo že tradicionalne, glasbene prireditve »Večer domače glasbe in humorja«. Preko 40 domačih glasbenikov, godcev in humoristov je polne tri ure uspešno zabavalo svoje sokrajane, ki so jih na koncu organizatorji, to pa so slivniški upokojenci pod vodstvom neuničljivega predsednika Martina Cmoka, celo še pogostili.

Ne glede na to, da me je spretna voditeljica prireditve, domačinka Slavica Gobec, upravičeno ji nekateri pravijo kar gobčna Slavica, kar z odra opozorila, da moram o prireditvi pisati samo lepo in še enkrat samo lepo, se bom potrudil najti tudi kakšno kritično besedo, pa čeprav me je prireditve kar navdušila. Več kot 40 sproščenih nastopajočih, starih od 7 do 70 let (morda še celo več), več ali manj samih domačinov ali vsaj bližnjih sosedov (skupina pevcev iz Jakoba, Veseli veseljaki iz Dobja, Trio Zagajšek iz Šentjurja in morda še kdo), je ne glede na različno kakovost glasbe slivniški kulturni dogodek prve vrste. Njihov skupni nastop na koncu predstave, urezali so kar štiri komade, pa je bil še posebej navdušujoč, navdušil ni le polne dvorane, kot je kazalo, so bili nad uspešnostjo svojega nastopa enako presenečeni tudi muzikanti, ki bi bili še kar

igrali, če jih ne bi skoraj na silo z odra spravil domači Gašper Jelen.

Tako, zdaj pa h kritiki. Voditeljica Slavica, sicer elegantna in urejena mladenka, se je tokrat našemila v pretirano prsato in skorajda zanemarjeno Ferzunklovo Pepo (do konca predstave nisem pogruntal, kaj naj bi ime

pomenilo) in je potem vso predstavo vodila v narečju in v stilu te imaginarne Slivničanke. Gledalci so bili kar navdušeni nad to transformacijo, meni pa se je zdelo, da je povsem po nepotrebnem znižala raven prireditve. Ima Ferzunklova Pepa res kaj skupnega s slivniško ženskostjo? Ali slivniško narečje sploh obstaja, ali pa ga spretna Slavica več ne obvlada? Poleg humoristov »Frančeka in Korla«, eden od njih je bil Žurej z Ječovega, ki sta bila na ravni slavne Viage, je pripovedovala praviloma »večno zelene« šale, ki pa sem jim je kljub bradi dvorana hvaležno krohotala.

Naslednja moja kritika velja občinstvu, ki je z najmočnejšimi aplavzi nagrajevalo v nešteti variantah preigravane najbolj udarne Avsenikove skladbe, ko pa je Debevčev Gustl (če sem prav razumel napovedovalko) zaigral znano zahtevnejšo melodijo, podobno kot tudi trio Zagajšek, je dvorana pri priči zabredla v splošen klepet.

In še nekaj nastopajočih, ki so poželi več aplavza: Harmonikarji Jožeta Artnaka, Slivniških pet, Veseljaki iz Dobja, Prva pomoč in pa Bohorč s svojo staro ohcetno galsbo. Največji aplavz je spet dobil župnik Marko Šramel, pa čeprav tokrat samo kot posebej pozdravljeni gost. Zanimivo je tudi, da se očitno v Slivnici vrača ugled nekdanjega tajnika KS Jimmyja, ki se je med pozdravljenimi gosti znašel (Cmok: po pomoti!) še pred župnikom Markom. **F.K.**

Šentvidčani spet na odru

Dramska skupina iz PD Zarja Šentvid pri Planini je neutrudna: svojem gledalcem so se že na začetku leta predstavili z novo prireditvijo, z uprizoritvijo komedije Marjana Rožanca »Poročil se bom s svojo ženo«.

Sama tematika neskončnih stanovanjskih stisk ni ravno najbolj aktualna, toda z njo povezani moško - ženski in splošno človeški odnosi so večno hvaležna snov. Standardna šentviška ekipa, pod vodstvom režiserke Berte Škoberne in organizatorja rada Pančurja, je iz nje uspela iztisniti dovolj dobro predstavo, ki pa sodeč po vzdušju na premierni predstavi v soboto, 29. januarja, domačih gledalcev ni tako navdušila kot lanska, ki so jo odigrali v domačem narečju. Knjižna izgovorjava na šentviškem odru ni izzvenela najbolj prepričljivo. Verjetno pa je tudi res, da so domači gledalci že lahko razvajeni in od svojih sokrajanov - umetnikov pričakujejo vedno več. Brez dvoma je zagnanost šentviške dramske skupine zavidanja vredna, kot je tudi prijeten občutek, ko tako mali kraj uspe skoraj vedno napolniti dvorano v bivšem brigadirskem domu.

Kaj reči o igralcih?

Prva zvezda predstave je bila vsekakor Aleksandra Zendzianovska, pa ne le zaradi svojega super minikirlica in lepih nog, ki jih je radodarno »razmetavala« po odru, temveč tudi zaradi svoje igre, ki prinaša na šentviški oder nujno potrebno svežino. Skupaj z Nejo Gračnar sta nasprotje stare generacije, ki jo še vedno zelo uspešno zastopata Darinka Čizek in Janko Gračnar. Janko tokrat sicer ni imel vloge, ki bi mu bila pisana na kožo, zato tudi ni blestel. Zelo sproščen

je bil Rado Pančur, ki je na odru zasenčil sicer solidna Martina Luskarja in Olgo Jurkošek.

Priporočilo: Pojdite v gledališče v Šentvid pri Planini!

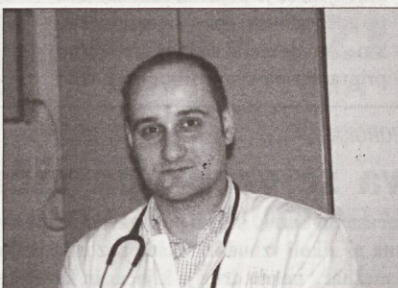
F.K.

Imamo novega zdravnika

Goran Šiljeg, 30 letni Zagrebčan, je od 10. januarja letos naš novi zdravnik, v ordinaciji zdravstvenega doma je zamenjal Antija Svetino, ki se je odločil za upokojitve.

»Rojen sem bil v Zagrebu, kjer sem tudi diplomiral leta 1995. Doslej sem delal v zdravstvenem domu v Samoborju in v tamkajšnji urgentni službi, zdaj pa sem že en mesec v Šentjurju. Moram povedati, da me je Šentjur zelo prijetno presenetil in sem zelo zadovoljen z novo službo. V zdravstvenem domu in pacienti so me sprejeli zelo lepo. Vse je odlično. Res sem prijetno presenečen. Čeprav sem po rodu po materi Slovenec, moja stara mama je bila doma iz Štor, moram priznati, da imam še precej težav s slovenščino. Vse sicer dobro razumem, izgovorjava pa mi še ne gre. Tu v Šentjurju stanujem v Zgornjem trgu pri gospe Senica, ob koncu tedna pa se vozim domov v Zagreb. Tudi žena je iz stroke in je pravkar zaključila študij medicine. Upam, da bo tudi ona dobila službo v Sloveniji, morda celo v Šentjurju in potem nam bo mnogo lažje.«

Kako je z delovnim dovoljenjem, z vizo?

»Delovno dovoljenje sem si že pridobil, zato tudi z vizo ne pričakujem težav. Ker je moja mama bila slovenska državljanka, imam možnosti za pridobitev državljanstva, za kar si seveda že prizadevam.«

Kaj so vaše prioritete, hobiji...?

»Nič posebnega. Včasih sem aktivno igral roket, zdaj pa mi družina in služba jemljeta ves prosti čas. Moja strokovna preokupacija je revmatologija, sicer pa nameravam ostati zdravnik splošne medicine. Kaj vse imate v Šentjurju, še ne vem, me pa šport še vedno zanima in se bom zagotovo skušal kje vključiti.«

Dobrodošli v Šentjurju in veliko uspehov! F.K.

Mnogo pohodnikov v Dramljah

V soboto 12. februarja je PD Dramlje pripravilo že 19. pohod, ki se danes imenuje Pohod Dramlje - Žička kartuzija - Uršula. 22 km pohoda se je nekoč imenovalo po XIV. diviziji, saj del trase vodi delno po poti, ki jo je na legendarnem pohodu leta 1944 le-ta prehodila. V zadnjih letih, ko partizanstvo ni več v modi, so tako "ideološko" ime pod nekaterimi pritiski spremenili.

Na dobro označeno pot se je odpravilo preko 700 pohodnikov, ki so se zbrali na štartu pri OŠ v Dramljah. Med njimi je bilo največ soobčanov, veliko je bilo tudi Mariborčanov, pa tudi gostov iz Zagreba ni manjkalo.

Na kontrolnih točkah (rojstna hiša Miloša Zidanška, domačija Kumšek, Grušce, Uršula) je bilo dobro poskrbljeno za različne fiziološke potrebe pohodnikov. Zanimivo je bilo opazovati spremembo na prehodu med šentjursko in konjiško občino, saj je v slednji število raznih odlagališč odpadkov med goščevjem drastično upadlo, pred hišami pa so stali zabojniki za smeti.

Med potjo smo si lahko ogledali znano kužno znamenje v Straži, razvaline Žičke kartuzije, v bližnjem Špitaliču najstarejše gostišče v Sloveniji - Gastruž, okrog Uršule pa se je veliko pohodnikov porazgubilo po tamkajšnjih gorcah na kupico rujnega.

Eden izmed pohodnikov, g. Vukmanič iz Šentjurja, je bil zelo navdušen nad drameljsko "hojo": "Takih pohodov, kot je ta, ni daleč naokrog. Zelo všeč mi je tudi gesta g. Krivca, ki pri svoji gorci ponudi pijačo prav vsakomur in to zato, ker jo dela z ljubeznijo!"

V PD Dramlje vse udeležence pohodov skrbno evidentirajo. Za dvakratno udeležbo podelijo pohodnici oz. pohodniku bronasto značko, za štirikratno srebrno, za šestkratno pa zlato. Tisti, ki so pot prehodili že deset ali večkrat, pa pisno priznanje. Slednjih je približno 250.

G. Golež iz PD Dramlje je še povedal: "Veseli smo, da se enkrat na leto dobimo v Dramljah in upamo, da se bomo tudi naslednje leto na jubilejnem dvajsetem." br

Zgodovina Kmetijske šole Šentjur (2)

Anita Šraml-Jerot, Melita Požeznik

"Statut in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v Št. Juriju ob južni železnici" pojasnjuje namen zavoda:

- "Izobraževanje sinov štajerskih kmetovalcev. V desetmesečnem tečaju se naj kmečkim mladenci utrdi in izpopolni v ljudski šoli pridobljeno znanje. S primerno prirojenim teoretičnim poukom o naravoslovju in strokovnih predmetih (živinoreji in mlekarstvu, poljedelstvu, travništvu, sadjarstvu, vrtnarstvu, gozdarstvu, kmetijskem gospodarstvu in knjigovodstvu), kakor tudi s praktičnimi vajami na šolskem posestvu se kmečki fant usposablja, da bolje spozna stroj kmetijskega gospodarstva in postane zmožen razne panoge kmetijstva z boljšim gospodarskim uspehom nadvladati. Ta pouk mu naj poda zaokroženo primerno znanje, ob enem pa naj poveča zmožnost za nadaljno samouizobrazbo.
- Izobraževanje ženskega naraščaja. V to svrhu služijo šesttedenski gospodinjstvi tečaji, ki se bodo prirejali vsako leto. V

teh se vežbajo dekleta v gospodinjstvu in jim bode dana prilika, da se poučijo o temeljnih načelih živinoreje, mlekarstva, vrtnarstva in uporabe sadja.

- Izobraževanje tudi starejših praktičnih kmetovalcev. Tem se nudi prilika, da se v posebnih tečajih poučijo o važnosti raznih novih pripomočkov.
- Pouk širših slojev s potovalnimi predavanji strokovnih učiteljev zavoda in z raznimi spisi.

Obsežno posestvo zavoda podpira uspešnost teh namenov s tem, da

- ima služiti kot vzorno gospodarstvo, v katerem se vsakojaka gospodarskotehnična sredstva primerno uporabljajo, kmetu v spodbudo in pouk;
- da se na njem vedno na novo pojavljajoča sredstva umnega gospodarstva glede njih praktičnega pomena za Spodnje Štajersko preizkušajo;
- da neposredno vpliva na izboljševanje kmetijskih razmer z oddajo plemenskih živali in rastlin".

Pouk je obsegal teorijo in prakso:

- nadaljevalni predmeti: slovenski jezik z ozirom na domačo zgodovino in spisje 160 ur,

računstvo 120 ur, geometrija in risanje 40 ur;

- utemeljevalni predmeti: fizika, kmetijsko rastlinstvo in kmetijsko živalstvo po 40 ur, kemija 60 ur;
 - strokovni predmeti: poljedelstvo 100 ur, travništvo, gozdarstvo, vrtnarstvo, mlekarstvo po 20 ur, živinoreja, kmetijsko gospodarstvo in knjigovodstvo po 80 ur, sadjarstvo, zemljičerstvo in niveliranje ter zakonoznanstvo po 40 ur;
 - postranski predmeti: nemški jezik in petje po 40 ur
- čebelarstvo 20 ur (Letno poročilo deželne kmetijske šole v Št. Juriju ob juž. železnici za 1910).

Šolsko leto se po statutu začne 1. novembra in traja do konca avgusta prihodnje leto. Po končanem šolskem letu je javni izpit iz vseh strokovnih predmetov (Statut in učni načrt štajerske deželne kmetijske šole s slovenskim učnim jezikom v Št. Juriju ob južni železnici. Gradec, 1910).

Vzporedno z zahtevo po kmetijski se je pojavila tudi zahteva po gospodinjstvi šoli. Namen tečaja: kmečka dekleta se naj primerno pripravijo na svoj prihodnji poklic

Ivan Bele, prvi ravnatelj Kmetijske šole

kot gospodinjje, da bodo sposobne sodelovati pri razvoju kmetijstva tako pri proizvodnji, posebno pa pri umni uporabi pridelkov. One naj bodo zmožne konzum pridelkov primerno urejevati in učinek istih povišati. Znati morajo pa tudi, kako naj gospodinja rešuje svoje važne naloge glede blaga rodbine in družine (Letno poročilo Deželne kmetijske šole v Št. Juriju ob južni železnici za leto 1910).

Prvi gospodinjstvi tečaj se je pričel 19. septembra 1910 in trajal do 29. oktobra istega leta. Prijavilo se je kar 50 deklet, od katerih so jih sprejeli le 15. Vse so bivale v internatu.

(se nadaljuje)

ZLATA POROKA

Fanika in Franc Kapl: Pozno sva se vzela, pa vseeno dočakala

Spominjam se ga od nekdaj. Starejši gospod, ki je vsako nedeljo pri maši s počasnimi koraki stopal po cerkveni ladji in v košaro pobiral darove vernikov. Po maši je pogasil sveče in nikoli se ni zgodilo, da bi manjkal. Njegova žena ni nikoli vzbudila takšne pozornosti. Pristrčne oči so se v množici hitro zgubile, saj se ji je mudilo domov. Zadnja leta je nek drug gospod cerkveni mežnar, nekdo drug je ključar in kar nekaj ministrantov streže župniku in ugaša sveče. Še vedno pa se vsakič spomnim na zakonca Kapl; Faniko in Franca.

Pred slabim mesecem sta praznovala zlato poroko -petdeset let skupnega življenja.

Obiskala sem ju na njunem domu v Podlešju, komaj lučaj od Kalobja. Bila sta res da nekaj let starejša, a še vedno natanko taka, kot se ju spominjam. Franc se je rodil v Podlešju 25. marca leta 1915 in kot mlademu fantu mu ni bilo nič prihranjeno. Trdo delo doma, pa vojska, ujetništvo in še marsikaj hudega. Včasih je mislil, da ne bo preživel, da ne bo več videl domačih. Pa je Bog vse tako obrnil, da je bilo prav. Že kot fantič je postal ministrant, potem ključar, grobar. Tisti, ki je skrbel za popravila in tisoč malenkosti, ki se jih brez njega nihče ne bi lotil. Bil je desna roka kar osmim kalobškim

župnikom. V sosednji vasi, v Kostrivnici pa se je 1. avgusta 1922 rodila Fanika. Tudi njej ni bila prihranjena trdota kmečkega kruha. In sta se našla. Ko sem hotela povprašati kako, se je Franc samo navihano nasmejal in rekel samo: „Ja, dopadla se mi je.“ In sta se vzela. "Čeprav sva bila pozna, pa sva vseeno dočakala", še doda. Res nista bila več med najmlajšimi, a ju je zato življenje že obrusilo. Živela sta v hišici nad strmim hribom, ki sta ga obdelovala. Na njem ni prišlo v rabo nič drugega kot koš. Pozimi so bila drva daleč v dolini in ni se jih dalo drugače prepricati, da bi prišlo na vrh, kot da je človek sam stopil ponje. Fanika očitno ni ženska, ki bi se nad življenjem preveč pritoževala, pa vendar reče, da ni

bilo lahko. Prihajali so otroci in dva sta odšla še preden sta prav pogledala na svet. Ostala je samo

Anica, njuna edinka. Zdaj živi pri njej in zetu Jožetu. Tri vnuke imata; Jožeta, Marjetico in Bernardo, hišo pa napolnjuje vršč in veselje dveh radoživih pravnukov.

Zlato poroko sta obhajala v cerkvi tako kot se spodobi. Sama je morda niti ne bi, a so domači tako želeli. Na matični urad pa nista marala še enkrat. Sicer pa; lepo je preprosto biti skupaj in se veseliti življenja, biti hvaležen za zdravje in za ljudi, ki ti lepšajo dneve. Globoke resnice in hkrati preproste stvari. Mi jih včasih pohodimo v tekmi s časom, Fanika in Franc pa jih proslavljata z vsakmi dnem.

Naj bo tako še mnogo let!

Saška Teržan

"Leda" DESIGN

Drofenikova 16 (v Tržnici), 3230 ŠENTJUR

tel.: 743-509, 041 759 882

- **ŠIVANJE PO MERI**
- **SVETOVANJE MODNEGA OBLIKOVALCA**
- **PRODAJA IZDELKOV IZ LASTNE PROIZVODNJE**

Izdelujemo vsa oblačila za ženske, moške in otroke

- za maturante
- za birmance in prvoobhajence
- poročne obleke
- gostinske uniforme

DELOVNI ČAS:

pon, sre, pet
8 - 16
tor, čet
8 - 17

UGODNI PLAČILNI POGOJI

V NOVIH PROSTORIH

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

še vedno

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

* prodaja zlatega nakita
* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

**VELIKA IZBIRA
KOMPLETOV ZA DARILA!**
(graviranje brezplačno)

* krstna, obhajilna in birmanska darila

* ekspres izdelava poročnih prstanov

* prodaja ročnih, stenskih in stoječih ur

* prodaja japonskih in kitajskih biserov

Izredna ponudba zlatega večernega nakita!

PREVOZI - TRGOVINA
OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
ŠENTJUR (nasproti klavnice)

TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

• **STREŠNA OKNA VELUX** •
SVETOVNO ZNANA KAKOVOST

- 50 let izkušenj
- zagotovljena vodotesnost in dolgaletna uporaba
- za vse običajne kritine
- lahka montaža in uporaba
- kakovosten in zanesljiv servis

PRODAJA
Peter Jeršič
Ul. Leona Dobrotinška
Šentjur

NUDIMO VAM:

- PVC CEVI •
- VSE VRSTE OPEK •
- SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET 1. KLAS •
- CEMENT, APNO, MIVKO •
- RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN TLAKOVCEV •
- NOSILCE, POLNILA •
- BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP •
- DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE •
- IZOLACIJE NOVOTERM IN TERVOL ... •

PONUDBA MESECA

OPEKA MODUL ORMOŽ
TLAKOVCI PODLESNIK,
STAVBAR IN BRANIK

MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM

TELEFON: 063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

Razmišljanje o postu

Kdo hoče biti lačen?

Katica Bajuk

Obveščam vas, da je po stari krščanski navadi obdobje med pustom in Veliko nočjo obdobje posta. In tokrat se nameravam posvetiti prav tej skrivnostni temi.

Najprej se lahko vprašamo, zakaj je obdobje postenja namenjeno prav temu delu leta. Velja splošno prepričanje, da naj bi post in z njim očiščevanje telesa podkrepilo duhovno pripravo v obdobju pred Kristusovim vstajenjem. Meni se vseeno zdi, da so bili cerkveni velemožje pri določanju tega obdobja tudi malo zviti in praktični: kdaj pa je ljudem včasih najbolj zmanjkovalo hrane, če ne ravno ob koncu zime? Ali ni najbolj pametno, da se postiš takrat, ko hrane nimaš (in je torej s tem ne mečeš stran)? Saj bi se lahko z askezo pripravljali tudi na veselje Kristusovega rojstva, pa se ne.

Kajti zelo težko boš nekoga prepričal, naj se posti, če ima hrane dovolj. To se dobro vidi prav v današnjih časih, ko imamo hrane veliko več, kot pa je zares potrebujemo. Dandanes se namreč postijo le redki. Ja, obstajajo modne muhe, da se postiš ob polni luni, ali v prvih dneh shujševalne kure. Ampak - koliko jih poznate, ki zares vztrajajo in se ne pregrešijo prvič s piškoti že po nekaj urah? Post je namreč težko vzdržati. Kajti naša telesa so zgrajena tako, da ne marajo biti lačna.

Težko je najti pravo razlago o koristih in nevarnostih posta. Vodniki zdravega življenja svetujejo in razlagajo marsikaj, kar bi lahko bilo res ali pa tudi ne, zato sem si jaz zamislila svojo razlago. Zdi se mi, da je pri postu najpomembnejše to, da razvijamo svojo samodisciplino in premagujemo sami sebe, ko vztrajamo v stanju, ko naše telo pravi, da ni zadovoljno z nami. S tem, ko je človek lačen, je dejansko tudi bolj buden. In bolj dremavi smo po dobrem kosilu. To je čisto naravno, če si predstavljamo, da smo v "zelo starih časih" še lovili in nabirali hrano, in se je ni dalo kupiti v trgovini ali naročiti po telefonu. Če nas kruljenje v želodcu ne bi motilo, se ne bi zares potrudili, da se najemo. In tudi ne bi hrepeneli po tistem občutku mirnega zadovoljstva in varnosti, ki ga daje poln trebuh. Verjetno se mnogi prav zato dandanes najedajo takrat, ko se v svojem življenju ne počutijo najbolj gotove. Ker smo ob postu tudi bolj budni, smo torej bolj občutljivi in pozornejši na dražljaje, dogodke in ideje.

V čem je torej smisel posta? V utrjevanju potrpežljivosti, samopremagovanja in pozornosti. Za verne v tem obdobju zato, da bomo lažje doumeli skrivnosti Kristusovega vstajenja. Za ostale pa zato, da bomo kvalitetnejši ljudje, pa katerikoli čas že je!

Kulturni relativizem

Eva Kovač

Je kultura zahodnih civilizacij naprednejša in boljša od kultur ljudstev, ki jih imenujemo zaostale? Smo bistveno bolj kulturni kot na primer avstralski Aboridžini in podobna ljudstva, ki jih imamo za kamenodobne? Gre za evolucionistično predpostavko, da je zgodovina univerzalna in ena sama. Tako naj bi bila razlika med Slovenijo in npr. Švedsko v tem, da mi potrebujemo le še nekaj let časa, da bi bili enaki. Kar se seveda ne bo zgodilo. Ker kulture niso ne dobre ne slabe in ne boljše ali slabše druga od druge. Imajo funkcionalen aspekt, ki je specifičen za določeno okolje. To pomeni, da je evropska kultura za nas dobra, med Aboridžini pa bi se izkazala za popolnoma neuporabno, torej je hkrati tudi slaba. Vse kulture so lahko dobre in slabe, le med seboj niso primerljive.

Z vidika tega temeljnega spoznanja kulturnega relativizma Franca Boasa, očeta ameriške antropologije, sem poskušala zaobjeti svojo domačo, šentjursko kulturo, ki se je tako glasno predstavila ravno te dni, ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika.

Kaj je sploh kultura? Seveda to ni le pisanje pesmic, prepevanje ali deklamiranje oziroma takšno ali drugačno »nastopanje« na odru. Je celovit sklop načina življenja, osmišljanja in omogočanja določenega tipa življenja, v službi, na ulici, na športnem igrišču, v cerkvi, doma med štirimi stenami..., tisto »nastopanje« pa je lahko le droben dodatek h kulturi, ali pa le eden od načinov manifestacije splošne kulture določenega kraja.

Ali sploh obstaja šentjurska kultura, torej način življenja, ki se zaznavno razlikuje od življenja onstran Štor, v Celju, v Ljubljani, ali pa v sosednjem Šmarju?

Odgovor ni in ne more biti dorečen, zlasti ne v tem času globalizacije oziroma kulturnega poenotenja na ravni države Slovenije, ki ga diktira predvsem TV. Vsekakor imamo Šentjurčani, tu mislim na vso našo občinsko skupnost, določene posebnosti, vprašanje je le, če jih je res toliko, da nas opazno ločujejo od sosedov. Še bolj vprašljivo je, če je ta naša šentjurska kultura boljša ali slabša od celjske ali šmarske. Če bi že morala ocenjevati, katera kultura je boljša, potem bi pač morala reči, da tista, ki je v danem trenutku bolj funkcionalna, ki zadovoljuje večji odstotek prebivalstva. Prav lahko, da je šentjurska kultura, ki jo sama sicer ocenjujem s precej kritične distance, manj odtujena, bolj naša in zato tista bolj prava. Za nas seveda.

Ali smo Šentjurčani bolj kulturni zato, ker smo ta mesec gostili Mestno gledališče ljubljansko? Ne, seveda ne. Da je sploh prišlo do tega gostovanja, je Anita Koleševa morala spoznati, da je zadeva zanimiva, bodisi zaradi potrebe, zabave, nastopaštva, demonstracije elitizma itd., torej da je v Šentjurju določena skupina ljudi, ki sprejemajo ponujeno kulturno prireditve, in jim je Showovega Pigmaliona več ali manj prodala. Razprodani Pigmalion je le znamenje, da na območju Šentjurja živi populacija, ki je več ne zadovoljujejo zvoki frajtonerice in ljudskega zborovskega petja, bodisi na odru, na koru ali na domači zabavi.

Vprašanje, ki se tu lahko postavlja, je, zakaj se je kultura gledališke predstave uveljavila v Šmarju skoraj dve desetletji prej kot v Šentjurju? Ali pa, zakaj je Šentjur, ki je v času Ipavcev imel domala evropsko glasbeno raven, zdrsnil v relativno nizko ustvarjalno slovensko podeželsko povprečje? Vsaj po prireditvah, posvečenih kulturnemu prazniku sodeč. Ali pa, ali MGL in Pigmalion pomenita pospeševalni moment v razvoju šentjurske kulture? In takoj tu zraven, ali ni morda odsotnost kulturne elite v šentjurskem prostoru kriva za prevlado kulturnih manifestacij populistične ravni?

Novice pred šestimi leti...

... so izšle 23. februarja leta Gospodovega 1994. Naslovnico je krasila parada jeznih ljudi, ki so imeli velik transparent KLOŠARJI, ZDRUŽENO PODJETJE. Toda tako je bilo videti le na prvi pogled. Bil je namreč pust in otroci so se lepo našemili, njihov transparent pa je lepo nakazal, da se zelo zavedajo svoje prihodnosti. Ni dvoma, da bodo (so) odrasli v ljudi z realnim pogledom na svet, kar je veliko boljše kot otroštvo v vati, saj je potem pristanek na betonskih tleh resničnega življenja veliko hujši.

Vedno prijazen uvodnik ni izostal niti tokrat, le da je imel manjši pripis, ki pa je bil, glede na mesec kulture, nič kaj kulturn. In to upravičeno – urednik je okrcal vse, ki so zadnjih nekaj mesecev dobivali Novice na dom, ko pa so dobili položnice za naročnino, so naenkrat začeli oponašati gobe in žvižgati v nebo... Nagovor se je začel jako pridigarško: »Dolžniki!« končal pa z velikim tiskom (ki sicer v nenapisanem bontonu pomeni dretje na ves glas): »VLJUDNO PROSIMO ... DA NAM PORAVNATE RAČUN ZA PREJETE IZVODE!«.

Dve strani kasneje se je svetil nov prispevek v zdaj že redni rubriki »Občina zaprla informacijsko pipico Šentjurskim novicam«, v kateri urednik z malce kislim pridihom prepričuje predsednika Izvršnega sveta, da resnica ni le to, kar reče oblast. Kakopak, izostalo seveda ni niti nekaj besed o definiciji demokratične družbe...

Od raznih političnih zadev, ki so nam krajšale spanec pred šestimi leti, velja omeniti delitev občin, združevanje Narodnih demokratov z SKD (Šentjur seveda mora biti izjema, zato se je stranka ND v Šentjurju prilepila na SDSS) in da je SLS menda takrat v Šentjurju zamirala, dokler ni prišla v ženske roke: predsednica je postala prof. Tatjana Oset, tajnica pa Saška Buser, obe s Kmetijske šole.

Kot zanimivost se je takratna posadka Novic odločila testirati, kolikokrat v povprečju mora zazvoniti telefon v javnih ustanovah, preden se ga katera duša usmili in dvigne slušalko. Rezultati so naslednji: na pošti, centru za socialno delo, veterinarski postaji in banki dvignejo v povprečju že po 2 do 3 zvonjenjih, v Alposu pustijo telefon da se zdviga s štirimi zvonjenji, na policiji mu dajo pet zvonjenj, v Zdravstvenem domu sedem, na Krajevni skupnosti devet, najdlje pa ste takrat morali čakati, če ste klicali na občino – dvignili (če sploh) so šele po petnajstem zvonjenju. Kakšna sreča, da danes temu ni več tako, mar ne?

Ker je bil mesec kulture, so Novice postregle z nekaj reportažami s kulturnih prireditev na Planini, kjer je občinstvo pelo skupaj s svojim moškim prevskim zborom, iz Alposa, kjer so odprli razstavo Jožeta Krambergerja in s Ponikve, v Šentjurju pa je v okviru tega praznika izšla tudi knjižica »Fore za jurja«, vendar na prireditvi ni prišla večina šentjurskih veljakov, ker sta se avtorja, čeprav v rokavicah in bolj za šalo, preveč lotila njihovih napak. Lepo je videti, da se nekatere stvari nikoli ne spremenijo.

Bila je objavljena tudi fotoreportaža s pustnega praznovanja – slike so bile pač dovolj zgovorne, da besede niso bile potrebne. Vso veselost in razposajenost pusta pa je kruto prekinil dolg članek z nasveti o pisanju dohodnine. mf

Utrip pred enaindvajsetimi leti...

V prejšnji številki Novic smo secirali prvo številko glasila Socialistične Zveze Delovnega Ljudstva, ki je izšla oktobra 1978. Na žalost so številke 2, 3 in 4 nepovratno izgubljene v čas-prostor kontinuumu, se je pa zato peta številka Utripa uspela izviti pogubni gravitaciji pozabe in fizičnega izginotja.

Izšla je 31. januarja 79, naslovnico pa krasi velik, masten naslov »Planske naloge v letu 1979«. Te naloge so bile posledica »resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Šentjur za obdobje 76-80«. In kakšne so bile te planske naloge? Družbeni proizvod naj bi se povečal za 10 – 15 odstotkov, industrijska proizvodnja za 11%, izvoz za 6%, zaposlitev takisto za 6%, osebni dohodki pa naj bi se povečali za kvečjemu 3%. Omenjena so tudi vlaganja in naložbe in sicer v izgradnjo objekta za izdelavo izdelkov iz plastičnih mas in poliestrskih smol (športni čolni, traktorske kabine, plastični bazeni, itd), obnovitev in dograditev obstoječe klavnice ter izgradnja novega objekta za proizvodnjo mesnih izdelkov, izgradnja trgovin na Pešnici in Prevorju, gradnja servisnih delavnic za kmetijsko organizacijo in kovinsko dejavnost, rekonstrukcija furnirnice v TOZD Žaga, izgradnja industrijskega tira za TOZD Cevarna Alpos, itd. Vmes so seveda še modernizacije obstoječih in gradnje novih cest, melioracije, gradnje stanovanjskih blokov, varstvo in izobraževanje otrok, prizidek šole, dokončanje gradnje kulturnih domov na Ponikvi, Gorici in Dobju, ipd. Skratka, konec sedemdesetih je bil Šentjur pravi raj.

Naslednja stran je vsebovala poročilo o delu občinske skupščine. To poročilo je bilo prav tako polno sklepov, ki pa so bolj spominjali na nekdanje vice o komunistični terminologiji – polno je bilo namreč besednih zvez kot so: potrebno je, treba je pričeti z, zagotoviti moramo, storiti je treba, moramo se tesneje povezati, potrebno je doseči, dopolniti je potrebno, upoštevati moramo, nujno je potrebno opredeliti, itd.

V tej številki utripa je bila podrobneje predstavljena tudi tovarna lahke obutve TOLO, ki je takrat praznovalo svojo dvajsetletnico. Opisana je celotna zgodovina, od nastanka 8. januarja 59, pa vse do začetka leta 79, ko je tovarna zaposlovala 320 delavcev, ki so izdelali 1.5 milijona parov copat. Glede na trenutno stanje Tola se lahko zgodi, da bo ta zgodba o uspehu kmalu dobila svoj epilog.

Velja omeniti tudi pismo mladinke iz Šentjurja, ki se je pridružila nad mačehovsko skrbjo občine za mladino, saj niso imeli svojih prostorov, kjer bi se družili, prav tako pa jim je bila onemogočena kakršnakoli lastna aktivnost. Kot že rečeno, lepo je videti, kako se nekatere stvari skorajda nič ne spremenijo, ne glede na rotacijo političnih predznakov na čelu šentjurske občine. Pač nekaj v stilu: radi imamo našo mladino in jo podpiramo (samo Kulturnega doma jim pa ne damo press).

Predstavljen je bil tudi umetnik Goce Kalajdziski, članek je bil podkrepjen s fotko enega izmed njegovih del, ki je avtorju tegale članka popolnoma nedoumljivo. mf

LANGUS TONČKA, s.p.

foto

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

VAM NUDI:

- fotografiranje v ateljeju in na terenu (posebne prilikožnosti, poroke, pogrebi, krsti), **FOTOGRAFIRANJE DRUŽIN**
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 ur!)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- toplo mere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

darila za poroke...

DELOVNI ČAS: 8-18, sobota: 8-12

ELBA TRGOVINA STORITVE d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax: (063)743-151, 741-151

VELIKA IZBIRA ELEKTROMATERIALA, OGREVALNE TEHNIKE IN VODOVODA

AKCIJA

Vodnik PGP 3x1,5 39,90 SIT/m²

UGODNO

Vtičnica KOPP šuko DONAU 365,90 SIT
Videonadzor 37.128,00 SIT

Bakrena cev 15 ravna 299,90 SIT/m
Ventil EMMETI rad. ½ kotni Cu 622,60 SIT

Umivalnik keramični od 3.960,00 SIT
Telefon SKYWAY 4.169,90 SIT

Cene so z DDV in veljajo do razprodaje zalog.

NUDIMO VAM TUDI MONTAŽE
CENTRALNEGA OGREVANJA,
ELEKTROINSTALACIJE, MERITVE IN
SERVISE. Pokličite nas na 063 743-151
in radi vam bomo svetovali.

KUPON ZA
**5% POPUST NA
GOTOVINO**

STROJNA ZEMELJSKA GRADBENA DELA

Milan FRECE s.p.

Ul. Franja Vrunča 10
3230 Šentjur

Tel.: 063/743-192

GSM: 041/648-608

Vinogradniki pozor!

- strokovno in kvalitetno rigolanje vinogradov
- lasten prevoz strojev
- urejanje okolice stanovanjskih hiš
- odvodnjavanje travnikov in njiv
- naprava cest in gozdnih vlak
- napeljava vodovodov
- razni izkopi za gradbene jame
- nakladanje gramoza in zemlje z dovozom

Podjetno in solidno!

HOTEL ŽONTA ★★

PRIREDITVE IN PONUDBA V MARCU 2000

- ★ SOBOTA, 4. 3. ob 20h: **PUSTNA SOBOTA**
ŽIVA GLASBA: DUO ALIBI, DUO BON ŽUR
NAGRADE ZA POSAMEZNE IN SKUPINSKE MASKE.
- ★ TOREK, 7. 3. ob 20h: **PUSTNI TOREK**
PUSTOVANJE Z ŽIVO GLASBO
DUO ALIBI
NAGRADE ZA POSAMEZNE MASKE
- ★ SREDA, 8. MAREC ob 18h: **PRAZNOVANJE DNEVA ŽENA**
POSEBNA PONUDBA IN ŽIVA GLASBA
DUO BACARDI
- ★ SOBOTA, 11. MAREC ob 20h: **PLES OB ŽIVI GLASBI**
DUO ALIBI **NAMENJEN DNEVU ŽENA**
- ★ VSAK PETEK IN SOBOTO PLES OB ŽIVI GLASBI
- ★ BOGATA PONUDBA ZELO OKUSNIH NEDELJSKIH KOSIL!

MESEC MAREC V HOTELU ŽONTA

Posebna ponudba dalmatinskih jedi in izbranih vin.

HOTEL ŽONTA, kraj, kjer se boste vedno dobro počutili!

REZERVACIJE IN INFORMACIJE

TEL.: 063/746-12-50, FAX: 063/746-12-60

Se priporočamol Kolektiv Hotela Žonta

VSEM ŽENAM IN MATERAM

ČESTITAMO ZA PRAZNIK

OB DNEVU ŽENA

IN ZA MATERINSKI

DAN

**trgovine
užmah**

želimo

vam ugoden

nakup v naših

prodajalnah

Študentska kronika

Pretekli mesec so študentje uničevali kulije, kemike, flumastre, živce, zaloge v hladilnikih in domačih lekarnah. Že tolikokrat videna mora izpitnih rokov je zopet zahtevala dosti žrtev tudi med najdražjimi.

@pp75.3230Šentjur
skm.sentjur@kiss.uni-lj.si
www.kiss.uni-lj.si/skms/
@klubaska.vitrina

Za regeneracijo duše in telesa je bilo torej nujno nekaj storiti. Zato ne čudi udeležba na dveh pohodih (Sedlarjevo - Gračnica in Dramlje - Dramlje), sobotne rekreacije pa so pravi hit.

12. februarja je svoj splav ob našem vikend domovanju v kulturnem domu privezal Benjamin Aloha Golež. Zbrani četi in pol hominidov je razkril ozadje njegovih izkušenj z najbolj izoliranim otočjem na svetu - Havaji.

Teden dni kasneje se je na isti lokaciji oddogajal informativni dan za dijake srednjih šol. Študentje so (pre)maloštevilni skupinici dijakov pojasnili skrivnosti in uganke, povezane s fakultetami in organizacijo študentskega življenja nasploh.

Do 20. februarja je bil čas za pravočasno udeležbo na našem natečaju z naslovom Najnovoletna fotka. Odziv: pravzaprav pričakovan. Strokovna žirija do zaključka redakcije še ni sporočila, katera dva srečneža si bosta obogatila svoji fotografski malhi z nagradama.

Dobrodošla dogodka.

št. 1 Na občinskem svetu je bila v razpravi dana pobuda, da se v Šentjurju začne reševati mladinska problematika in gospoda svetniška je prikimala.

št. 2 ŠKMŠ je bogatejši za računalnik, kateremu so v matičnem domovanju odrekli gostoljubje. Mi mu ga obljublamo.

Nedobrodošel dogodek.

Naša najbolj tradicionalna prireditev (brucovanje) se ne sme zgoditi na običajnem - legendarnem - prizorišču v šentjurskem kulturnem domu.

Dogodki v sušcu. (?)

- Tretjega bomo že tretjič spili kupico z županom na Ipavčevini.
- Desetega pa obvezno vsi v disko Zapata. Zgoditi se ima prikaz enega izmed folklornih običajev, znanega po vsem svetu - BRUCOVANJE; že četrto v škmsjevski produkciji. Brucke in bruci bodo seveda deležni posebne pozornosti. Rockerske ritme bodo razdajali brežiški Tume Augusti. Vstopnine ni, cene pa bodo »prilagojene«.

- Rekreacija v telovadnici OŠ Franja Malgaja še vedno poteka vsako soboto med 16. in 18. uro. **br**

Dragi bruc!

Brucovanje študentk in Slovarska razlaga za tradicijo študentov šentjurske občine bo je: kar se je ustalilo v življenju letos v Clubu Zapata, Ul. Franja kake skupnosti s prenašanjem iz Žagarja 4, Šentjur. Na prizorišču roda v rod. Za brucovanje pa te z mini pogostitvijo piše: zabava, združena s šaljivim pričakujemo v petek, 10. marca, obredom sprejemanja brucov v točno ob 21:00.

študentovsko skupnost. Ostale podatke pa si preberi Torej, vabimo te na tvoj kar v spodnjem okvirčku. Saj je brucovski krst kot so to pred brezplačno!

tabo storile že mnoge generacije. *Zeleno carstvo*

zeleno carstvo vabi... petek, 10. marec, 21.00
študentske cene > prost vstop >
brucovanje ZAPATA
[tumeaugusti]

Dve različni zgodbi pod obroč

Tudi v Medobčinski košarkarski ligi (MKL) se ligaški del tekmovanja bliža h koncu. Ekipi iz naše občine letos nastopata precej različno...

Na Ponikvi skromno

Mlada ekipa s Ponikve je v tej sezoni osvojila šele tri skalpe, za majnko le-teh pa je verjetno res kriva mladost, saj so na nekaj tekmah s starejšimi in izkušenejšimi ekipami prav v končnici odločilno popustili. Ekipo sta v zadnjih tekmah dopolnila Miha Kundih in Urban Palčnik, kar daje upanje na boljše rezultate.

Študentje zmagovito

V petnajstih krogih MKL je Študentski košarkarski klub večino nasprotnikov prepričljivo porazil. Branilci naslova prvaka iz prejšnje sezone na parketu kažejo veliko vnemo in homogenost, kar je ponavadi tudi odločilno. Beli (novi komplet dresov!) imajo tudi najboljšo obrambo v ligi, saj povprečno prejmejo 58 točk, nasprotnikom pa jih zabijejo po 80.

Za ŠN dosedanji potek lige komentirata dva akterja ŠKK.

Miha Bračun, v. d. trenerja moštva: "Z dosedanjimi rezultati sem zadovoljen, čeprav je res, da je kljub povečanemu številu ekip letošnje prvenstvo manj kakovostno kot prejšnja leta. Malo manj sem

zadovoljen z udeležbo igralcev na gostovanjih. Naša prednost je predvsem že šesto leto konstantna sestava ekipe, ki se medsebojno dobro pozna. Upam, da nas rezultati ne bodo uspavali, kajti v končnici nekatere ekipe nastopijo močno okrepljene."

Sebastjan Jazbinšek, igralec št. 7: "Počasi me pričinja že skrbeti, saj nam gre v ligi že predobro. Če se ozremo na primer Panathinaikosa iz lanske in letošnje sezone, ko so na začetku bili nepremagljivi, na koncu pa so razočarali, moramo biti previdni. Mislim, da je motiv v ekipi še vedno zelo visok in da se bomo igralci potrudili, da osvojimo še drugo "zvezdico".

Lokalni derbi

V soboto, 26. 2. je bilo odigrano tudi srečanje obeh "naših" ekip. Prvi polčas je bil zelo izenačen, študentje pa so ga dobili le za dve točki. V drugem delu so se hitro "odlepili", nekaj spornih sodniških odločitev pa je Ponikovljane tako razburilo, da so dobili dve tehnični napaki. Končni rezultat je bil 78 : 65.

br

Tehnična
trgovina
termix

Šentjur ☎ 063/741-329

PONUDBA MESECA

TUŠ KADI	od 5.290,00
TUŠ KABINA	od 15.990,00
KERAMIČNE PLOŠČICE	od 970/m ²
TERVOL 10cm	od 449/m ²

ŠIROKA PONUDBA:

- gradbenega materiala
- izolacijskega materiala
- inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- ploščic in sanitarne keramike
- kmetijskega orodja in strojev
- železnine, bele tehnike, akustike
- drobnih gospodinskih aparatov
- barv, lakov
- daril

delovni čas:
7³⁰ - 18³⁰,
sob.: 7³⁰ - 12³⁰

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

S policijske postaje

V preteklem obdobju so naši policisti obravnavali 20 kaznivih dejanj, 17 kršitev JRM, 17 prometnih nezgod (ena s telesnimi poškodbami), izrekli so 146 mandatnih kazni, pihalo je 153 voznikov, od tega jih je bilo v rožcah le 15. Štirje naši sokrajani so po enkrat prenočili v »hladilniku«. Kar miren mesec je bil.

Tudi »rekorderji« so bili bolj krotki in se niti na daleč niso približali januarskim dosežkom. Zastavo tokrat nosi 32 - letni Marjan R. iz Škarnic z 2,8 promilami, njegov namestnik pa je 43 - letni Zdravko G. iz Šentjurja z za 0,5 promile nižjo številko. Marjanu policisti niti niso odvzeli voznškega dovoljenja - ker ga sploh nima.

Žlahta - raztrgana plahta prvič

Ta znani rek je v preteklem obdobju prvi potrdil 21 - letni Aleš J. iz Srzvice. 25. januarja proti večeru je pod vplivom blagodejnih učinkov žlahtne kapljice »inštruiral« svoja očima. Ker le ta ni bil dovolj dojemljiv, ga je na hitrico položil na tla in nadaljeval lekcijo s svojimi berglami, ki jih očitno za prvotne namene sploh ni tako hudo potreboval. Ker je podobna usoda grozila tudi sosedu Albinu K., ki je poskušal odigrati vlogo modrih čelad, so na pomoč prihiteli policisti z marico in ga spravili na hladno.

Žlahta - drugič

7. februarja je resničnost tega reka tako kot že nekajkrat prej dokazoval 39 - letni Janko Z. iz Jelc. Ženi in hčeri je začel težiti že zgodaj zvečer, nato je nekoliko oddremal, a mu dveurni oddih ni umiril z alkoholom namazanih živčkov. Ko je šel ponovno v akcijo, so družinsko idilo prekinili policisti. Kako je bil zadovoljen s servisnim prevozom v Celje in s prenočiščem, ni podatkov.

In še tretjič

Da tudi leta ne ogrozijo sorodstvene ljubezni rad dokazuje 75 - letni Ivan D. iz Dobja; v zadnjih dveh letih si je prislužil vsaj 20 policijskih obiskov. Ker žena Bernarda nima pojma o kuhi, jo je tokrat najprej nekajkrat ljubeče uščipnil, ker pa ji to izkazovanje ljubezni ni bilo najbolj všeč, je poklicala na pomoč hčerko. Tudi združene sile se Ivanovi nadmoči dolgo niso uspele postaviti po robu, hčeri je celo zelo slabo kazalo, dokler ni prišla za priročno poleno in z njim preizkusila znani sistem »holcnarkoze«. Očitno njen medicinski poseg ni bil najbolj učinkovit, saj so družinsko vojno ustavili šele policisti, ki so Ivana vzeli s seboj, naslednji dan pa so ga tudi ročno dostavili sodniku za prekrške, ki ga je bil zelo vesel.

Stara ljubezen ne zarjavi

Z majhno zamudo nekaj dni po valentinovem (18. februarja) se je Darko Z. iz Šentjurja ljubeznivo spomnil svoje bivše žene. Ob 22. uri je krenil k njej na

obisk, ne z rožico, temveč krepko v rožcah. Njeno kot kamen trdo srce je zdržalo tri njegove naskoke na zabarikadirano hišo in se tudi potem, ko so ga policisti že zgodaj zjutraj sneli z njenega balkona, ni omeščalo. Ali bo imel pri Lichtenegerju več uspeha, se še ne ve.

Do puloverja po bližnjici

Trgovci so res brez pravega občutka za prezebajočo mladino: 15 - letna M.Ž. iz okolice Šentjurja se je na svečnico v Blagovnici Resevna skrbno oblekla v topel pulover, ki ga seveda ni imela namena plačati. Trgovka njene stiske ni prav razumela, kot tudi policisti ne, ki so mimogrede ugotovili, da je spretna mladenka enak podvig uspešno opravila tudi že 21. januarja. Tudi takrat je bilo hladno, kar pa ji sodniki verjetno ne bodo šteli kot olajševalno okoliščino.

Ženske se ne dajo

Moški razgrajajo, ženske pa se znajdejo drugače. 21 - letni Slavici K. iz Jelc ni bila pogodba kupčija, ki jo je z njenim pičipočijem sklenil njen mož, pa se je domislila, kako spet priti do avta: prijavila je krajo, policisti pa so »ukradeni« avto kaj hitro odkrili pred gostilno Olga v Dobju. Na razpravo zaradi krive ovadbe se bo le peljala s svojo malo zastavo.

Prometna nesreča s hudo telesno poškodbo

Zgodila se je 11. februarja na Proseniškem. 38 - letni Miran V. s Proseniškega je ob 23. uri prehitro vozil skozi ostri desni ovinek, zaradi česar je izgubil oblast nad mopedom in se zapičil v brežino. Utrpel je hude telesne poškodbe in je bil z rešilcem odpeljan v bolnico.

Naši gostinci veselo kršijo predpise

Policisti so skupaj s financarji in delovnimi inšpektorji 18. februarja obiskali Zapato, St Jury's pub in Adler bar (Lovska koča) in imeli kaj videti. Vsi trije so kršili predpis o odpiralnem času, vlekli davkarje in zaposlovali na črno.

Mamla tudi v Šentjurju

»20. februarja ob 2. uri zjutraj so policisti v avtobusni postaji v Vezovju zasačili dva mladoletnika, ki sta »vlekla« travo. Čeprav sta bila očitno prepričana, da jima nihče nič ne more, bosta vendarle morala odgovarjati za prekršek, verjetno pa tudi povedati, kdo je njun nabavni.

F.K.

POZOR!

Laser bo v Šentjurju gostoval od 6. do 13. marca.

Ves mesec marec bodo policisti poostreno nadzirali vidnost pešcev na cesti. Če vas bodo v mraku zalotili brez kresničke na magistralni ali regionalni cesti, boste ob 5000 tolarjev.

Od 6. do 9. marca bo »nevarno« okrog šol. Policisti bodo izvajali akcijo »Varna pot v in iz šole«.

Iz letnega policijskega poročila

Splošna kriminaliteta

Policisti so lani obravnavali 278 kaznivih dejanj, kar je za 15,8% več kot lani. Glavnino primerov predstavljajo kazniva dejanja zoper premoženje (172, to je + 19,4%). Preiskanost navedenih dejanj je slabša (45,9%) kot je bila lani (54,9%). Tatvin je bilo 68, velikih tatvin 54, goljufij 16, 22 poškodovanj tuje stvari in ena kraja avtomobila. Opazna je razmeroma nizka preiskanost velikih tatvin, saj so jih raziskali le 25,9%.

Kaznivih dejanj zoper življenje in telo je bilo 56 (+34%). V 37 primerih je šlo za lažje telesne poškodbe, v 12 primerih pa za hude poškodbe.

Kriminaliteta mladoletnikov

Policisti so ovadili 37 osumljencev (+97%), ki so storili 21 kaznivih dejanj (+75%). Očiten je porast nasilnih kaznivih dejanj, zaskrbljujoče pa je tudi, da se mladoletniki vse pogosteje družijo včasne družbe za izvrševanje premoženjskih kaznivih dejanj, policisti so lani odkrili dve takšni družbi.

Gospodarska kriminaliteta

Obravnavanih je bilo 18 primerov (35)

Skupaj so na tem področju policisti opravili 8 hišnih preiskav, 118 različni ogledov in 37 zasegov.

Javni red in mir

Stanje javnega reda in miru je bilo slabše kot leto prej. Bilo je 438 kršitev ali 28% več kot leto prej, za 422 oseb pa je bil podan predlog sodniku za prekrške. 137 izgrediv se je zgodilo v gostinskih lokalih, 129 v stanovanjih, 75 pa na javnih prostorih. V 161 primerih je šlo za vpitje in prepiranje (+27%), v 153 smo kalili nočni mir (+24%), 19 občanov se je nedostojno vedlo do uradnih oseb (-9%), 17 (+41%) se jih je pretepalo, trinajstera pa je s pijanostjo vznemirjala okolico. Kar 30 primerov (+76%) je bilo primerov točenja alkohola vinjenim in mladoletnim.

Od drugih prekrškov s področja javne varnosti je bilo največ problemov z orožjem (15, zaseženih je bilo 7 kosov orožja) in s tujci (10).

Kar 54% vseh prekrškarjev je bilo vinjenih (-3%).

Največ prekrškov (154, to je +47%) je bilo storjenih v KS Šentjur center, okoličani so jih zakrivali 47 (-22%), Blagovna 12 (-56%), Dramlje 29 (-17%), Slivnica 29 (+16%), Kalobje 15 (+200%), Loka 8 (+33%), Planina 16 (+60%), Ponikva 56 (+167%) in Prevorje 17 (+113%).

Najbolj grozni dnevi so nedelja (93 prekrškov) ter sobota in petek (po 63 prekrškov).

Kar 236 prekrškov se je zgodilo v večernih urah.

Drugi dogodki

Bilo je 8 samomorov (10), 4 nenadne smrti (8), 10 delovnih nesreč (ena smrtna žrtev in 5 poškodovanih), 16 požarov (28).

Druge policijske dejavnosti

Poleg sistematične preventive na področju kriminalitete in JRM so policisti izvedli 11 nadzorov skupaj z različnimi inšpekcijskimi službami, opravili 8 asistenc (najznamenitejša je bila v Pl. vasi), v 23 primerih so nudili pomoč občanom v stiskah (poplava, plazovi, požari...), iskali in našli so 5 pogrešanih oseb, 2 bolna občana so pripeljali k zdravniku, opravili 35 različnih vročitev in 51 privedb pred sodnike. Kar 516 ur so se policisti posvečali tudi strokovni pomoči pri izobraževanju šolarjev na področju prometne varnosti, 263 ur pa za različne pomoči občanom in društvom.

(Povzeto po poročilu PP Šentjur)

odmevi, vaša pisma

Ugledni Ponkovičani

Ni dvoma, da je bil blaženi Slomšek zelo učen mož, rodoljub, buditelj, učitelj, pesnik in jasnovidec. Mi krščani bi mu rekli prerok. Dvajset let pred rojstvom Lenina, stoširideset let pred padcem berlinskega zidu, stopetdeset let pred poimenovanjem Doma kulture v Ljubljani v Dom španskih borcev je leta 1850 v svojih »Drobtinica« objavil pesem »Od komunistov«. Skrbno jo preberite!

V letu 2000 imamo Slovenci na oblasti še vedno impregniranega komunisto, ki še ni sprevidel in za vsak slučaj še vedno hrani partijsko knjižico v zmrzovalniku.

Od komunistov

Svet misli, si zlo pameten od vseh strani jako učen. Že vsak lenuh gospod če bit, vsak potepuh starino pit.

Kar pridni so pridelali, se komunistom lastno zdi. Saj pravijo, vsi bratci smo, kar gleštam je vseh blago.

Kar si poerbal, tvoje ni, to sliši tud med vse ljudi. Kar ti v darilo si dobil, boš ravno tak med nas delil.

Tak vbožnih ljudi več ne bo, vsi lahko bogati smo, Kar si prihraniš, pridobiš, zopet med druge razdeliš.

Posestva tvojiga več ni, kakor do zdaj pod ključmi. Razločka stanov več ne bo. Tak komunisti hočejo.

Vsi so gospodje in gospe, kaj iz tiga bo, vsak dobro ve,

kekar požerto vse blago, po tim sromak tud vsaki bo.

Lenuh ni sja, tudi nima žet, kar je pridelal pridni kmet, pokaj bi potepuh zapil, kar je gospod si pridobil.

Mestlan, terzan dost truda 'ma, ki rokodeli, baranta, naj vživa, kar pridelal je, ne potepuh, ki krazem gre.

Na kmete se zanašajo, da tumpci z njim' potegnejo, alj Bog je kmetu glavo dal, de bo gofljo berš spoznal.

Katolšča vera nas uči, de Bog talente razdeli, da en'mu dva, pa drug'mu pet, ne vsak'mu en'ga, ne deset.

O komunist, poberi se! Tvoj nauk, slepar, iz pekla je, ljubezen Bog od nas želi, ne pa oropati ljudi.

Le pridno radi delamo, in vbogim pa pomozimo, to nas uči kerščanski nauk, to je srečnih ljudi opravk.

Marjan Manček, Celje

Ulica ali cesta Leona Dobrotinška?

Sem naročnik ŠN in sem z vsebino in članki zelo zadovoljen. Kar tako naprej.

Zanima me pa, zakaj je Cesta L. Dobrotinška enkrat ulica drugič pa cesta. Zakaj je Šentjur vedno nekaj posebnega? Na vseh dokumentih piše CESTA, na tabli pa ULICA.

Prav tako označba RIFNIK po dveh letih podvoza še vedno kaže proti Akvoniju.

Naročnik

Upajmo, da tudi odgovorni berejo ŠN in bodo odgovorili.

Urednik

Popravek

V članek »Tudi brez alkohola je lepo« sta se prikradli dve napaki: skupina se ne dobiva ob sredah, kot sem zapisal, temveč ob četrtrkih ob 18. uri, vodja skupine pa se piše Vida Zupanc in ne Zdovc.

Se opravičujem.

Matej Frece

MALA OGLASA

Dekleta! Če želite sodelovati na lepotnih tekmovanjih širom Slovenije, se javite na telefon 041 442 313, Modna agencija MEKA Celje. Možnost bogatih nagrad in uspeha.

Meka, direktor Bojan Manenica

Prodajam kmetijo (s hišno št.) v velikosti 6,6 hektara, pretežno gozd, njive in pašniki, na Planini pri Sevnici.

Informacije: 041 547 276.

Kultura naklonjena tudi naglušnim

Letošnji slovenski kulturni praznik smo Šentjurčani v petek, 4.2. zvečer, na proslavi v Kulturnem domu v Šentjurju, zelo lepo počastili. Proslava sama je potekala svečano tudi zato, ker je bila dvorana pred kratkim obnovljena, tako polepšana, deluje kot čista duša v zdravem telesu, medtem ko zunanost in okolica kulturnega doma tega trenutno ne kaže. Prenovljene dvorane smo še posebej veseli naglušni obiskovalci, ki premagujemo svoje težave s slušnimi aparati in drugimi tehničnimi pripomočki. Odslej je za nas poskrbljeno tudi v šentjurski kulturni dvorani, kajti pri obnovi je bila vgrajena zvočna instalacija t.i. indukcijska zanka. Z njo si naglušni pomagamo tako, da sprejemamo zvočne signale preko mikrofona na odru neposredno v naš slušni aparat. S tem lahko na kateremkoli sedežu v dvorani nemoteno spremljamo program, ali nastop, ki se odvija na odru. Nekaj od preko sedemdeset članov naglušnih v občini Šentjur nas je zato še posebno veselo in ponosno, nemoteno spremljalo to proslavo.

Kultura sicer ni namenjena samo zdravim ljudem, tudi ni samo

ukvarjanje z raznimi umetnostmi. Nam naglušnim kultura pomeni tudi to, v kakšnem okolju živimo in delamo. Srečni smo lahko, da živimo med ljudmi, ki nas cenijo, spoštujejo in pomagajo v naši stiski. To je za nas največja kultura.

Že naš France Prešeren se je nas pred davnimi leti pri pisanju »ZABAVLJIVIH SONETJEV« nekako spomnil v kitici:

»Apel podoba na ogled postavi, ker bolj resnico ljubi kakor hvalo, zad skrit vseprek posluša, kaj zija

neumno, kaj umetni od nje pravi«.

Za uspeh te pridobitve se iskreno zahvaljujemo županu gospodu Juriju Malovrhu in Občini Šentjur. Še posebej gre zahvala tudi gospodu Milanu Zupancu iz Žalca, ki je strokovno opravil montažo naprave.

Omeniti moramo tudi, da že tečejo skupni razgovori in priprave za montažo teh instalacij v šentjurski farni cerkvi in v cerkvi v Jakobu pri Šentjurju.

Ponosni in veseli bomo dočakali tudi te trenutke in ponovno hvaležno pisali o novih kulturnih pridobitvah.

Slavko Tanšek

Kuharski kotiček Cvete Hus

Govedina na več načinov

Vsaka gospodinja zna skuhati govejo juho, enkrat bolj, drugič manj uspešno. Pomembno je, da damo meso kuhati v hladno vodo, jo takoj posolimo, nato pa pustimo počasi vreti. Pri dodajanju zelenjave ne kaže pretiravati, da ne izstopi okus po eni ali drugi zelenjavi. Kuhana govedina se odlično poda k praženemu krompirju ali rižu, k raznim omakam in solatam.

Marsikdo zelo ceni govejo juho, ne pa kuhane govedine. V tem primeru meso najpogosteje uporabimo v solati za večerjo. Hladno meso narežemo na tanke rezine, dodatno posolimo, dodamo narezano čebulo, olje in kis. Po želji tudi popoprano. Lahko dodamo še trdo kuhana jajca, poleti paradižnik, papriko, ali pa rdečo redkvico.

Krompirjeva musaka

Krompir skuhamo in ga narežemo na tanke rezine. Medtem prepražimo

na maščobi čebulo, dodamo zmleto meso, zalijemo z zajemalko juhe, če te nimamo, pa z vodo. Vse skupaj malo popražimo, dodamo žličko sesekljane peteršilja, eno jajce in malo popoprano. V namaščeno posodo dajemo po plasteh krompir in mesni nadev. Na vrhu naj bo krompir. V smetani ali mleku (1 - 2 dl) razžvrkljamo 2 jajci in prelijemo musako. Pečemo pol do tričetrt ure.

Mesne palačinke

Za eno osebo spečemo dve palačinki, za tiste bolj ješče pa tri. Palačinke namažemo z mesnim nadevom, kot smo ga pripravili za musako. Namazane palačinke polagamo eno poleg druge v namaščen pekač, jih prelijemo s smetano z razžvrkljanimi jajci. Pečemo pol ure. K mesnim palačinkam podobno kot k musaki gre odlično solata.

Zaskrbljeni krajani Javorja in Bukovja!

Vaše zanimivo pismo žal ne moremo objaviti. Če se pod napisano n' nihče pripravljen podpisati, pač gre za anonimko, ki je lahko tudi lažna in bi po krivici lahko koga prizadejala. Urednik

Frederik Kolenc - športnik Šentjurja 1999 po izboru Športne zveze Šentjur

Najprej moraš premagati sodnike

Popularni Fredi je pred kratkim praznoval 26. rojstni dan in tako temu uspešnemu športniku s predstavitvijo na nek način čestitamo tudi v ŠN. S taekwondojem se ukvarja približno deset let, toliko časa pa je ta šport organizirano prisoten tudi na Slovenskem. Njegov talent in vztrajni treningi z enim najboljših slovenskih borcev, Tomažem Baradom, so ga pripeljali v sam vrh mojstrov te večine pri nas. V pogovoru za ŠN je dejal, da je zadovoljen z izborom in da je vesel, da se nekaj premika tudi pri spremljanju športa v Šentjurju.

Frederik Kolenc je v letu 1999 dosegel 2. mesto ekipno na SP v Argentini, 2. mesto v testu moči na DP, 2. mesto na mednarodnem turnirju v Bužimu (BIH) in 3. v borbah na DP.

Večina bralcev o taekwondoju komaj kaj ve. Kljub temu, da je to intervju o tebi, te prosim, da poveš nekaj o tem športu.

Obstoj samega taekwondoja sega kar daleč v zgodovino. Njegova domovina pa je na korejskem polotoku. Moderni taekwondo je izumil oz. dogradil korejski general Čoi Hung Hi, ki nosi tudi najvišji možni črni pas - deveti dan. Sam in tudi mnogi borci smo bili zelo počaščeni, ko nam je na lanskem svetovnem prvenstvu v Argentini prav on podelil kolajne.

V bivšo Jugoslavijo je ta šport uvedel Ermin Duraković (črni pas - peti dan), ki je bil tudi reprezentant. Sedaj ima svoj klub v Zrečah, drugače pa je bil učitelj večine najboljših borcev na področju bivše države, vključno z mano.

Taekwondo niso samo borbe, ampak se tekmuje še v formah oz. katah, tehnikah in testih moči.

Poleg borb je test moči zelo privlačen za gledalce. Kako pa ti gledaš na to poddisciplino?

Občinstvu je test moči vsekakor zelo zanimiv, vendar tekmovalci pri tem tvegajo poškodbe. Meni pred večjimi tekmovanji trener ne priporoča ukvarjanja s tem. Tekmovalci morajo z udarci iz različnih položajev zlomiti deščice, ki so iz lesa ali plastike in velike 30 x 30 cm, debele pa so 2,5 cm. Zlomljena je vredna dve točki, počena pa eno.

V Buenos Airesu si bil član reprezentance v ekipnih bojih. Bojda je način tekmovanja ekip pri taekwondoju dokaj zanimiv.

Res je. V ekipi je pet borcev. Trenerja z žrebom določita ekipo, ki prva pošlje borca na borišče. V drugih borilnih športih se tudi v ekipnih tekmah med seboj spoprimeta borca, ki spadata v isto kategorijo (glede na kilograme); pri taekwondoju pa to ni nujno, tako

da veliko vlogo igra selektorjeva taktika in tudi sreča.

Sama borba je dolga dvakrat po dve minuti, kar se na prvi pogled zdi malo. Kljub temu pa je treba tudi za ta čas imeti veliko kondicije, še več pa koncentracije, saj lahko odloči že trenutek nepozornosti.

Torej je tekmovalčeva teža dokaj pomemben faktor?

Seveda, podobno kot pri drugih borilnih disciplinah. Sam trenutno tekmujem v kategoriji do 80 kg. Štiri leta sem tekmoval tudi v

Kakšni pa so bili odmevi na tvoj rezultat?

Seveda so bili tisti, ki me poznajo, zelo ponosni name. Januarja smo z ekipo imeli tudi sprejem na Olimpijskem komiteju Slovenije, kjer smo prejeli plakete za naš uspeh.

Taekwondo je tudi olimpijska disciplina. Kako to, da ni bilo še nikjer zaslediti tvojega imena ob kandidatih za Sidney?

Razlog je povsem preprost, pa kljub temu banalen. Sam tekmujem

(npr.: Slovenija open v Mariboru, ki se ga je Frederik udeležil 26. 2.). Da se tekmovalci pojavlja na tekmovanjih je važno tudi zato, da ga spoznajo sodniki. Ko si pri njih priboriš »ime«, te obravnavajo nekoliko drugače kot pa popolnega neznanca.

Kako pogosto mora borec tvojega ranga trenirati in kako se pripravljáš na večja tekmovanja?

Za državna tekmovanja treniram trikrat tedensko, za večje tekme pa vsak dan. Če imamo organizirane priprave, se treniramo tudi dvakrat dnevno. Takrat delamo z reprezentančnim trenerjem, ki je Nizozemec Vili Van den Mortel.

S treningi si začel v Mariboru, sedaj pa si že nekaj let član domačega kluba. Ali je sprememba okolja imela vpliv na kvaliteto dela?

V Mariboru je klub zelo dobro organiziran, tako da so bile razmere za delo odlične. Vendar je bila vsakodnevna vožnja v Maribor zelo naporna in povezana tudi s stroški. V končni fazi pa je zelo lepo, če imaš treninge pred nosom. Mislim, da naš klub lepo napreduje na vseh področjih. Glavni trener je Vahid Drapič, ki je drugače tudi odličan borec (črni pas - tretji dan). Klubu tudi sam pomagam in sicer sem mentor mlajšim tekmovalcem.

Aprila bo v Šentjurju v športni dvorani OŠ Hruševac potekal četrti odprti mednarodni taekwondo turnir za pokal Ahaca. Priložnost za vse ljubitelje in tudi za tiste, ki se še niste srečali s tem športom, da vidite Fredija in kolege v akciji.

br

Na podelitvi priznanj za Športnika leta 1999

kategoriji do 71 kg, vendar sem sčasoma s tem imel težave. Pred tekmovanjem je težko držati dieto in obenem še trdo trenirati. Po mojem mnenju so najboljše tiste borbe v kategoriji med 63 in 71 kg, kjer so tekmovalci res hitri in atraktivni. Pri težjih tekmovalcih pa sta bolj v ospredju telesna moč in taktika.

Vrniva se še enkrat k SP v Argentini. Potovanje v tako oddaljen kraj gotovo ni bilo poceni.

Celoten projekt je bil finančno kar zahteven, zato sem kar nekaj časa namenil zbiranju denarnih sredstev. S prispevki so mi pomagali klub, kolegi, privatniki in Športna zveza.

Vsem, ki so mi takrat pomagali, se še enkrat najlepše zahvaljujem. Brez njihove pomoči Argentine gotovo ne bi videl. Omenim naj tudi ravnatelja OŠ Hruševac, g. Gajška, ki mi je omogočil dovolj treningov.

v ITF (International Taekwondo Federation) verziji, na olimpijskih igrah pa tekmujejo v WTF (World Taekwondo Federation) verziji. Razlika je v načinu borbe. Pri WTF verziji ne uporabljajo rokavic, udarci z roko v glavo pa so prepovedani. Poleg tega uporabljajo tudi nekakšen oklep za telo. V moji verziji pa so dovoljeni vsi udarci. Obe verziji sta v svetu približno enako razviti, vendar je na OI na žalost zastopana samo ena.

Kljub temu, da letos ne boš videl Avstralije, si zaradi tega športa videl tudi kar nekaj sveta.

Tako je. Tekmoval sem že po lepem delu Evrope. Bil sem v Rusiji, na Poljskem, na Nizozemskem, v Nemčiji, Italiji, BIH in še kje.

Po kakšnem sistemu pa sicer potekajo tekmovanja?

Poleg raznih turnirjev imajo največjo težo odprta prvenstva

OSEBNA IZKAZNICA

Ime in priimek: Frederik Kolenc

Vzdevek: Fredi

Datum rojstva: 21.2.1974

Višina: 178 cm

Teža: 74 kg

Naslov: Gajstova pot 32, Šentjur

Izobrazba: Srednja strojna šola Štore

Stan: samski

Taekwondo rang: črni pas - 1. dan

Naj borec: Tomaž Barada

Največji uspeh: 2. mesto z ekipo na SP v Argentini

Športni cilj: medalja na EP

Občni zbor Društva za razvoj šentjurske občine
(nadaljevanje s 13. strani)

V prvem letu delovanja so organizirali tri okrogle mize, kar je predsednik Diaci ocenil za zadovoljivo. Še posebej so ponosni, da so v Šentjur uspeli zvabiti dr. Šimeta Ivanka, med drugim tudi soavtorja novega zakona o gospodarskem in finančnem poslovanju. Razpravljalci so se strinjali, da je okolica zaznala aktivnosti društva, ki je v prvem letu izpolnilo pričakovanja. Prisotni šentjurski politiki (Artnak, Erjavec, Pungartnik) so bili enotnega mnenja, da mora društvo kot civilna sfera izpostavljati tisto, kar politikom iz takšnih ali drugačnih razlogov ne uspe. Enotni so si bili tudi v tem, da je treba izkoristiti predvsem intelektualni potencial mladih, ki ga je pri nas več kot dovolj. Nekoliko kritičen je bil Oto Pungartnik, ki je dejal, da Društvo vendarle ni doseglo tistega, kar je bilo pričakovati. Trendi so še vedno zelo slabi, Šentjur pa nima nikakršne strategije razvoja. Ljudi bi bilo treba navaditi k projektnemu razmišljanju. Tu bi moralo Društvo po Pungartnikovih besedah narediti več.

V prihodnje imajo smeje načrte. Postavili bodo svojo internet stran, na kateri pa ne bodo

zgoj osnovne informacije o njihovem delovanju. Poskusili bodo namreč vzpostaviti nekakšen mini interaktivni trg, kar enostavno povedano pomeni, da bo preko njihove strani možno sklepati različne posle. Preko okrožnic bodo skušali animirati ljudi in podjetja, da bi ti podali mnenja o določenih problemih in morebiti nakazali vizije rešitve.

Seveda bodo nadaljevali tudi z organiziranjem različnih okroglih miz. Za predavanje se dogovarjajo z znanima strokovnjakoma s področja menedžmenta oziroma kmetijstva, Janezom Belakom in Francem Butom. Ponovno pa naj bi Šentjur obiskal tudi dr. Šime Ivanko. Zanimivo je tudi to, da naj bi Društvo v času jesenskih volitev organiziralo soočenja vseh šentjurskih kandidatov za poslanca.

Pred koncem uradnega dela občnega zbora je Diaci za častna člana društva predlagal Ota Pungartnika in Jurija Malovrha. Prvi je zopet začel v Šentjurju očitno zelo priljubljeno debato »o kuglah in medaljah, ki nikoli ne zadenejo pravih prsi«. Pungartnik je bil mnenja, da si zaenkrat ne zasluži te »lovorike« in v šali dejal, da bo zato bolj primeren čas čez kakšnih 30 let, ko bo siv in izkušen. No, kljub vsemu je hočeš

noč postal častni član, saj so bili zborovalci neomajni. Na drugi strani je župan Malovrh bil počaščen in celo napovedal, da se bo aktivno vključil v delovanje Društva, ker »ljudje v neformalnih pogovorih povedo več kot drugače«. Bo že držalo.

UO društva se je razširil na šest mest. Predsedniku Diaciju, podpredsedniku Mateji Spolenak, blagajniku Sandiju Potočniku in članu Zdenku Rahtenu sta se pridružila še Jože Artnak (na predlog Pungartnika) in Uroš Erjavec (na predlog Diacija).

Po slabi uri uradnega dela so se na mize pričarali narezki, vinček, pive in podobne materije. To je dalo prisotnim elana za debate, kako rešiti Šentjur in verjetno kar cel svet. Formirali sta se mlajša in starejša skupina. Prvi so med drugim jadikovali, kako bi radi razvijali, pa to zaradi »(ne)koga ali (ne)česa« ne morejo, izkušeni šentjurski možakarji pa so verjetno že kakšno pametno skupaj spravili. Ob kakšnih pol enajstih zvečer, na vrhuncu produktivnosti, smo jo nekateri popihali v bližnje »kulturne« prostore, preostali žalujoči pa so najbrž tudi konstruktivno stopili v nov dan. Živel razvoj!

L. H.

Športniki dobili svoj praznik

Z razglasitvijo najboljših športnikov lanskega leta, ki se je zgodila v petek, 25. februarja, v hotelu Žonta - skupaj sta jo pripravila Športna zveza in Šentjurske novice - so tudi šentjurski športniki dobili svoj dan priznanja. Praznično vzdušje, polna dvorana, dva domača ansambla, Mrk s Ponikve in Špilferderberji, pevec Narat s Planine, navzočnost športnih delavcev, predstavnikov občine, številna priznanja in lepe nagrade, bogata zakuska so bili lepa kulisa prireditve, ki sta jo pripravila in vodila sodelavca ŠN Luka Hvalc in Saša Teržan, ob pomoči Bogdana Rahtena. Kot je v svojem nagovoru povedal predsednik Športne zveze Šentjur Zvone Leskovšek, bo prireditev odslej tradicionalna.

Najboljša športnica Šentjurja po izboru bralcev ŠN atletinja Nataša Oset se je veselila že svojega drugega tovrstnega naslova, lepe nagrade, zlatega nakita, prispevka ŠN in Zlatarstva Gajšek, in pa velike lepe in dobre torte (seveda jo je še isti večer delila z nami), ki ji jo je iz Dolge Gore prinesla Jelka Medved. Njej so na lestvici sledili košarkar Boštjan Kočar, borec taekwondoja Kolenc, nogometaš Brečko, atleta Kukovič in Ratajeva, košarkarica Mihevčeva in še en atlet Laurenčak. Nagrade zanje so prispevali KEA, Resevna, Kemoplast, Alpos, Elektro BUM, Jagros, Hrib, Grafika Ferlež, Peko - Amon, Ahac in hotel Žonta. OŠ Franja Malgaja je poskrbela za računalniško projekcijo.

Po kriterijih Športne zveze so bile za ekipo leta proglašene mladinke AK Koval, za dosežek desetletja pa je bil nagrajen himalajec Aco Pepevnik. Med športniki invalidi je bila za najboljšo proglašena naša izvrstna smučarka Sabina Hmelina. Za športnika leta med posamezniki po izboru Športne zveze je bil izbran Frederik Kolenc. Drugi nominiranci med posamezniki (prav tako kot preostali, so bili nagrajeni z lepimi ročnimi urami in diplomami) so bili: atleta Klemen Laurenčak in Martina Ratej,

Zmagovalka po izboru bralcev ŠN Nataša Oset v soočenju s samo seboj - na torti

taekwondojevec Uroš Urleb, košarkarica Alenka Potočnik, nogometaš Damjan Romih in rokometas Dejan Leskovšek.

Prireditev se je za večino žal končala že kmalu po 22. uri, za tiste bolj navdušene pa

tako kot se spodobi, ob temperamentnem družnem »nabijanju« Mrkovcev in Špilferedrberjev, šele v prvih urah naslednjega dne.

F.K.

Šahovske novice

Na drugem pospešenem turnirju najboljši Šlamberger, naši dobri

S serijo turnirjev v pospešenem tempu je ŠD Lipa Šentjur očitno zadelo v polno. V drugo se je zbralo še več šahistov kot na uvodnem turnirju, kar 35. V odsotnosti najboljših dveh s prejšnjega turnirja je tokrat zmagal Šlamberger, ki je zbral 6 točk v sedmih krogih. Odlični drugi je bil domačin Streicher s pol točke zaostanka, tretje mesto pa je pripadlo Skoku (5). Zelo dobro se je odrezal tudi Drobne, ki je z enakim številom točk kot Skok pristal na četrtem mestu. Tudi ostali naši so igrali dobro in se uvrstili takole: 8. Gazvoda (4,5), 11. Plahuta, 12. Diacci, 17. Potočnik, 18. Lorgjer (vsi 4), 21. Vrankič, 22. Pišek, 24. Klančar (vsi 3) itd.

Po dveh turnirjih je v skupnem seštevku vrstni red naslednji: 1. Šlamberger (12), 2. Florjančič (10,5), 3. Drobne (9,5), 4. Matko (9), 5.-6. Urisek in Gazvoda (8,5), 7.-9. Potočnik, Lorenčak in Turk (8), 10.-12. Plahuta (7,5), ... 14.-15. Pišek (6) itd.

Odlični rezultati mladih

Naslednji rezultati imajo resda že brado, saj segajo še v prejšnje leto, a so vsekakor vredni omembe. Mladi upi šentjurskega kluba so se namreč na osnovnošolskih tekmovanjih odrezali res odlično. Če bodo nadaljevali v takem tempu, se Šentjurju po dolgoletni praznini, nastali po "Jazbinškovi generaciji", spet obetajo dobri "domači kadri".

Na regijskem prvenstvu deklic do 12 let je Andreja Jernej osvojila odlično drugo mesto. Za zmagovalko je zaostala samo pol točke. V kategoriji dečkov do 10 let je Primož Klančar osvojil naslov prvaka s kar dvema točkama naskoka pred Blažom Čadejem. 7.-8. mesto si je delil Simon Banko, 15. je bil Jernej Ocvirk, 17. pa Žiga Kvar. V kategoriji dečkov od 12 do 14 let pa je prvo mesto osvojil Klemen Četina.

Najboljši dečki so se udeležili tudi državnega osnovnošolskega prvenstva, ki je bilo 22. in 23. januarja v Novem mestu. Tudi tam so se odrezali odlično, saj so dosegli kar dvojno zmago. Prvo mesto je osvojil Četina pred Srdičem, za nameček pa je še Čadej zasedel 4. mesto. V konkurenci 48 tekmovalcev se je dobro odrezal tudi Klančar, ki je pristal na 13. mestu.

Na hitropoteznem turnirju po dolgem času Drobne

Na letošnjem prvem rednem hitropoteznem turnirju (januarski je zaradi premajhne udeležbe odpadel, njegova dokončna usoda pa še ni znana) je po dolgem času slavil Drobne. V konkurenci osmih igralcev je zbral 5,5 točke in tako zaokrožil svoj niz lepih rezultatov v zadnjem času. Drugo mesto sta si razdelila Plahuta in Gazvoda (5), četrto pa Streicher in Potočnik (3). Sledijo še Vrankič (2,5) na šestem ter Diacci in Pišek (2) skupaj na sedmem mestu.

Zanimivo je, da je spet manjkala Jazbinšek. Mar namerava ponoviti lansko leto, ko si je 2. mesto v skupni razvrstitvi priigral v drugi polovici leta, potem ko je prvo polletje praktično izpustil? Kdo ve...

V Žalcu dobra Streicher in Drobne

Na pospešenem turnirju v Žalcu sta se zelo dobro odrezala člana prve ekipe ŠD Lipa. Streicher je za zmagovalcem zaostal za picle pol točke in zasedel 4. mesto. Drobne se je s pol točke manj uvrstil na 8. mesto, čeprav bi z zmago v zadnji partiji lahko pristal na samem vrhu. [sg]

Kemoplast (skoraj) že med četverico

Od zadnjega poročanja v ŠN so košarkarji KK Kemoplast v 1. B SKL odigrali pet tekem in zabeležili tri zmage. Trenutno so na prvenstveni razpredelnici tretji in so si skoraj že zagotovili igranje v končnici za napredovanje v Ligo Kolinska (LK). Le skrajno neugoden razplet jim še lahko prepreči udeležbo v ligi četverice. Na tribunah, ki v tej sezoni še niso zasedene kot bi se spodobilo, saj kemoplastovci v Hruševcu igrajo zelo zanesljivo, pa "kibici" že sanjarijo o igranju v LK.

Zaradi Dneva slovenske košarke (iz vrst Kemoplasta je bil na tekmo kadetov vabljen tudi Peter Maček, vendar zaradi poškodbe ni nastopil, op. p.) so Šentjurčani gostovali v Radovljici že med tednom. Skromnim domačinom je uspelo presenečenje z 71:70, saj so v zadnjih sekundah izkoristili darilo Šentjurčanov.

Na tekmi z vedno neugodnimi mladimi zmajčki so rumeni zopet ujeli ritem in odpravili goste z 11 točkami razlike. Tekmo sta zaznamovala tudi dva manj običajna dogodka. Med polčasema je Danilo Razboršek v izvajanju metov s sredine igrišča že drugič v tej sezoni zadel. Tokratno nagrado (gorsko kolo) pa uporablja njegov 12-letni sin Aleš, ki tudi že stopa po košarkarskih stopinjah svojega očeta. Med tekmo pa je neki gledalec vrgel kovanec v sodnika in ga tudi zadel. Na Košarkarski zvezi Slovenije so se zato vrednost kovancu odločili oplemenititi. Kemoplast bo tako na žiro račun KZS za tako nevedenje odštel kar 15.000 SIT.

Gostovanje v Hrastniku so Šentjurčani vzeli resno in vseskozi vodili. Najboljši strelec je bil Novakovič s 30 točkami.

V 19. krogu je v Hruševcu gostovala Šoštanjska Elektra. To sezono je bila že četrtič prebita meja 100 točk, saj je bilo 113:84. Šentjurčani so dosegli rekordnih 11

trojk in zgrešili le enega izmed 21 prostih metov. Vinko Rovšnik pa je za "stotko" soigralce počastil z zabojem piva.

Gostovanje pri Radenski je bilo na isti dan kot tekma reprezentanc Slovenije in Belgije. Zato je bil derbi 1. B SKL nekakšna predtekma. Prekmurci so drugi polčas dobili kar za 25 točk, zmagali in si več kot zaslužili slastno gibanico.

Pred (morebitno) končnico sta dva najpomembnejša moža KK Kemoplast strnila nekaj misli.

Igor Pučko, trener: "Upam, da bodo igralci obdržali formo tudi v prihodnje. Z raznimi končnicami imajo nekateri igralci že izkušnje, zato verjamem, da jih "psiha" ne bo izdala. Mislim, da smo celo nekakšni tihi favoriti mini lige. V primerjavi z drugimi ekipami (Radenska, Nova Gorica) smo v podrejenem položaju v smislu, ker nimamo klasičnega centra za boj pod obročem."

Peter Lapornik, predsednik: "Tudi v končnici za napredovanje v LK bomo naredili vse, da bomo uresničili naše želje. To bi bil lep uspeh ob 30. obletnici organizirane košarke v Šentjurju. Delo igrskega kadra je dobro in ne vidim razloga, da si gledalci ne bi ogledali tekem še v večjem številu."

Do konca rednega dela tekmovanja bo 4. marca v Šentjurju gostovala Nova Gorica, ki je na Primorskem dobila srečanje za 9 točk, teden dni kasneje pa kemoplastovci odhajajo v Krško.

V drugem delu tekmovanja bodo prve štiri ekipe po dvokrožnem sistemu, v ritmu sobota - sredo, odigrale še šest krogov. V točkovnem zbiru pa se bodo upoštevali vsi rezultati iz prvega dela. Prvak te mini lige bo napredoval v LK, drugouvrščeni pa bo odigral še repesaž s predzadnjim iz LK.

br

Martini Ratej dva naslova državne prvakinja

V nedeljo, 13. februarja, je atletinja AK Koval Martina Ratej na zimskem prvenstvu Slovenije v metih v Novi Gorici osvojila 1. mesto v metu kopja med članicami. To je že drugi tovrstni članski naslov, ki so ga osvojili šentjurski atleti. Prvega je osvojil leta 1996 Ivan Kukovič v teku na 5000 metrov.

Teden dni kasneje je Martina še enkrat stopila na zmagovalni oder: postala je državna prvakinja v metu kopja tudi v kategoriji starejših mladink.

V.Artnak

RAZPIS za tekmovanje v malem nogometu »Šentjur 2000«

Tekmovanje bo v dveh delih, spomladanskem in jesenskem, v dveh ligah, če bo prijavljenih ekip najmanj 32, pa v treh ligah. Tekmovanje se bo pričelo v petek 31. marca. Prijave sprejema Franc Plošnik (041 574 320; 471 882) do 19. marca.

Kotizacija za ekipe zanaša 40.000 SIT, ki jih vplačate na ŽR 50100 - 620 -378 - 09 - 111 - 058 - 903176 ali 17. marca ob 20. uri hotelu Žonta Francu Plošniku. Ob prijavi je potrebno plačati akontacijo 25.000 SIT.

Igralni čas: 2 x 20 minut; ob četrtkih 2., 3. liga, pokal, nadomestna kola; ob petkih 2. liga; ob sobotah 1. liga ob nedeljah pokal in nadomestna kola.

Nagradni sklad

1. liga: 60.000 SIT, 50.000 SIT in 40.000 SIT
2. liga: 35.000 SIT, 30.000 SIT in 25.000 SIT
Pokal: 15.000 SIT, 10.000 SIT in 5.000 SIT

Za UO: Franc Plošnik

Končana je ženska košarkarska sezona

Razočaranje Šentjurčank

Letošnje tekmovalno obdobje se za košarkarice ŽKK Šentjur končuje porazno. Število zmag, ki so kot sončni žarki posijale v temnih dneh, je očitno prenizko, kar se pozna v uvrstitvah na lestvicah.

Pionirke so nazadnje igrale doma proti Slovanu. Njihova igra je bila boljša kot običajno, a jim kljub vsemu ni uspelo zmagati. So pa edina ekipa, ki jim je uspelo dobiti nove drese in trenirke. V nadaljevanju bodo še razigravanja med zadnjimi štirimi ekipami, pionirke pa bodo najverjetneje pristale na predzadnjem mestu.

Kadetska ekipa je zaradi prestavljenih tekem nekaj časa počivala, odigrati pa morajo še srečanje proti Sežani in to do konca marca. Kadetinke bodo končale sezono nekje na sredini spodnjega dela lestvice, kar pa je razočaranje, saj so v klubu glede na prejšnjo sezono pričakovali boljše rezultate. Igra še vedno ne steče tako kot bi morala, zato bo po zaključku tekmovanja primeren čas, da analizirajo svoje pomanjkljivosti ter se poskusijo bolje pripraviti za naslednjo sezono, ko bodo mnoge igralke prestopile k mladinkam.

Tudi mladinkam ni šlo najbolje. Igrale so doma proti Škofji Loki in prikazale eno slabših predstav. Zaradi bolezni in poškodb, ki so se kar vrstile, je bila ekipa oslajljena za celotno prvo postavo. Precej priložnosti so tako dobile kadetinke, ki so okrepile ekipo, tekma pa je bila navkljub vsemu izgubljena in to z veliko razliko. Zadnje letošnje tekmo so odigrale minuli petek v Celju. Večni derbi se je končal s porazom Šentjurčank. Ves čas je bila tekma sicer izenačena, vendar so Celjanke v drugem polčasu uspele narediti razliko desetih točk, kar ni bilo več ulovljivo.

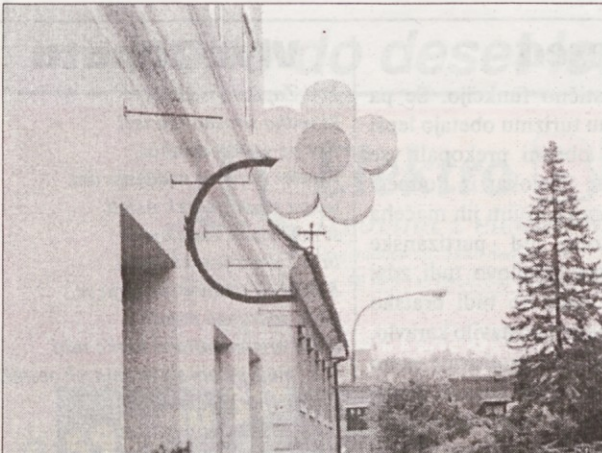
Trener **Bojan Mackošek** je po koncu tekme dejal da je za njegovo ekipo slaba sezona in da je pričakoval več zmag in boljšo igro, toda tudi pogoji za dobre treninge niso bili idealni. Predvsem v drugem delu, ko so ekipo prizadele poškodbe in bolezni pa tudi rahla neresnost nekaterih igralrk. Udeležba na treningih je bila prenizka, posledica tega pa je bila premajhna uigranost, ki se je poglobljala iz tekme v tekmo.

Kar nekaj igralrk je odigralo zadnjo tekmo v vrstah mladink. Sedaj lahko igrajo edino še za člansko ekipo, o kateri pa vodstvo kluba še ne govori na glas. Predsednica **Andreja Stopar** je povedala, da so finančne težave letos neprimerno večje kot lani, sponzorjev pa spet premalo, tako da o članski selekciji zaenkrat še ne upajo razmišljati. Nad rezultati pa je predsednica rahlo razočarana, saj je pričakovala več.

Tekmovanje je sicer konec, toda igralke bodo še vedno trenirale in se pripravljale na naslednjo sezono. Nadgradile bodo svoje znanje, upajmo pa, da bo v prihodnje opaziti tudi večjo motivacijo, saj se zdi kot da ekipi manjka tisto vzdušje, ki smo ga bili navajeni v prejšnjih letih. Seveda pa brez podpore občinstva ne gre, zato le glejte, da boste bolj redno obiskovali tekme ter z navijanjem vzpodbujali mlade športnice. Pa lep košarkarski pozdrav!

M. K.

NAGRADNA KRIŽANKA

				NOVICE	PRISTANIŠČE V ZAHODNI ITALIJI	SRBSKO M. IME	URAN	DEL BATNEGA STROJA	SLOV. PISATELJ (FRAN)	GESLO (NAD.)	ELEKTRO-INŽENIRING	ZIMBABVEJSKI POLITIK	NOVICE
				GESLO									MESTO V TURČIJI
				UPRAVNI ODBOR			MESTO NA ŠVEDSKEM ŠPANIJA						
				GESLO (NAD.)							PREDLOG		
											TEKOČI RAČUN		
				KOBALT			BOLEZEN DIHAL						
							M. IME	EZAV, SIN IZAKA IN REBEKE					
				AMPER		EL. NEVTRAL DEL ATOMA							
				OTOK V JADRANU		VRŠILEC DOLŽNOSTI							
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	RIMSKA 1	ŽENA POKOJNEGA	SMUČARSKO SREDIŠČE V ZDA	NOVICE	TOVARNA V CELJU	DOTIKANJE	POLMER	— KAMERA				6. ČRKA	AVSTRIJA
							LASTNOSTI VREČARJEV	KOSTI V PRSNEM K.					VNETJE SLUZNICE
IGRALKA TENISA (MAJOLI)					SLOVENSKI PESNIK IN PISATELJ								LANTAN
NOVICE	DELAVSKI SVET				ŠOLSKE			DESNI PRI-TOK IRTIŠA		1. ČRKA		ALUMINIJ	
	TEHNECIJ				OKRAJŠAVA ZA "LIMITED"			ANGLEŠKO Ž. IME		NATRIJ		IZPOVEDNA PESEM	
TOPLINE							PLES		DUŠIK		OTILJA		
							IGRALNA KARTA		OS. ZAIMEK		JOSIP JURČIČ		
KONEC GESLA													100 m²
IN (ANGLEŠKO)					OBŽALO-VANJE					J. KERSNIK			
										GOSPODA			

SLOVARČEK: NKOMO - ZIMBABVEJSKI POLITIK, KATAR - VNETJE SLUZNICE, ARVIKA - MESTO NA ŠVEDSKEM

Za pravilno rešitev minule križanke podeljuje nagrade Gostišče Urbanček iz Trnovca. Naključno izbrani srečneži so **Marko Mastnak iz Šentjurja**, **Milena Potec iz Šentjurja** in **Nada Šmid iz Šentjurja**. Za nagrado bodo lahko na večerjo poleg sebe popeljali še gosta po lastni izbiri. Čestitamo!

Lahko bi bilo res...

Vendarle računalniški hrošč

Zasledili pa so ga občani v Banki Šentjur že dober teden pred novim letom: vljudna uradnica jih je iz preventivnih razlogov namreč usmerjala v poslovalnico na Planini, kjer klimatske razmere hroščem niso tako naklonjene.

Nastaja nova regija

Na občnem zboru absolventov kmetijske šole smo prvič slišali, da se pripravljata nova delitev šentjurske občine. Ali »Drameljsko - konjiška regija«, ki jo zastopa Anton Kolar, resno ogroža Malovrhovo kraljestvo, ali pa gre le za mušje pikce, bomo še poročali.

Tudi Ustavno sodišče mora živeti

Tako so menda modrovali dobjsanski občinski možje, ko so sprejemali zakonsko vprašljivo podaljšanje lokalnega samoprispevka.

V trgovini Grasselli odslej ugodneje?

Potem ko je letеча ekipa ŠN hočeš nočeš zabeležila, da ta slivniška trgovina nima ravno najnižjih cen, je šefica takoj potegnila ustrezno poslovno potezo: iz svoje trgovinske ponudbe je črtala enega redkih artiklov, katerega cena ne odstopa od cen v drugih trgovinah - Šentjurske novice. (Opomba: ŠN in še več kaj lahko kupite v sosednji KZ).

Sanacija po šentjursko (ali ponkovsko)

Sistem hitre in trajne sanacije s tremi koli in opozorilnim trakom, uporabljen že na znamenitem cestnem udoru v Lutru, kjer se je pred dvema letoma spektakularno prevrnil šolski avtobus, so naši cestarji nadgradili na isti cesti: delno porušen vodni prepust so »ozdravili« s prepovedjo prometa za kamione.

Spet smo prvi

Na lestvico prvih v državi se je tokrat vpisal Zdravstveni dom v Šentjurju. Če imate slučajno težave, ker vas je obsedel hudi duh, ne odlašajte, v eni od ambulant vas čaka menda preverjena eksorcistka. Zaenkrat še ne dela na račun socialnega.

Ne gre za malomarnost

Smeti, ki se po zadnji odjugi valjajo po ulicah naše šentjurske prestolnice, imajo posebno poslanstvo: da bomo potem, ko jih bodo pometli, znali primerno ceniti trud komunalcev.

Nista poslala fotografij

Šentjurski študenti so pričakovali, da se bosta na njihov razpis za naj fotko odzvala tudi ljubiteljska fotografa Martina in Janez z Občine. Očitno fotke s študentske novoletne žurke niso uspele. Škoda, zagotovo bi si prislužila nagrado-foto album za 500 slik, kamor bi lahko shranila serijo že posnetih slik našega kulturnega hrama, ki ga odslej študentje od znotraj ne bodo več videli.

Nočno življenje ne bo zamrlo...

... se pa bo prestavilo iz dosedanjih napajališč in kršilišč javnega reda in miru. Vnaprej se bodo lahko mladi do jutranjih ur zabavali v eskadejevski bazi pri Bohorču. Sorodstva štejejo, mar ne?

Janez in Jura

Janezu je prišla v roke sestavljanica, ki se jo je z žarom takoj lotil. Sestavljal jo je v službi en dan, dva dneva..., devet dni, ko mu končno deseti dan uspe. Ves vzhičen zdrvi v sosednjo pisarno in se pohvali Juretu: »Si videl? Sestavil sem jo v desetih dneh, na škatli pa piše, da je za 4 - 5 let!«.

Ko tudi Pepca ostane brez besed

Hudo je, hudo, dragi moji Planinčani, zatrdno sem sklenila, da bom pisala, pa mi je že pri drugem poskusu skoraj ves marn pobralo; ničesar ni, kar bi mi poglajlo jezik in pero ter kri po žilah. Naš župan Roman namesto, da bi peljal vik in krik okrog naše samostojne občine, pohlevno leta v Šentjur k Juriju in njegovim močvirnikom, kot da bi nameraval za vedno dol ostati oziroma kot da bi bila asfaltna baza njegova. To se ne bo dobro izšlo. In ker ve, da glede tega nisem povsem njegovega mišljenja, je tudi za šankom tako previden glede izjav za javnost, da ga je en sam dolgčas. Če se mu v kratkem ne bo odprlo, bom svoje dopisništvo prestavila v Beznico, kjer so ljudje bolj gostobesedni. Gostinska raven gor ali dol, pir je pir, če pa je zreven še informacija, je Pepca tam. In če sem dobro slišala, se zna v bližini Martinine luknje kmalu nekaj zakuhati: plače, ki jih delita Špana svojim delavcem, menda tako spominjajo na stare graščinske čase, da tudi punt, oh oprostite, revolucija, ni izključena. Jaz sicer ne vem, kaj bi fantje radi, ampak saj tudi oni sami ne vedo. Če njihovi sindikalisti ljubijo Špane, le zakaj jih ne bi imeli radi tudi navadni šlosarji? To je to, ko se človek preobije belega kruha. Tega pa se ni preobjedla naša turistična predsednica, ki se ji je trebuh iz drugih razlogov v kratkem času tako napihnul, da bo vsak hip rekla adijo turističnemu društvu in Planini ter odšla v Rim. Svojo funkcijo naj bi tudi že predala poštarški Jani, ki pa je primopredajo ignorirala, pravijo, da iz preventivnih trebušnih razlogov, pa čeprav le - ti

sploh nimajo veze s turistično funkcijo. Se pa kljub težavam v TD našemu turizmu obetajo lepši časi, ko bodo prahu siti občani prekopali vse državne makadamske ceste (Zalokar iz Podpeči ima menda že nasajen kramp), ki jim jih mačeha država asfaltira že skoraj od partizanske osvoboditve naprej, a tega zagotovo tudi zdaj nima namena storiti. Če nam bo tudi bratsko Dobje na edinem asfaltu na meji postavilo karavlo, kot so se hvalili, se bo naše kolo zgodovine samo od sebe zavrtelo nazaj v volovske čase in ljudje bodo drli z vsega sveta v naš blagodejni srednjeveški mir in plačevali težke denarce za zrak brez bencinskih hlapov in okolje brez škodljivih sevov. Pot skozi Dobje bo naša edina hitra vez s svetovnimi trendi, tako da bomo kljub vsemu lahko takorekoč iz prve roke zvedeli za razplet zgodovinskega spora v dobjsanski občini. Ali bodo Dobjsani imeli v občinskem grbu harmoniko, kot bi rad njihov župan Franci, ali pa bo tudi to harmoniko v rokah držal njihov župan, ki bo veselo stal ob lužici, po kateri naj bi plavala račka, kot bi rado ljudstvo? Čeprav mi je dobjsanski župan sila všeč, ker ima jajca, za kar za našega planinskega nisem čisto prepričana, sem vendarle tokrat na strani ljudstva, pa čeprav nimam pojma, kje imajo tisto lužo z račko. Vsekakor pa dobjsanskim občinskim možem toplo polagam na srce, da razmislijo o mojem predlogu in v grb vstavijo poleg harmonike, Francija in račke še veliko črko S.

Pepca Planinc

Viva Zapata

Pod Zapato sosed živi,
ki vedno strašno rad teži.
Ker ne ve, kaj delal bi,
»kozle« šteje vse nedeljske dni.
Če pa na pasji drek naleti,
si misli: tu je človek sral
in si z denarjem rit opral.
Ker še za vrednost denarja ve,
ga je podrobno preučil,
da bi argumentirano lahko težil.
F.Š., moja pesem ste za zmazek ocenili
in tako me spodbudili,
da sem še en'ga napisala.
K temu bi le to dodala,
da me ne boste odkrili,
dokler v Zapato ne boste zavili.
Pa brez zamere, če pač gre,
različni smo, to naj se ve.

Zmazkopiska

Laž

Laž je kot strupena kača:
ubija zaupanje v ljudi,
zastruplja spoštovanje, prijateljske vezi,
ko spoznanje bolj kot resnica zaboli.
Laž je kot strupena kača:
v njenih očeh prevar ne zaznaš,
gibom prefinjenim se kaj hitro vdaš,
ko je prepozno, spoznaš, da to je laž.
Laž je kot strupena kača:
plazi se nizko, a se da loviti,
s hipnozo časti da se jo krotiti,
s palico resnice za večno ubiti...

M. Rezec

• **NAJVEČJA PONUDBA JAPONSKIH VOZIL TOYOTA, SUZUKI IN SUBARU** •

POPUSTI ZA LETNIKE 1999 OD 50.000 DO 300.000 SIT

Jimny 4x4
2.540.000 SIT

UGODNI KREDITI TOM + 4,5%
KREDIT NA POLOŽNICE

SWIFT 4x4
1.970.000 SIT

STARO ZA NOVO
STARO ZA STARO - LEASING

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

Salon Celje, Miklošičeva 5, 483-473 • Salon Šentjur, 743-086, servis in rezervni deli, 743-389

CENIK VOZIL SUZUKI

ALTO 1.0	od 1.206.000 SIT
SWIFT 1.0	od 1.406.000 SIT
BALENO 1.3 GL	od 2.025.000 SIT
WAGON R+ 1.0	od 2.015.000 SIT
SWIFT 1.3 GLS 4x4	od 2.120.000 SIT
BALENO 1.6 GS hatchback 4x4	od 2.640.000 SIT
WAGON R+ 1.2 ABS 4x4	od 2.680.000 SIT
JIMNY 1.3 VX	od 2.540.000 SIT
GRAND VITARA 3D 1.6 VX	od 3.285.000 SIT
GRAND VITARA 5D 2.0	od 4.350.000 SIT

Delovni čas: ŠENTJUR - pon-pet: 8⁰⁰-17⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰, PE Celje - pon-čet: 8⁰⁰-18⁰⁰, pet: 8⁰⁰-15⁰⁰, sob: 8⁰⁰-12⁰⁰

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščić
tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotniška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VUILLET VEGA

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior
VOGUE

Ray-Ban

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom
Drofenikova 16, 3230 Šentjur

• ANTON SELIČ s.p. • ☎ 063 749 0950, 041 611 603 • fax 063 749 0951 •

ELEKTROINSTALACIJE
IN TRGOVINA

TRŽNICA ŠENTJUR

• **VELIKA IZBIRA SVETLOBNIH TELES • REFLEKTORJI, PLAFONIERE, LESTENCI •**

6.590,00 SIT

KOLO SCOUT
AKCIJSKA CENA
38.990,00 SIT

fotografije so simbolične

AKCIJA
od 890,00 SIT
do 1.990,00 SIT

druga kolesa... do **12% popust** za gotovino

varčne žarnice **že od 1.290,00 SIT**

odpiralni čas...
pon - pet 7.00 - 18.00
sob 7.00 - 13.00

Celje - skladišče

D-Per

18/2000

5000008049,2

COBISS o

OSREDNJA KNJ. CELJE

Mercator

Mercator Jelša, d.d., Šmarje pri Jelšah

*Dobrodošli v svetu
odličnih nakupov!*

Mercator *združujemo najboljše*